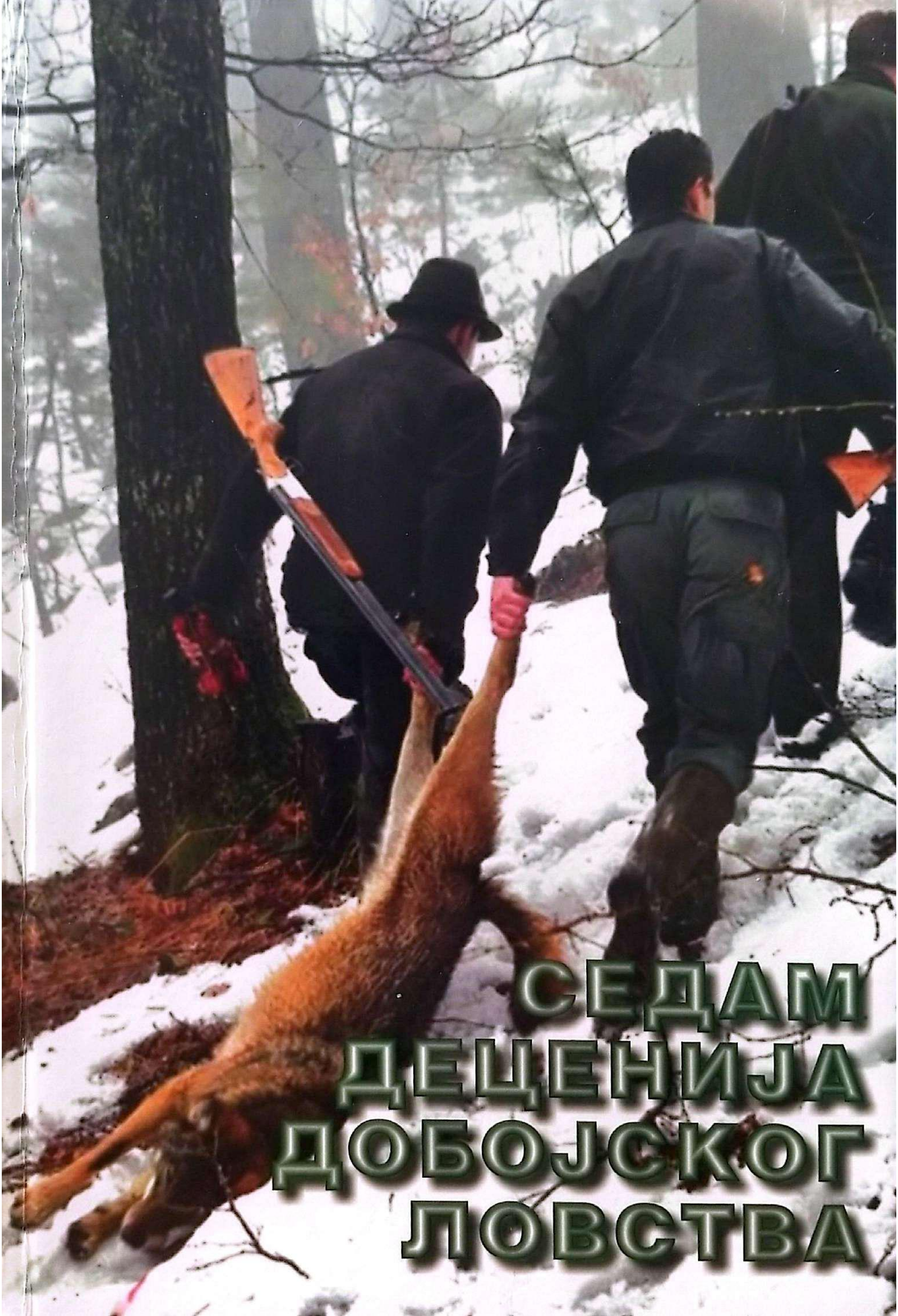

СЕДАМ ДЕЦЕНИЈА ДОБОЈСКОГ ЛОВСТВА

LOVAČKO UDRUŽENJE "FAZAN" DOBOJ

LOVIŠTE DOBOJ

LEGENDA
KEY
VRSTE DIVLJAČI
GAME VARIETY

PRIKAZANE NA KARTI
Shown on map

- Zec *Hare*
- Fazan *Pheasant*
- Divlja patka *Wild goose*
- Prepelica *Quail*
- Srndać *Roe-buck*
- Divlja svinja *Wild boar*
- Vuk *Wolf*

NISU PRIKAZANE NA KARTI
Are not shown on map
(RASPROSTRANJENE SVUDA)
(Wide-spread everywhere)

- Grlica *Dove*
- Divlji golub *Wild pigeon*
- Jež *Hedgehog*
- Lisica *Fox*
- Lasica *Weasel*
- Puh *Doormouse*
- Vjeverica *Squirrel*
- Sove *Owl*
- Tvor *Polecat*
- Jazavac *Badger*
- Kuna bjelica *Stone marten*
- Kuna zlatica *Pine marten*
- Divlja mačka *Wild cat*
- Buljina *Eagle-owl*
- Jastreb *Hawk*

OBJEKTI
Buildings

- Lovačka kuća *Hunting huts*
- Start hajka na vuka *Beginning of pack hunt on wolfs*
- Visoka čeka *High stand*

VISINSKE RAZLIKE
Height difference
(u metrima)
(in metres)

- Do 300 m n/v *Up to 300 m above sea-level*
- Od 300 - 500 m n/v *From 300-500 m above sea-level*
- Preko 500 m n/v *Over 500 m above sea-level*

Turistička organizacija Grada Doboja

Издавач:
Друштво за његовање културе и духовности
"Мисионар" Добој и
Ловачко удружење „Фазан" Добој

За издавача:
Ведран Божичковић

Приређивач и уредник:
Војо Стјепановић

Уређивачки одбор:
Ведран Божичковић, Војо Стјепановић, Војо Нарић,
Радован Цвијановић и Милорад Томић

Рецензент:
Проф. др Зоран А. Ристић

Компјутерска обрада:
Бранислав Бане Томановић

Одбор за издавање монографије:
Ведран Божичковић, Милорад Томић, Војо Нарић,
Радован Цвијановић, Зоран Девић, Душко Лазаревић,
Павле Киперовић, Саво Боројевић, Милојко Стојановић,
Божидар Стевановић, Михајло Марковић, Тодор Петровић,
Синиша Божичковић, МаркоВасиљевић, ЦвјеткоБјеличић,
Стаменко Лугоњић и Стево Вукајловић

Штампа:
ГрафоМарк
ЛАКТАШИ

За штампарију:
Јелена Милинчић

Тираж:
1.300

ISBN 978-99955-646-9-8

Штампање првог издања завршено октобра, 2015. године

СЕДАМ ДЕЦЕНИЈА ДОБОЈСКОГ ЛОВСТВА

ДОБОЈ, 2015. године

МОЛИТВА ЗА ЛОВ

Јесам. И моја пушка и мој пас.
Ловац сам.
Ал правичан
као што Плакида бејаше, чувши
глас
господњи Исуса Христа,
и поста Евстатије.
Сачувај ме Господе Боже
искушења
и у правди одржи ме,
да се по заповестима Твојим
владам
и подари ми плен који ми уистину
припада.
Поштујући Тебе, поштујем и Твоје
дарове
што ЊВ Природа има,
а завет Господу да не скрнавим
дело
божјих руку дајем и молим за
моју пушку и мог пса.

АМИН

Садржај

Ријеч издавача 5

ИСТОРИЈА ЛОВСТВА 7
Ловство кроз вијекове 9
Средњовјековно ловство 11
Лов са соколовима 12
Ловачки обичаји и вјерски обреди 13
Ловство између два свјетска рата 15
Ловачки савез Републике Српске 19
Ловство у Републици Српској 21

РАЗВОЈ ЛОВСТВА У ДОБОЈУ 25
„Чапља", „Преслица", „Фазан" 27
Сјећања Богдана Девића 29
Сви наши предсједници 32
Из године у годину 34

ДОБОЈСКО ЛОВСТВО У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ 43
Највеће ловачко удружење 45
Добојско ловиште 48
Органи управљања 51
Фазанерија „Баре" 56

ЛОВАЧКЕ СЕКЦИЈЕ 59
Ловни ревир Озрен 59
Бољанић 61
Брезици 65
Липац 68
„Руј" Пакленица 70
Придјел 73
"Сот" Осојница 75
Текућица 77
Ловни ревир Требава 81
Бушлетић 83
Доња Палежница 85

Горња Палежница 87
Зелиња 88
Костајница 90
Кожухе 94
Осјечани 98
Осјечанске Чивчије 102
Ловни ревир Крњин 1 105
Грабовица 107
Кладари 110
Которско 112
Љескове воде 114
Путниково брдо 117
Станови 119
Велика Буковица 122
Ловни ревир Крњин 2 125
Церовица 127
Драгаловци 130
Јелањска 132
Остружња 134
Рашковци 136
Станари 139
Брестово 142
Ловни ревир Вучијак 145
Мајевац 147
Подновље 149
Секција „Подмладак“ 152

ЛОВАЧКЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ 153
„Вучији дани на Озрену“ 155
„Крњинска лисица“ 163
Традиционални лов фазана 163
Сабор ловаца на Преслици 166
Учешће на сајму лова 168
Ловци на паради спорта 170
Ловно стрељаштво 171
Развој кинологије 176
Рецензија 184
Литература 186

РИЈЕЧ ИЗДАВАЧА

Драги пријатељи, даме ловкиње и господо ловци!

Пред нама се налази публикација, која је сигурно требала бити објављена много раније. Али свјесни ситуације, дешавања и упорности она је ипак сачекала ову годину, годину када славимо 70 година нашег постојања. Ова публикација, која носи назив „Седам деценија добојског ловства“ живи је споменик ове, али и претходних генерација ловаца Добоја. Она говори језиком лова, језиком који ми ловци одлично разумијемо, и биће темељ за будућа поколења која буду жељела унапређивати лов и издавати нека наредна допуњена издања ове монографије. Неко је морао почети, а вјерујте није било лако. Управни одбор, у мандатном периоду од 2011. до 2015. године смогао је снаге и пред вама се налази све оно што представља и чини ловство Добоја.

Морамо истаћи да је ово прва публикација о ловству која је изашла икада у историји Добоја, иако лов и ловство на овим просторима сежу дубоко у прошлост.

Данас, многи причају о нама, причају о фазанерији Баре која је наше власништв, причају о квалитетним фазанима које призводимо и продајемо, причају о добрим стријелцима на глинене голубове јер заиста их и имамо, а били смо и шампиони Републике Српске 2004. године, причају о Вучијим данима на Озрену јер је то највећа ловнотуристичка манифестација на Балкану која је у нашој организацији, а причаће и даље о нама јер смо највећи и најорганизованији, причаће и о лијепом ловачком дому који ћемо изградити, те на крају сви нас узимају за примјер јер смо Ловачко удружење „Фазан“ Добој.

У темеље Ловачког удружења „Фазан“ Добој , у периоду од свог оснивања до данас, уграђен је ентузијазам читаве плејаде поборника лова, љубитеља природе и дивљачи, чија је идеја водиља била узгој и заштита дивљачи, тог значајног, најатрактивнијег

богатства једне државе, унапређење ловства и очување природе. Прегалачки деценијски рад доводи до тога да је данас ловство у Добоју дјелатност која обједињава лов као спорт и рекреацију, затим привредну дјелатност, производњу, узгој, заштиту, планско и рационално коришћење дивљачи, узгој и обучавање расних ловачких паса, ловачко оружје и опрему за лов, ловно стрељаштво.

Рад Ловачког удружења „Фазан" Добој, кроз историју постојања није био лак и једноставан. Умногоме је зависио од друштвених прилика и догађања у региону, али се увијек одвијао на остварењу заједничких циљева и задатака.

Свјесни да протекла времена доносе корјените промјене у начину живота, те да је лов дубоко укоријењен у свијест овдашњег човјека, једноставно удружење је тражило своје мјесто у сфери друштвено политичких дешавања. Протекли грађански рат у БиХ је оставио дубоке посљедице по рад удружења, али и штете у ловишту Добој су биле огромне.

У име Ловачког удружења „Фазан" Добој и своје лично име и овом приликом се најискреније захваљујем свим институцијама и појединцима који су, у протеклих седам деценија, допринијели успјеху и развоју ловства Добоја и Ловачког удружења „Фазан" Добој.

Трудили смо се да спојимо велике, али искрене жеље и постојеће околности и у томе смо успјели. Цијенећи значај овог јубилеја, жељели смо да урадимо све што ће његову важност употпунити па зато у рукама имате монографију добојског ловства. Она ће бити чврст темељ и полазна основа генерацијама које долазе и које ће обиљежавати неке наредне јубилеје.

Успјели смо јер смо бројнији, успјешнији већи... Успјели смо јер трајемо.

Предсједник
ЛУ „Фазан" Добој
Ведран Божичковић

ИСТОРИЈА ЛОВСТВА

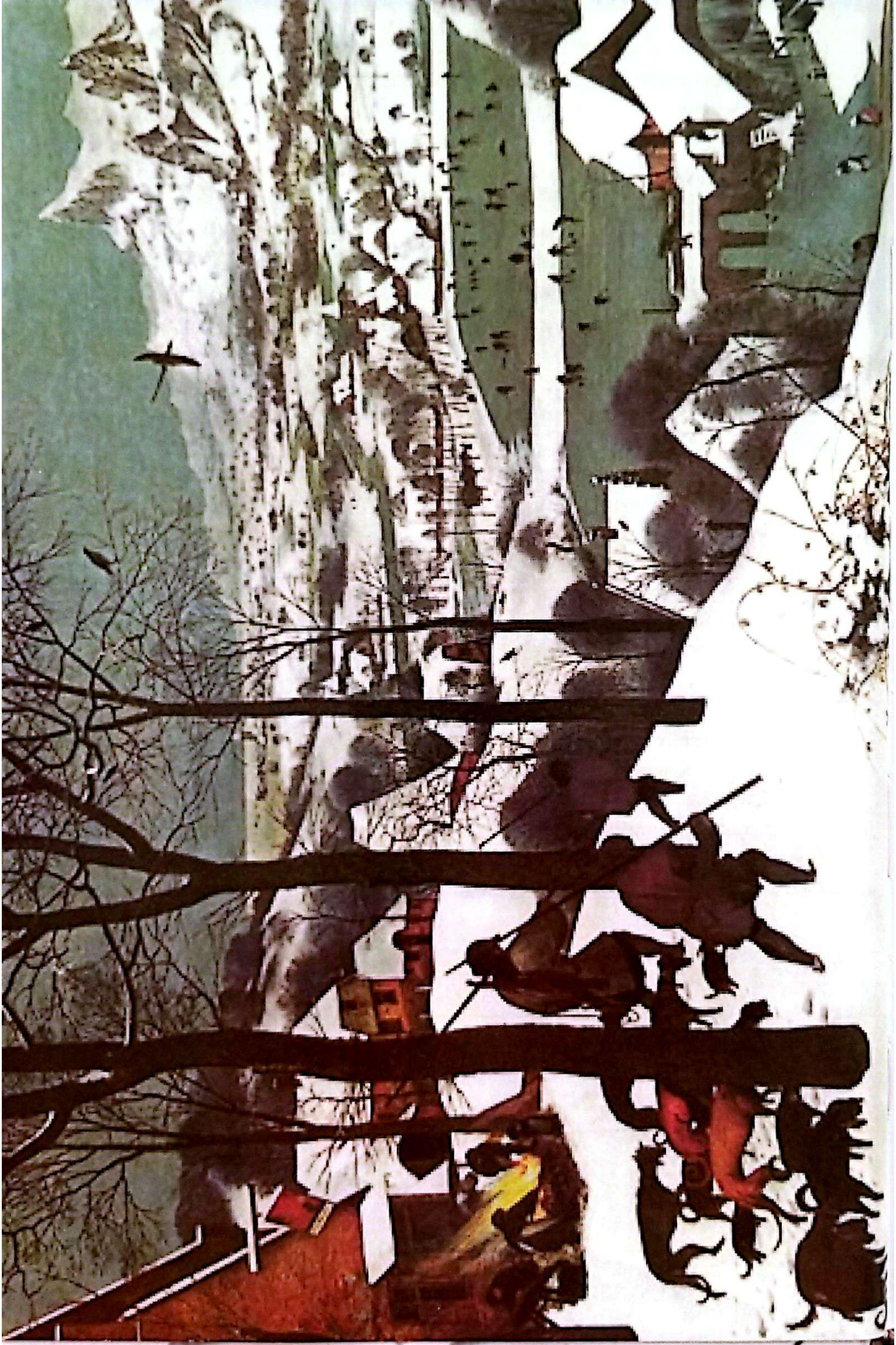

ЛОВСТВО КРОЗ ВИЈЕКОВЕ

Лов је настао као вид и потреба људског опстанка и стар је колико и људски род. Дивље звијери су нападале и јеле људе још од њиховог постанка. Људи су се удруживали у веће скупине како би се лакше бранили. Развојем људског разума долазило се до спознаје да је месо од дивљачи добар артикал за људску исхрану, а не само биљни производи којима се човјек до тада хранио. Због тога су се људи све боље организовали, не само да би се успјешно бранили, него да би и ловили дивљач и јели њено месо.

Први трагови лова датирају двадест хиљада година прије Христовог рођења, у неолитском добу, када су људи били наоружани каменим сјекирама, тољагама и разним млатовима, и тако опремљени упуштали се у борбу с дивљим звијерима.

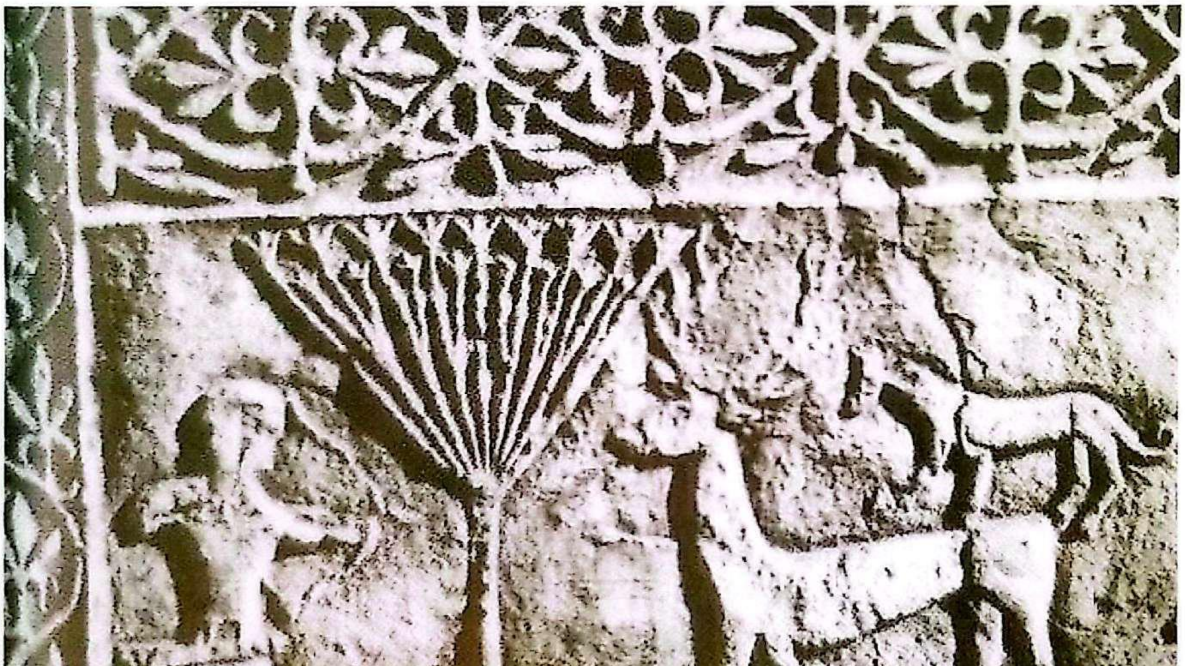

Детаљ из лова уклесан у каменом стећку

У времену ближем Христовом рођењу, оружје и оруђе којим се човјек служио бивало је све боље, о чему има много доказа у праисторијским збиркама археолошких музеја широм Европе. Појавом лука и стријеле, као и великих праћки, лов постаје сигурнији а ловац безбједнији.

Коњаник, ловац са штитом и копљем

У животу старих народа лов је имао велики значај јер је простор Балкана био насељен разним врстама дивљих звијери, које су чиниле огромне штете. Уништавање тих звијери није била само забава богатих и властодржаца, већ подвиг достојан награде и јунаштва. Грчка митологија и умјетност имају, несумњиво, најбогатије трагове и споменике о ловству. Хомер саопштава, као велику ријеткост, да је Агамемнон, вођа Грка у Тројанском рату, носио огртач од лављег крзна, као симбол побједе.

Многе личности остале су овјековечене као најљепша умјетничка остварења везана за природу и лов. Споменућемо богињу лова Артемиду, римску богињу Дијану, затим Адониса – страсног младг ловца у кога се заљубила богиња љубави и љепоте, Зевсова кћи, Афродита (римска Венера). Грчки мит инспирисао је Шекспира који је у свом првом пјесничком дјелу „Венера и Адонис", опјевао љубав богиње према ловцу Адонису.

Бронзано доба, као савршеније доба, доноси нова оружја и оруђа за лов. Човјек је постао вјешији и вичнији ловац, а лов је све више напредовао, усавршавао се и развијао. Постоје многи писани трагови који говоре о периоду када се у лововима почиње употребљавати копље, буздован, метална стријела и мач. Такво стање, на теренима уз корито Дунава, затиче и словенски живаљ који се у 6. вијеку досељава из западне Русије. Доласком на ове просторе досељеници доносе и традицију лова. Од тада до формирања првих балканских држава, постоји мало записа о лову и из лова.

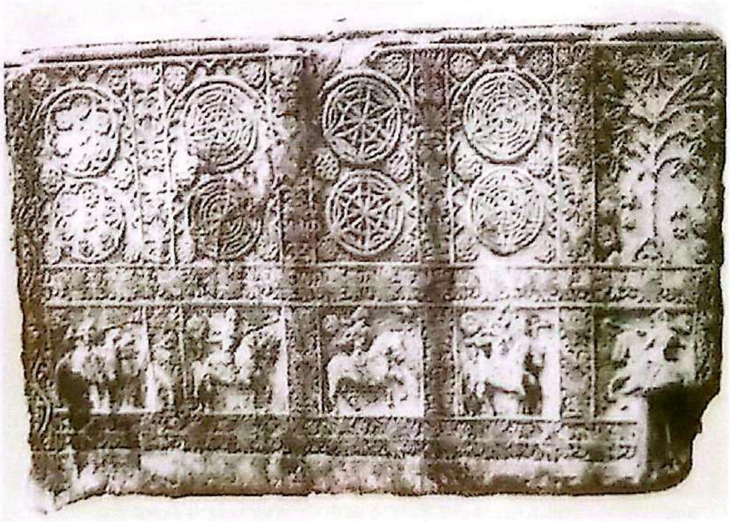

На старом стећку видљива визура ловства

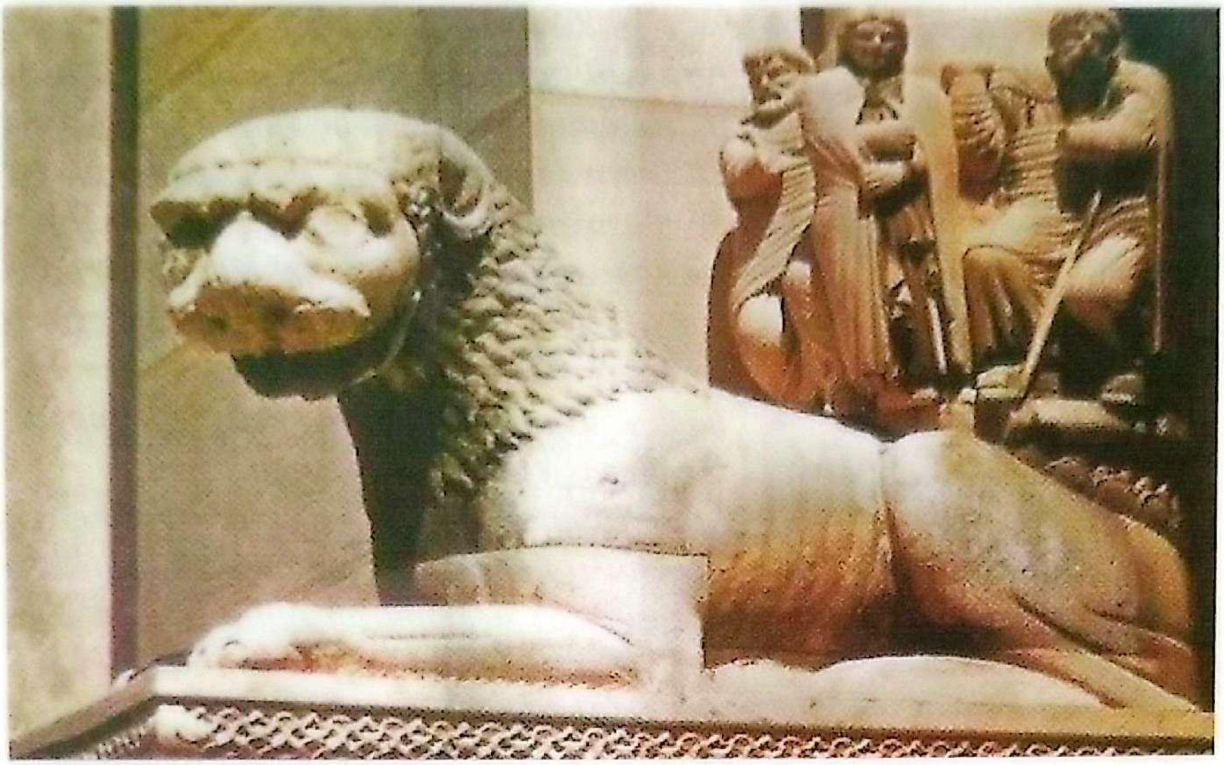

Лавља фигура у Диоклецијановој палати

Средњовјековно ловство

Доласком средњовјековне феудалне епохе искључиви феудални господар постаје цар, краљ и властелин, чија власт и економска моћ лежи у посједима, шумама и рудницима, када он има искључиво право на лов. Познати су и записани многи ловови из тог доба, када су велике свите одлазиле у лов, правећи почаст властодршцима. Ми узимамо за примјер српског цара Душана, чији се лов овако описује:

Ловачки мотиви на сликарском платну

Мотиви лова на новчићима

- Кад владалац у лов хоће да иде, још дан два раније чине се припреме, а онога дана када се пође цијела је пратња на окупу. Ту су војводе и доглавници, ту су тјелохранитељи и службеници, спремни ловачки ножи, оштри мачеви и лака копља, луци и тетиве са тулама пуним стријела. На двору цика и штектање паса кликтање соколова, трубе затрепте и сваки је на свом мјесту.

Напријед јашу четири трубача са црвеним беретама окићеним бијелим перјем, сва четири на бијелим коњима. За њима марширају три одјељења војске. Прво пјешаци наоружани мачем и једним овалним штитом. Друго одјељење војника, копљаници, са ниским округлим шљемовима, док су треће одјељење чинили дворски стријелци са црвеним капама, носећи у десној руци лук за стријеле.

Лов са соколовима

Лов са соколовима потиче из Индије, одакле је преко Персије и Мале Азије доспио на Балканско полуострво и задржао се све до доласка Турака, а у неким крајевима у Босни и дуже.

Сиви соко

Соколарство на нашим просторима се најдуже задржало у околини Маглаја. Док је било у изобиљу племенитих врста соколова, они су готово искључиво хватани и обучавани за лов. Касније, око 1878. годуне, за ову сврху су кориштени копци. Маглајски ловци соколова тачно су разликовали гнијезда у којима се рађају више квалитетни и мање квалитетни соколови, односно, копци.

Тако је у планини Озрен било познато око 20 мјеста гдје су се легли соколови, али су била само три мјеста са квалитетним соколовима. Нарочито је био познат предио звани „Шаин камен“ код Трбука, гдје су се легли соколови

у великом броју и гдје су их Маглајлије хватали и обучавали за лов. Добро увјежбан соко, у рукама вјештог ловца, могао је уловити за један дан 10-15 јаребица и препелица, а за вријеме њихове селидбе у топлије крајеве и до 100 комада птица за један дан.

Забиљежено је да је извјесни Џанибег Џанибеговић из Маглаја, све до 1928. године обучавао соколове за лов на препелице.

Ловачки обичаји и вјерски обреди

Код народа који су упражњавали лов, постојала је повезаност ловачких обичаја са вјерским обредима, религиозним светковањем и благочашћем. Код хришћана постоји вјеровање у двојицу заштитника или патрона лова – светог Евстатија и светог Хуберта.

У животопису великомуеника св. Евстатија налазимо да се звао Плакида и да је живио у Риму, 70 – 120. године послије Христовог рођења. Био је страствен ловац и војсковођа у вријеме цара Тита и Трајана.

Легенда кеже да, полазећи у лов на хришћански празник Велики петак, наиђе у шуми на јелена. Божијом промисли појави му се свијетао крст међу роговима јелена, и дође му глас господњи да оде свештенику хришћанском да се прекрсти.

Плакида послуша и прекрсти се, заједно са женом и два сина. На крштењу доби име Евстатије, због чега касније бива бачен у огањ заједно са цјелокупном породицом. Већ у трећем вијеку по Христовом рођењу, ловци хришћански почели су славити св. Евстатија као заштитника лова и тако до данашњих дана.

Да би 1817. године угостио Њемачког цара који је дошао у Земун, кнез српски Милош Обреновић пише писмо пожешкој нахији, гдје тражи да му се за гошћење цара, допреми „десет живих срна, три жива јелена и десет морских кокошака. Дакле, ловило се одувијек и ловиће се увијек, јер је лов уживање које почива на најплеменитијем људском осјећању – љубави за очувану и слободну природу у којој се води рачуна о заштити дивљаачи.

На крсту уписани ловци

Свети Евстатије - заштитник лова и ловаца

ЛОВСТВО ИЗМЕЂУ ДВА СВЈЕТСКА РАТА

На иницијативу ловаца Крагујевца, Ниша и Београда, на познатом Збору ловаца у Брзану, 13. октобра 1896. године, формиран је Савез ловачких удружења у Краљевини Србији, за чијег председника је изабран ђенерал Љубомир Лешјанин, ађутант Двора, а за почасног председника краљ Милан Обреновић.

Тek 1924. године почело је организовање Савеза ловачких друштава БиХ. Те године је написан Статут и правила, која су чекала одобрење од надлежних органа све до 1925. године.

Првих година послије завршетка Првог свјетског рата ловство у Босни и Херцеговини је запало у кризу. Да би се превазишле настале тешкоће ловци почињу да се организују у среска ловачка друштва.

Традиционални ловачки рог из 1835.

Највећи број њих заживио је између 1920. и 1922. године. Како ни среска ловачка друштва у свом раду великом већином нису успијевала, по узору на друге покрајине, **1925. године, основан је Савез ловачких друштава Босне и Херцеговине.** У Савез је учлањено 17 среских ловачких друштава са 2.451 редовним чланом. Савез је одмах постао члан средишње управе Савеза ловачких удружења Краљевине у Београду. Средишња управа је намјеравала изборити се за

ослобађање од царина при увозу ловачких потрепштина и снабдијевати ловачка друштва јефтинијим и добрим ловачким прибором.

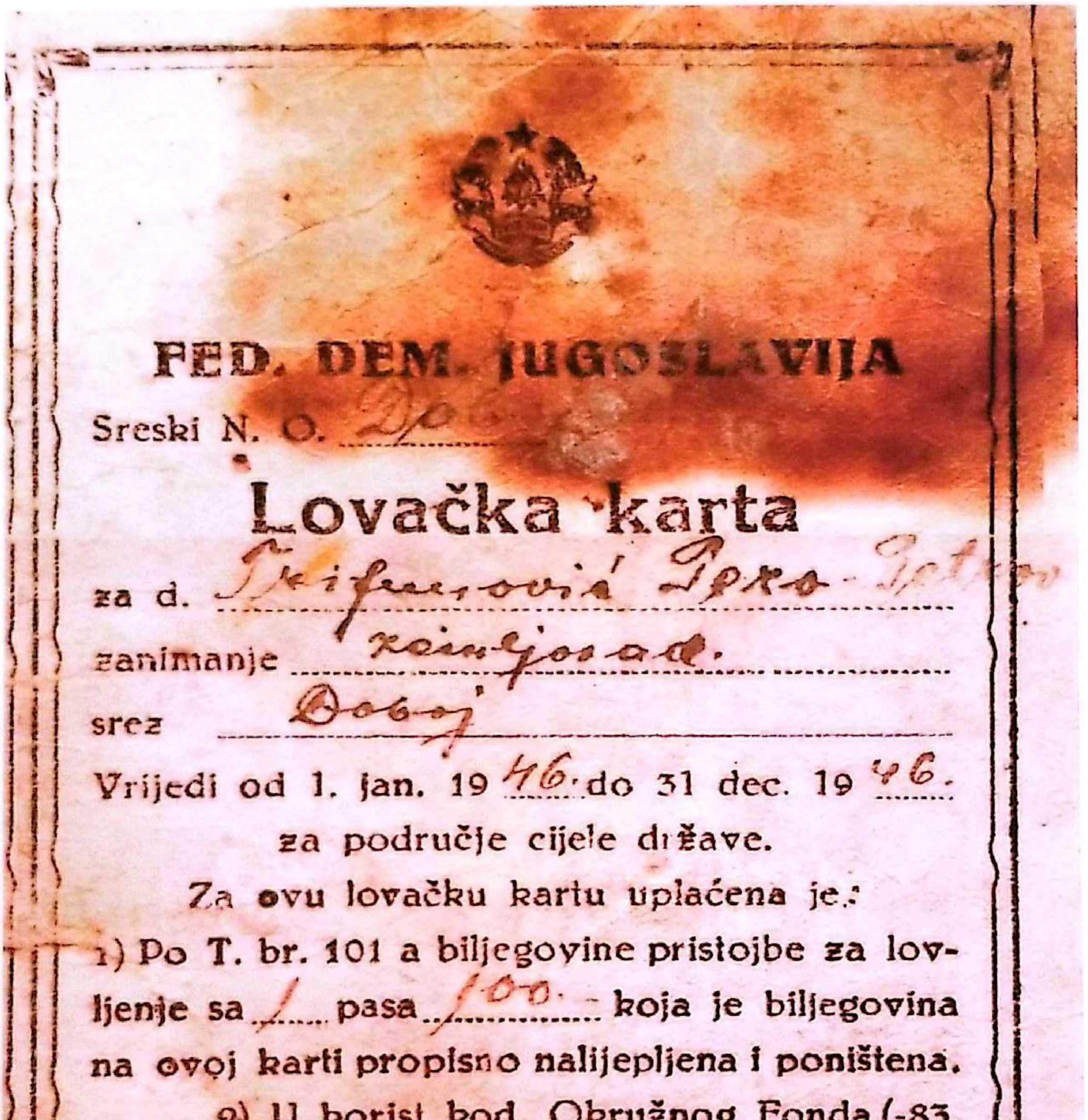

FED. DEM. JUGOSLAVIJA

Sreski N. O. Do...

Lovačka karta

za d. Trifunović Pero Petkov

zanimanje zemljorad.

srez Doboj

Vrijedi od 1. jan. 1946. do 31 dec. 1946.

za područje cijele države.

Za ovu lovačku kartu uplaćena je:

1) Po T. br. 101 a biljegovine pristojbe za lovljenje sa 1 pasa 100.– koja je biljegovina na ovoj karti propisno nalijepljena i poništena.

2) U korist kod. Okružnog Fonda (-83. Z. o. 1.) 10

Ловна карта из 1946. године

Године 1926. „Југословенски лист“ у броју 11, од 15. јануара, између осталог, пише:

- *Савез је већ досада посредовао код министарства, великих жупана и дирекције шума и рудника у прилог својих чланова. На Загребачком конгресу успио је да у резолуцију буду примљени најважнији наши захтјеви, као обустава давања оружних листова*

за ловачке пушке неловцима, издавање ловачких дозвола само члановима Савеза среских ловачких друштава (што је на територији војвођанског Савеза већ постигнуто), попуст на жељезницама и повишење награда за тамањење вукова на 400 динара, односно на 500 динара...

... Ловство у нашој покрајини била је досада домена без господара, стога се није поштивао ни ловни закон ни наредбе о издавању ловачког оружја, а жеље ловаца нису се никако узимале у обзир, односно на многим мјестима радило се баш противно. Сада је став Савеза и средишње управе, да се тој анархији већ једном учини крај. Стога очекујемо да ће се ловачка друштва организовати и у оним срезовима и у испоставама, гдје их још нема, па ће се сва ловачка друштва приступити Савезу, да Савез постане уистину репрезент свих ловаца наше покрајине и да добије довољно и моралне и материјалне снаге, како би могао свој програм до краја извести. Не дође ли до тога, онда је наше ловство осуђено на пропаст.

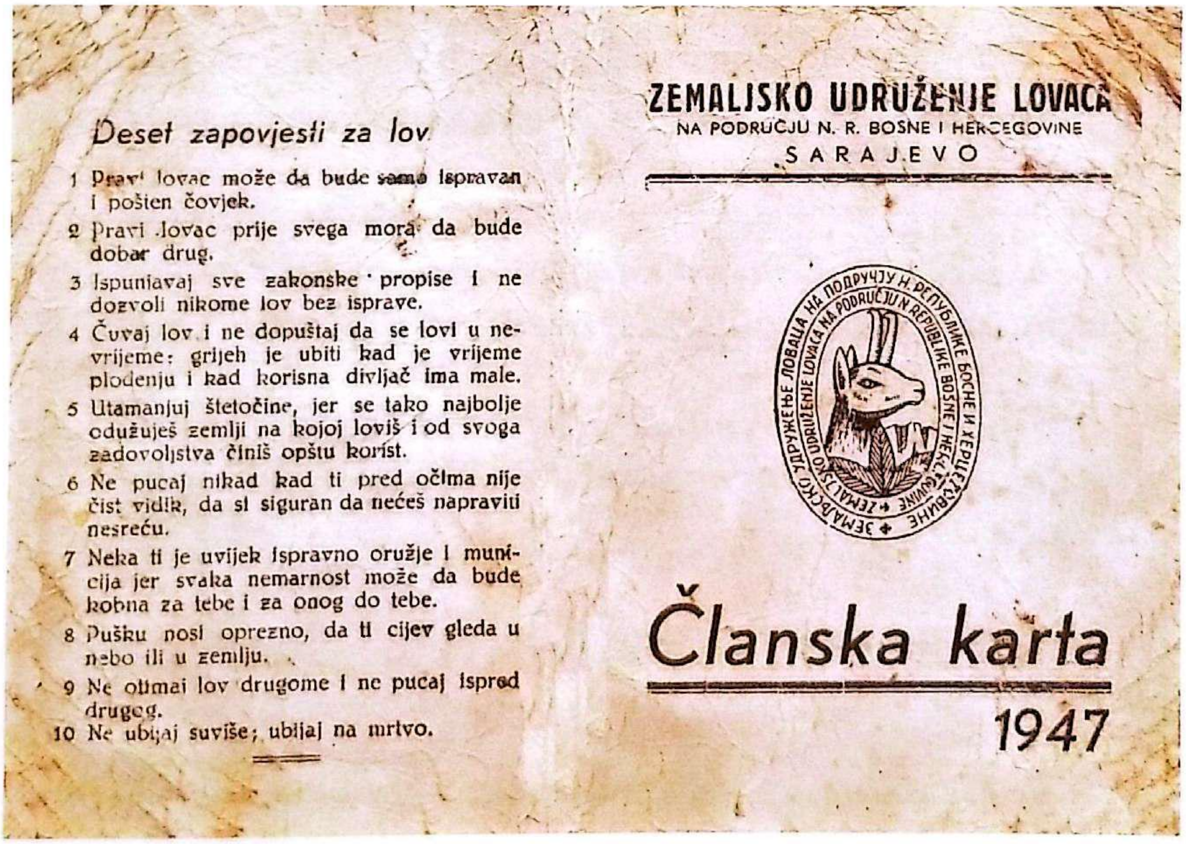

Deset zapovjesti za lov

1 Pravi lovac može da bude samo ispravan i pošten čovjek.
2 Pravi lovac prije svega mora da bude dobar drug.
3 Ispunjavaj sve zakonske propise i ne dozvoli nikome lov bez isprave.
4 Čuvaj lov i ne dopuštaj da se lovi u nevrijeme: grijeh je ubiti kad je vrijeme plodenju i kad korisna divljač ima male.
5 Utamanjuj štetočine, jer se tako najbolje odužuješ zemlji na kojoj loviš i od svoga zadovoljstva činiš opštu korist.
6 Ne pucaj nikad kad ti pred očima nije čist vidik, da si siguran da nećeš napraviti nesreću.
7 Neka ti je uvijek ispravno oružje i municija jer svaka nemarnost može da bude kobna za tebe i za onog do tebe.
8 Pušku nosi oprezno, da ti cijev gleda u nebo ili u zemlju.
9 Ne otimaj lov drugome i ne pucaj ispred drugog.
10 Ne ubijaj suviše; ubijaj na mrtvo.

ZEMALJSKO UDRUŽENJE LOVACA
NA PODRUČJU N. R. BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Članska karta
1947

Чланска карта из 1947. године

Овај цитат најљепше илуструје у каквом времену и каквим приликама је настао Савез среских ловачких друштава Босне и Херцеговине прије 90 година и шта му је била преокупација првих година постојања и рада.

ДЕСЕТ ЗАПОВИЈЕСТИ ЗА ЛОВ

1. Прави ловац може да буде само исправан и поштен човјек.

2. Прави ловац прије свега мора да буде добар друг.

3. Испуњавај све законске прописе и не дозволи никоме лов без исправе.

4. Чувај лов и не допуштај да се лови у невријеме, гријех је убити кад је вријеме плођења и кад корисна дивљач има мале.

5. Утамањуј штеточине, јер се тако најбоље одужујеш земљи на којој ловиш и од свога задовољства чиниш општу корист.

6. Не пуцај никад кад ти пред очима није чист видик, да си сигуран да нећеш направити несрећу.

7. Нека ти је увијек исправно оружје и мунција јер свака немарност може да буде кобна за тебе и за оног до тебе.

8. Пушку носи опрезно, да ти цијев гледа у небо или земљу.

9. Не отимај лов другоме и не пуцај испред другог.

10. Не убијај сувише, убијај на мртво.

Ове заповијести за лов штампане су на чланској карти из 1947. године, тадашњег Земљаског удружења ловаца.

ЛОВАЧКИ САВЕЗ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Ловачки савез Републике Српске је најмлађа ловачка организација у Европи. Званично је основан 19. марта 1994. године у Бијељини. Оснивачи су били представници 99 ловачких друштава и других организација везаних за ловство у Републици Српској. Сједиште Савеза је у Бијељини, а актуелни предсједник Савеза је Вукашин Војиновић.

Ловачки Савез Републике Српске је пуноправни члан Међу-народног савјета за очување дивљачи и природе (CIC) и Савеза ловачких асоцијација Европе (FACE).

Грб Ловачког савеза Републике Српске

Укупна ловна површина у Републици Српској износи 597.638 хектара и ради ефикаснијег спровођења планских мјера узгоја и заштите дивљачи, подијељена је на 10 ловних регија, којима руководе регионални савети за ловство.

Ловачки савез, као кровна организација из области ловства броји око 20.000 ловаца и 103 чланице (80 ловачких удружења, 17 шумских газдинстава, два национална парка и четири рибњака). У Српској постоји 91 ловиште од којих су шест посебне намјене: „Каменица“, „Сушица“, „Романија“, „Рупска ријека“, „Зеленгора“ и „Козара“.

Корисници ловишта су организовани у 10 регија:

1. Бањалучка регија која броји 10 чланица
2. Мотајичко-лијевчанска регија са 9 чланица
3. Мркоњићка регија такође са 9 чланица
4. Санско-унска регија броји 13 чланица
5. Добојско-модричка регија у свом саставу има 16 чланица
6. Регија Семберија са 11 чланица
7. Сарајевско-романијска регија – 11 чланица
8. Регија Бирач – 10 чланица
9. Регија Стара Херцењговина – 11 чланица
10. Регија Херцеговина – 6 чланица

Добојско-модричка регија је најбројнија у Републици Српској, а чине је ловачка удружења:

1. „Фазан“ Добој
2. „Борја“ Теслић
3. „Смолин“ Блатница
4. „Мотајица“ Дервента
5. „Озрен“ Петрово
6. „Омар“ Угодновић
7. „Мајна“ Модрича
8. „Фазан“ Шамац
9. „Препелица“ Пелагићево
10. „Фазан“ Самаревац-Пелагићево
11. „Фазан“ Вукосавље
12. „Вучијак“ Брод
13. „Соко“ Доњи Жабар
14. ШГ „Борја“ Теслић
15. ДОО „Рибарство“ Сијековац – Брод
16. ДОО „Викторија-трејд“ Пелагићево

ЛОВСТВО У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Република Српска посједује богате природне ресурсе, који представљају њену особеност и национално благо. Захваљујући повољним орографским, хидрографским и климатским условима, Република Српска је изузетно богата разним биљним и животињским врстама. Велики дио њене територије је прекривен густим и непрегледним шумским комплексима, што уз бројне водотокове обезбјеђује изузетно повољне станишне услове бројним врстама дивљачи – нарочито крупној. Због сложене конфигурације терена и ограничене приступачности, екосистеми и дивљач у Републици Српској нису угрожени, а станишта ријетких животињских врста су изузетно очувана. Подсјетимо, да се од преосталих и ријетких европских прашума, чак четири налазе у Републици Српској (Перућица, Јањ, Дормишевица и Лом), као и два национална парка (Сутјеска и Козара), који у природној баштини сваке земље заузимају значајно место. Такође, у Републици Српској су веома успјешно опстале и поједине животињске врсте, које су истријебљене у многим европским земљама, што представља непроцјењиву драгоцјеност.

Најбољи примјер представљају ловишта са стабилним популацијама великог тетријеба, од којих се издвајају: Посебно ловиште „Зеленгора“ којим газдује Национални парк „Сутјеска“, Ловиште „Бакић“ којим газдују „Шуме Републике Српске“ односно, Шумско

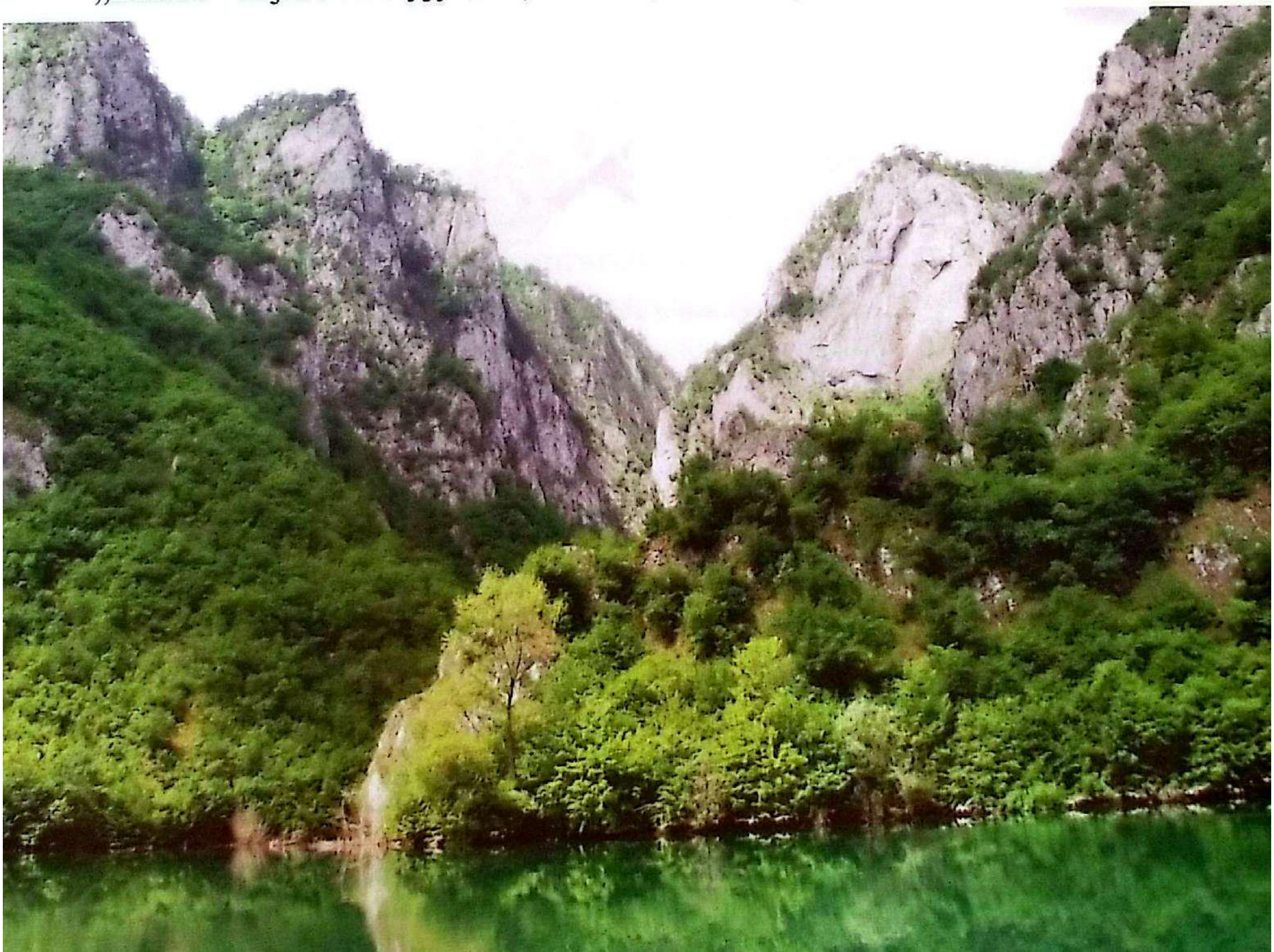

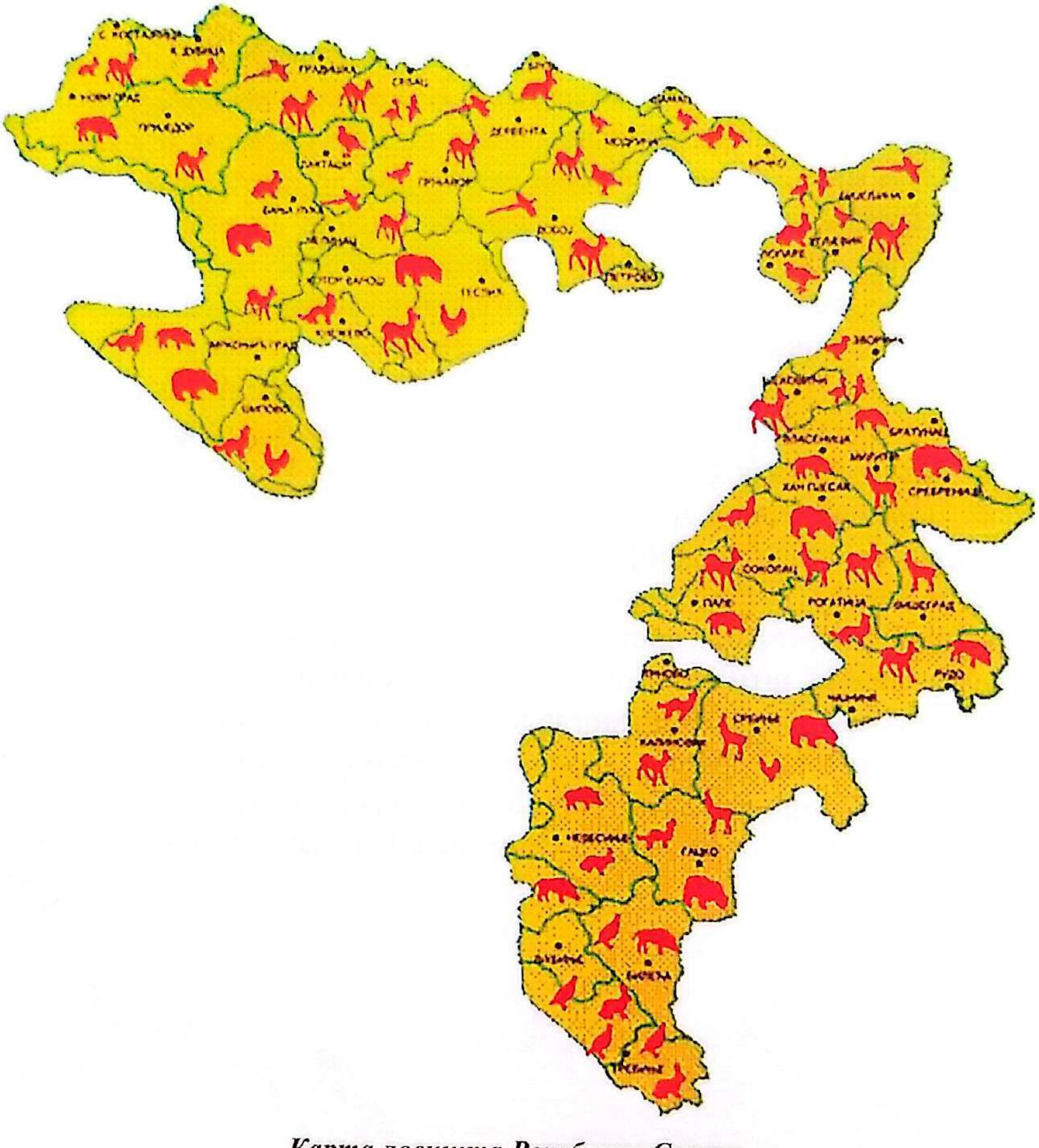

Карта ловишта Републике Српске

газдинство „Маглић“ Фоча и Ловиште Шипово, у којима се организују врхунски ловови на ову изузетно атрактивну врсту дивљачи. Срнећа дивљач је присутна у свим дијеловима Српске, док дивља свиња, вук и медвјед насељавају широк брдско–планински појас, претежно прекривен шумом и разноликим изворима хране биљног и животињског поријекла. Популација дивокозе је у сталном порасту, а њена најзначајнија станишта налазе се на Бјелашници и Трескавици, затим у ловиштима посебне намјене: „Зеленгора”, „Каменица” и „Сушица”, као и ловишту „Бакић”. Посебан куриозитет је стабилна популација риса у западном дијелу Републике Српске, који представ-

ља једно од ријетких подручја у Европи, у коме се налазе његова станишта (Бања Лука, Шипово, Рибник, Мркоњић Град и Гламоч).

Ловишта Републике Српске су изузетно богата разним врстама ловне фауне и поприлично су разнолика. Крећу се од равничарских до брдско–планинских, од којих су многа (нарочито високопланинска) надалеко позната јер представљају прави ''Елдорадо'' за ловце, прије свега захваљујући неодољивом и нетакнутом природном амбијенту. Све то представља идеалну шансу и основу за даљи развој и унапређење ловног туризма, као веома значајне привредне дјелатности.

Богатство ловишта Републике Српске

Ловачки савез Републике Српске, у сарадњи са корисницима ловишта увелико ради на даљем развоју ловног туризма, јер приходи остварени на овај начин представљају веома значајну ставку за даља улагања у ловишта. Такође, ловни туризам има велики значај јер употпуњује и обогаћује асортиман опште туристичке понуде земље, а у знатној мјери подстиче и друге врсте привређивања, попут хотелијерства, угоститељства, пансионске и ванпансионске, као и других видова потрошње. Имајући то у виду, ловни туризам у Републици Српској има велику перспективу, с обзиром на богату ловно-туристичку понуду. Наиме, инострани ловци - туристи показују велико интересовање за лов на великог тетријеба, медвједа, вука, дивљу свињу, срндаћа, препелицу и шљуку. Посебну атракцију представља лов на дивокозу у кањону ријеке Дрине, тачније у посебним ловиштима „Каменица" и „Сушица". Напоменимо, да је бројност наведених врста дивљачи у ловиштима РС на завидном нивоу, што је чини веома привлачном и пожељном ловном дестинацијом.

Грађански рат на просторима бивше Босне и Херцеговине негативно се одразио и на ловство, јер су се у том периоду (1992–1995.) немилосрдно уништавали фондови свих врста дивљачи и ловно-технички објекти. Фондови свих врста дивљачи знатно су осиромашени, а код појединих врста опали су на мање од 30% у односу на предратни период. Међутим, у послијератном периоду, захваљујући планском и стручном газдовању, као и одличном и одговорном раду стручних служби корисника ловишта на узгоју и заштити дивљачи у складу са високо стручним начелима, фондови дивљачи су обновљени и данас су достигли 70% нивоа из златних осамдесетих година 20. вијека.

Основни циљеви Ловачког савеза РС су узгој, заштита и коришћење дивљачи уз одржавање природне равнотеже, затим унапређење ловства као привредне гране, као и заштита природе и животне средине. Управо зато, Ловачки Савез Републике Српске нема значајнијих проблема са разним невладиним организацијама и покретима за заштиту животиња, односно антиловачким покретима, који се залажу за забрану лова.

Вукашин Војиновић, предсједник Савеза, често истиче да су ловци својим свакодневним активностима, доказали да представљају организацију, која се прије свега бави узгојем и заштитом дивљачи. Лов представља само 10% ловачких активности, а приоритет му је узгојни и санитарни одстрел. Ловачки савез Републике Српске представља једину институцију у држави, која у потпуности може да спроведе Закон о дивљачи и ловству, и на тај начин очува ловну фауну и њена станишта, што је од великог интереса, не само за ловце, него и за Републику Српску.

Вукашин Војиновић, предсједник Ловачког савеза Српске и Ведран Божичковић, у лову на Озрену

Милан Остојић

РАЗВОЈ ЛОВСТВА У ДОБОЈУ

Отварање ловне сезоне 1950. године, испред Ловачког дома у Доб

„ЧАПЉА", „ПРЕСЛИЦА", „ФАЗАН"

Ловачко удружење у Добоју основано је 1945. године, а до 1950. године носило је назив "Чапља". Прије оснивања десетак ловаца из Добоја ловило је у саставу Ловачког друштва Грачаница. Према писаним документима до којих смо успјели доћи, видљиво је да је у вријеме оснивања, 1945. године, у Добоју било активно само 11 ловаца, а прво друштво су основали: Војо Вуковић, који је био и први предсједник, те Никола Краљевић, Емин Харлаковић, Фрањо Хмура и Фрањо Мајетић.

Године 1950. у Добоју је основано Ловачко друштво „Преслица", и под тим именом је дјеловало све до посљедњег рата у БиХ. У то вријеме дјеловала су посебно ловачка друштва у Осјечанима и у Подновљу, која су престала са радом гашењем тадашњих општина и припајањем општини Добој.

Испред ловачког дома у Добоју 1962. године. Срндаћа одстријелио Којо Јотић

Та 1950. година занимљива је и по томе што се тада први пута почела ловити висока дивљач, прије свега срнећа дивљач коју су имали право одстријелити само заслужни ловци са посебним одобрењем. Ловци тада нису посједовали ловачке карабине него су их на

Šumska uprava u Doboju
Broj: 1723/54
DOZVOLA ZA LOV
za Jotić M. Kosta
zanimanje službenik
boravište Doboj
Član lov. društva Doboj
za lovljenje sa jedan psa
Važi do 31 decembra 1952 godine
Taksa od 330+100 din. uplaćena
i na molbi poništena.
U Doboju, 30 IV 1954
(M. P.) Šef šumske uprave:

Dozvola se produžava do 31 decembra 1955
. . . . dne 195
(M. P.) Šef šumske uprave:
Taksa od 430 din. uplaćena
i na molbi poništena.

Dozvola se produžava do 31 decembra 1956
Doboj dne 5/I 1956
(M. P.) Šef šumske uprave:
Taksa od . . . . din. uplaćena
i na molbi poništena.

Дозвола за лов и ловна карта из 1954. године

ревере посуђивали од милиције. У сачуваним писаним документима стоји да је првог срнадаћа одсријелио Вojo Вуковић, 1950. године, са погоном и керовима на Бецњу, садашњи ловни ревир Требава.

Сви тадашњи ловци морали су 1952. године полагати ловачки испит, а према сачуваним евиденцијама, до 1961. године добојско друштво бројало је свега стотину ловаца.

У почетку се ловило појединачно и сваки дан у вријеме ловне сезоне која је трајала од 1. октобра до 15. јануара наредне године.Углавном се ловио зец и лисица, а фазана у ловишту уопште није било. Први фазан одстријељен је на дрвету, 1955. године, а ловци су се питали „каква је то шарена птица".

За 1955. годину везано је и оснивање Фазанерије. У почетку су се фазански пилићи производили на примитиван начин. Јаја су сакупљана од фазанских кока и предавана тадашњим ловцима који су имали задатак да произведу одређен број фазанских пилића под квочкама домаћих кокошки.

Најстарији сачувани писани документ добојских ловаца је ловно-привредна основа из 1957. године из које се види да је ловиште тадашњег Ловачког друштва "Преслица" чинила територија општине Добој, а сама организација ловства била је врло слична данашњој.

Сјећања Богдана Девића

Богдан Девић, најстарији добојски ловац

Други свјетски рат разорио је све па и ловачка удружења. Југославија још није ни капитулирала, а усташе већ 10. априла проглашавају НДХ, а по капитулацији Југославије Хитлер их награђује цјелокупном БиХ плус и са Санџаком. Није прошло ни двадесет дана од проглашења те марионетске државе, Србима је одузето сво ловачко па и друго оружје, а убрзо је подигнут и устанак па тако нико није имао ни времена ни услова за лов. У току рата све војске залазиле су у свачија села и градове, па ни остале двије нације нису могле уживати у лову.

Не може се рећи да и у току рата није било лова, било га је итекако. Људи су ловили карабинима срнећу дивљач, па и зечеве у дубоком снијегу, па је по зваршетку рата била десеткована већина дивљачи, а нарочито срнећа.

По зваршетку рата све је кренуло у обнову па и ловачка удружења, али је било тешко долазити до оружја. Код нас га нитко није производио, а са друге стране није ни увожено. Нешто старији ловци некако су дошли до својих предратних пушака и тако кренули у формирање Ловачког удружења.

У Добоју је ловачко удружење формирано крајем 1945. године, од стране предратних ловаца: Вуковић Воје, Смаилбеговић Нурије, Јирал Фрање, Пупић Драге, Хмура Фрање, Краљевић Николе и још неколико старијих ловаца.

Први предсједник удружења је био Војо Вуковић, а друштво је носило назив „Чапља“. Име је добило по називу шуме изнад мјеста Которско. Касније удружење је добило нови назив „Преслица“ и под тим именом је егзистирало све до посљедњег рата. Ја сам постао члан ловачког удружења 1954. године и у то вријема у чланству је било испод стотину ловаца. Површина ловишта је била око 65.000 хектара. Оно што могу да констатујем је да сам припадао срећној генерацији ловаца. Ловна сезона је отворана 1. октобра, а затварана 15. јануара. Ловило се сваки дан, тако да сам могао доћи са посла узети ловачког кера и отићи у лов. Тада није постојало ограничење одстрела нити обавеза групног лова.

Послије другог свјетског рата, зеца је било у невјероватном броју, а фазане смо доносили из Славоније, а брзо је њихова бројност порасла јер нису у почетку привлачили пажњу ловаца. Срнеће дивљачи је било у веома малом броју, па је требало дуго чекати да је буде за одстрел. Дозволе су добијали само истакнути ловци, а мишљења

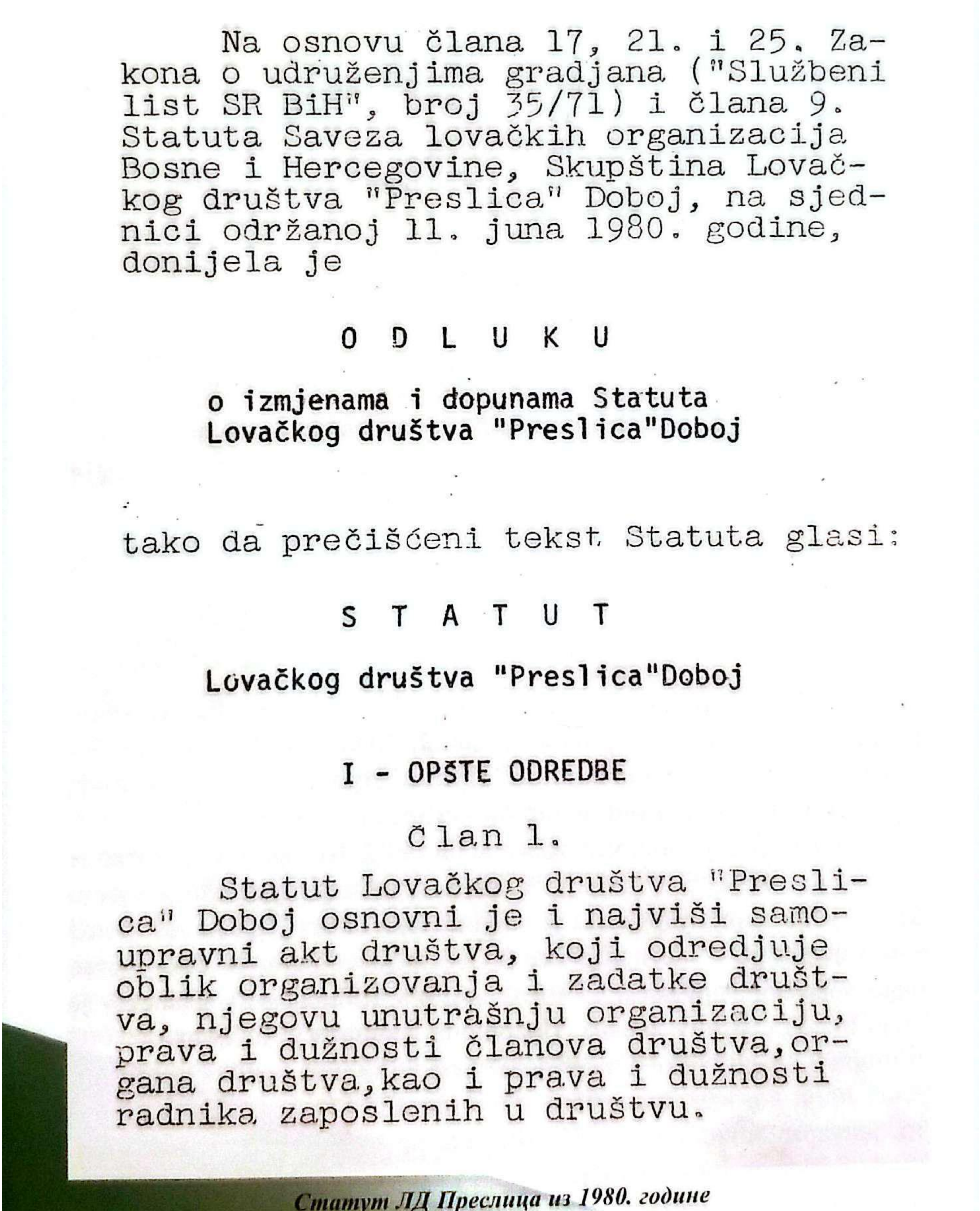

Na osnovu člana 17, 21. i 25. Zakona o udruženjima gradjana ("Službeni list SR BiH", broj 35/71) i člana 9. Statuta Saveza lovačkih organizacija Bosne i Hercegovine, Skupština Lovačkog društva "Preslica" Doboj, na sjednici održanoj 11. juna 1980. godine, donijela je

O D L U K U

o izmjenama i dopunama Statuta
Lovačkog društva "Preslica"Doboj

tako da prečišćeni tekst Statuta glasi:

S T A T U T

Lovačkog društva "Preslica"Doboj

I - OPŠTE ODREDBE

Član 1.

Statut Lovačkog društva "Preslica" Doboj osnovni je i najviši samoupravni akt društva, koji odredjuje oblik organizovanja i zadatke društva, njegovu unutrašnju organizaciju, prava i dužnosti članova društva, organa društva, kao i prava i dužnosti radnika zaposlenih u društvu.

Статут ЛД Преслица из 1980. године

је давала управа за оне за које су они сматрали да треба да добије дозволу.

Како је вријеме одмицало, чланство у удружењу је повећавано, тако су су и ловни дани смањивани али и површина ловишта. Онда је лов био сведен на три дана у седмици и то уторак, четвртак и недеља а мало касније само сриједа и недеља, да би на крају то била само недеља и државни празници.

До шесдесетих година није био делегатски систем, скупштину су сачињавали сви чланови и на њој су се бирали сви остали органи.

Дивља свиња и вук су код нас увијек били у пролазу, мало долазили, мало одлазили, истиче Девић.

Када је у питању кинологија, она је послије рата била скоро незаступљена. Имали смо једног кинолога др Обрадовића који је живио и радио у Мостару, а био је већ у осмој деценији. Ловачки пси у то вријеме су углавном били посавски гоничи и балкански гоничи, а ријетко су се могле видјети друге пасмине.

Ловачки лист смо добијали редовно на кућну адресу, а издавао га је Ловачки савез Босне и Херцеговине. Друштво је напредовало док су предсједници били Војо Вуковић и Нурија Смаилбеговић, а касније под руководством Која Јотића и Митра Митровића друштво је некако теже радило, а све губитке смо надомјестили повећањем чланарине.

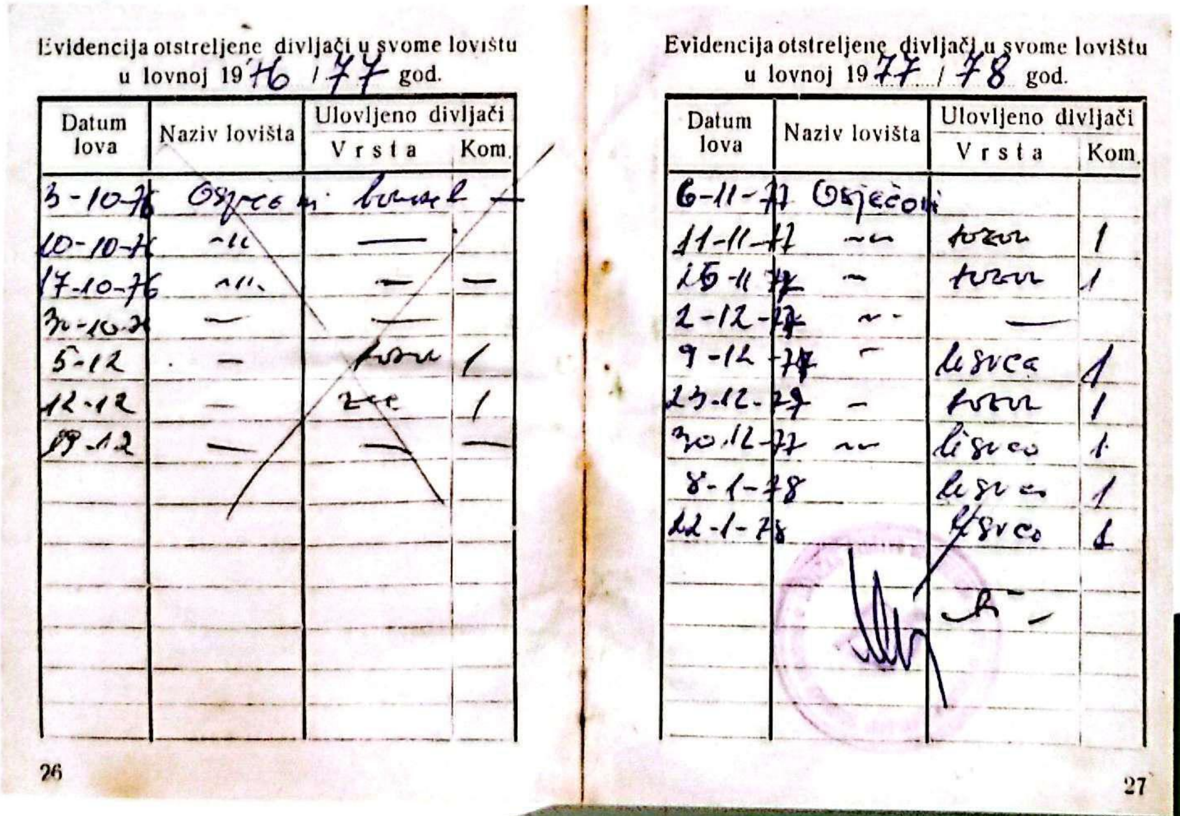

Ловна карта седамдесетих година

СВИ НАШИ ПРЕДСЈЕДНИЦИ

Од оснивања првог ловачког друштва у Добоју, 1945. године, до 1992. гдине, дужност предсједника су обављали: Војо Вуковић, Нурија Смаилбеговић, Којо Јотић ,Митар Митровић, Војо Радишковић, Светозар Николић, Јозо Стојанац, Раде Вујић, Живко Илић, Зулфо Ћирић и Богдан Николић.

Од 1992. године предсјеници су били:

Боро Цвијановић

Крунослав Лукић

Милован Васиљевић

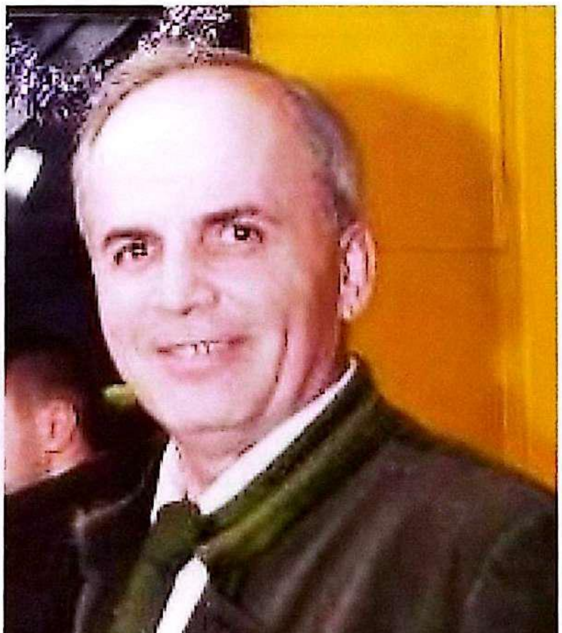

Недо Марковић

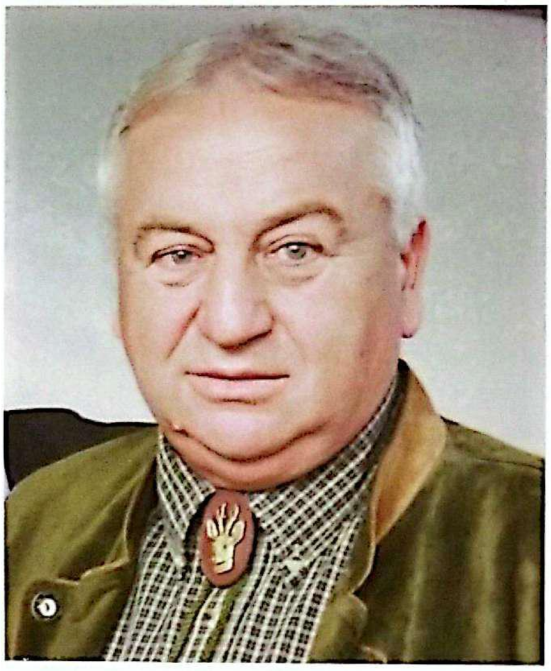

Војо Нарић

Раде Софренић

Ведран Божичковић,
актуелни предсједник

ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ "ФАЗАН"
HUNTING ASSOCIATION "FAZAN" DOBOJ
ДОБОЈ

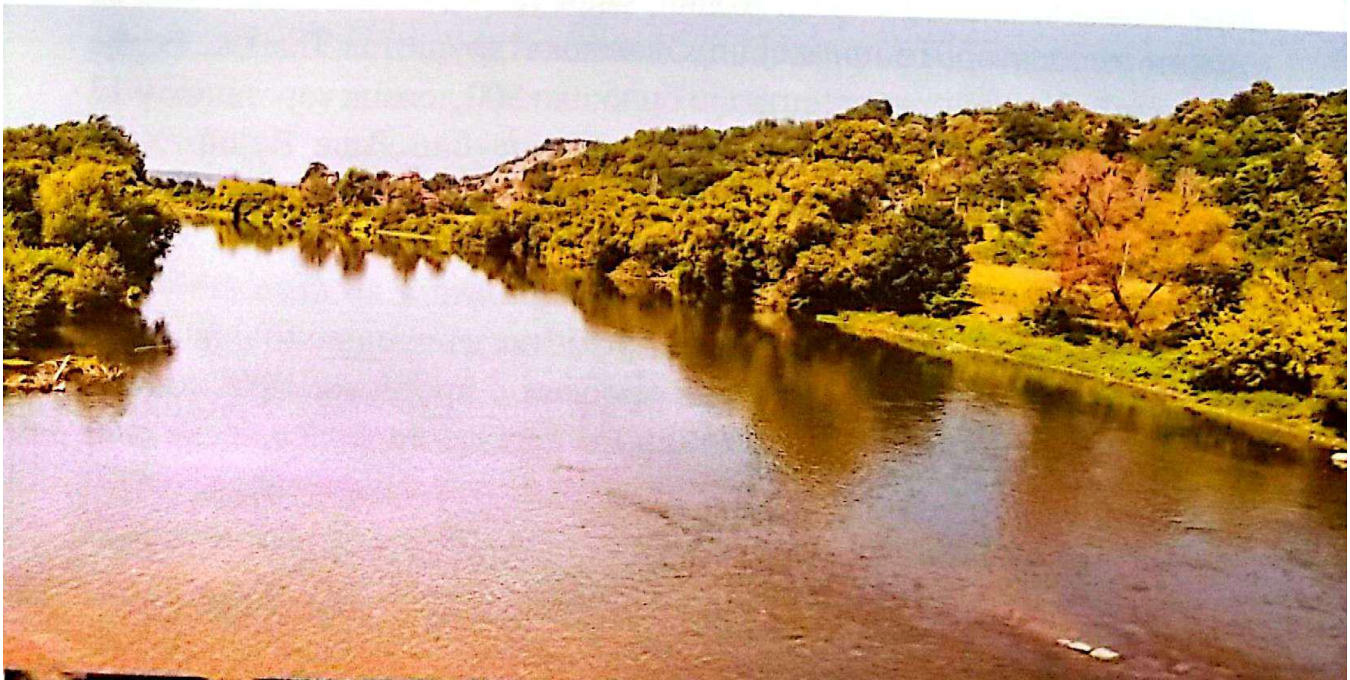

ИЗ ГОДИНЕ У ГОДИНУ

Резерват Осјечанско поље, 1969.

У сјевероисточном дијелу БиХ седамдесетих година 20. вијека постојала су четири посебна ловишта и то: „Мера“ код Оџака, „Међутиње“ код Брчког, „Турић“ код Градачца и „Осјечанско поље“ код Добоја. Половином 1969. године, проглашен је резерват „Осјечанско поље“ у циљу организовања ловног туризма.

Превоз одстријељеног срндаћа Вис-Петково Селиште, 1964. године

Скупштина у април 1975. године

У Добоју је 13.4.1975. године одржана годишња Скупштина Ловачког друштва „Преслица“, којој су, као гости, присуствовали представник Савеза Војо Вуковић, члан ИО СЛО БиХ, Општински ловни инспектор, те предсејдник ловачког друпштва Тешањ, Ђорђе Маричић. У чланству друштва је било око 500 ловаца сврстаних у 13 ловачких секција. Предсејдник друштва је био Раде Вујић. У то вријеме посебан акценат је даван на ловни туризам.

Скупштина у мају 1976. године

Скупштина започела уводом: „Губитке из прошле године надокнадити у овој години“. Основни проблем у протеклој 1975. години је био са снадбијевањем електричном енргије те је дошло до значајних губитака на фазанерији. У овом мандатном периоду удружење

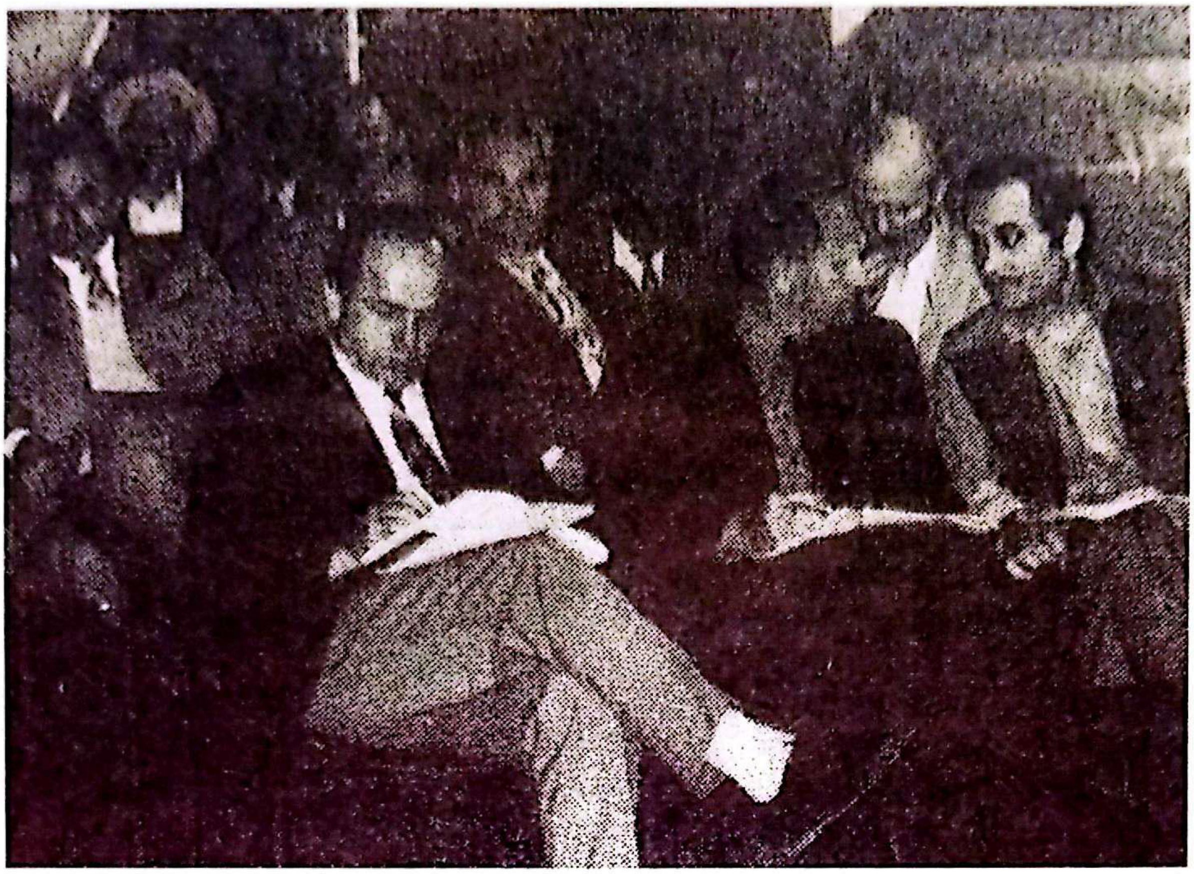

Делегати Скупштине ЛУ Преслица Добој, мај 1976. године

је бројало око 500 чланова у тринаест ловачких секција. Производња на фазанерији се кретала око 15.000 фазанских пилића. Те године је извршена и набавка агрегата како би се убудуће смањили губитци усљед недостатка електричне енергије. Оно што је за сваку похвалу је да је у акцијама на предаторе уништено 1.936 паса луталица, 394 лисице и одређен број пернатих штеточина.

Јануар, 1977. године

Ловачка секција Добој, као једна од највећих ловачких секција удружења, организовала је скромну свечаност на којој су додијељне захвалнице и златне јубиларне значке Ловачког савеза поводом 50 година Ловачког савеза Босне и Херцеговине и 30 година постојања ловачког друштва „Преслица“ Добој. Признања су додијељена шесторици ловаца за успјешан рад и дугогодишње чланство. У има Ловчаког савеза признања добојским ловцима је уручио инж.Светозар Николић, лововођа ЛУ „Преслица“ Добој.

Плакета са златном значком за ловачке заслуге додијељена је Ради Вујићу, а захвалнице: Кости Јотићу, инж. Светозару Николићу, Божи Орландићу, Мили Зецу, Фрањи Брандалеку, Драгану Борковићу, Мики Атијасу, Мири Ивовићу, Фрањи Мајтићу, Драги Пупићу, Николи Новаковићу, Фрањи Хмури и Николи Краљевићу.

Никола Краљевић најстарији добојски ловац прима захвалницу за ловачке

Јубиларне значке ЛС БиХ добили су: Омер Ђулбић, Фахир Хајрулаховић, Млађо Рашета, Илија Карановић, Александар Ловис, Новак Нединић, Весо Радојчић, Славко Стојаковић, Михајло Ђукановић, Мирко Маковац, Јосип Стијић, Жарко Пантић, Симеун Глишић, Митар Митровић, Петар Млакар, Мухамед Махмутовић, Исмет Ибрахимкадић, Анђелко Дамјановић, Павле Василић и Ивица Хол.

Мај, 1977. године

У заједничкој акцији Општинске организације горана и чланова ЛУ „Преслица" Добој извршено је засађивање 12.000 садница птуја од којих ће се формирати жива ограда око Фазанерије „Баре". Ову акцију организовао је Драго Лукић, предсједник Општинске организације горана, а учествовало је 55 горана из средње медицинске школе.

Изборна скупштина 1977. године

У Добоју је 18. јуна 1977. године одржана редовна изборна Скупштина удружења. Уводно излагање на Скупштини је поднио Живко Илић који је био члан Управног одбора друштва. Те године је констатовано да је посебан успјех у раду друштва постигла фазанерија „Баре" која је основана 1963. године и која је била једна од првих у републици. Рад у секцијама је уведен 1971. године, а Статут

Добој, ловачка скупштина 1977. године

који је регулисао већ постојећи делегатски систем 1964. године. Нов квалитет у радје унио је Правилник о раду секција, којим су многе ствари из дјелатности секција регулисане.

Нова ловно-привредна основа

Како је 1979. године истицала важност претходно донесене и усвојене ловно привредне основе за подручије којим газдује Ловачко удружење Преслица, одлучено је да се умјесто ревизије, већ ове године направи нова основа, која треба да се усвоји на предстојећој скупштини. Претходну ловну основу је урадио инжињер Светозар Николић, члан Ловачког друштва „Преслица". Он је израдио и прву основу, водио евиденцију о њеној реализацији и сада завршава ову другу.

Интересантно је поменути да је ловном основом установљено да дивљачи углавном има више него на почетку израде прве ловне основе. Срнеће дивљачи је више, као и фазана, док је стање са зецом непромијењено. Једино је дивљих свиња у ловишту мање.

Неспремни на испите

Ловачко друштво „Преслица" Добој је 1982. године организовало полагање ловачких испита за ловце приправнике. Испиту је приступило 49 ловаца. Кандидати су извачили питања која су била у писменој форми, из теоретског дијела било је 27, а из области прак-

тичног рада 6 питања, на које су морали кандидати да одговоре. Само 24 кандидата су положила, а само један је добио врлодобар оцјену, док су остали добили само пролазну оцјену.

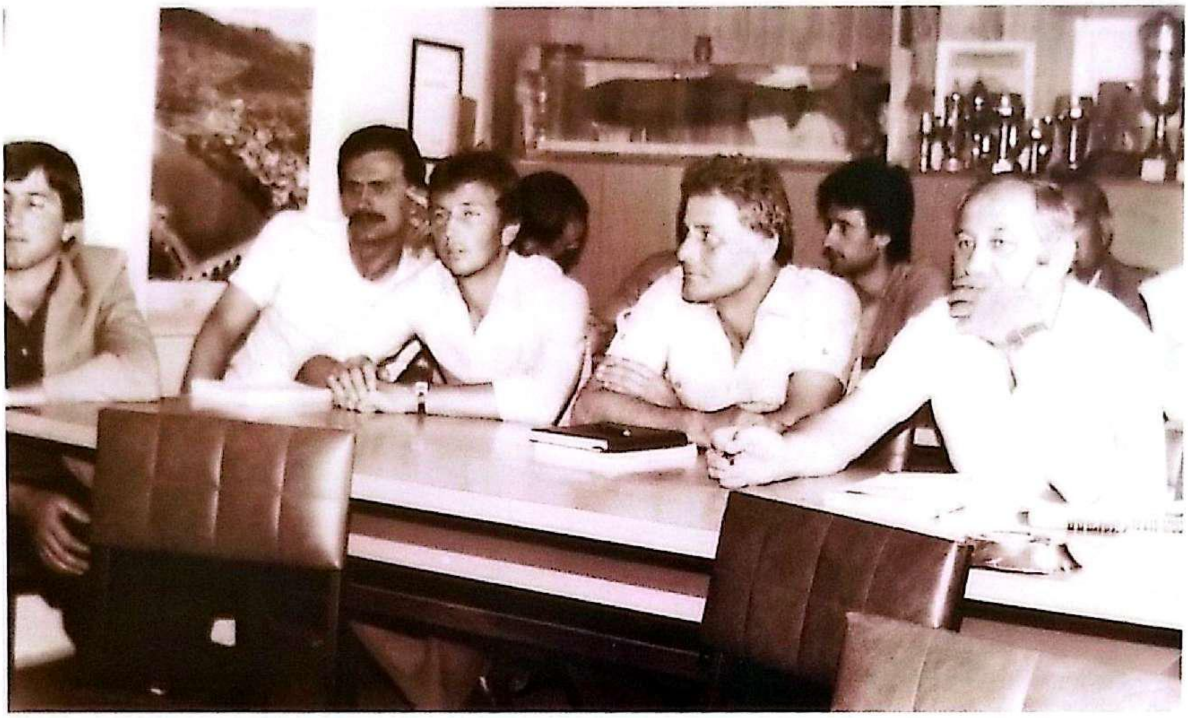

Полагање ловачког испита 1977. године у Добоју

Како је рекао Вјекослав Скутари, члан комисије за полагање ловаких испита: „Показало се да приправници неспремни долазе и да су мало заинтересовани за основна знања из области ловства, па када је онда тако нека се потруде и савладају градиво, јер само тако могу постати пуноправни чланови наше органзације."

Прво стручно пребројавање дивљачи

Почетком марта 1983. године одржано је огледно прољетно пребројавање дивљачи, које је изведено у ловишту Осјечани. У акцији је учествовало 90 ловаца, а то су били предсједници, лововође и секретари из 29 ловачких секција, колико их је било у том периоду. На површини гдје је рађена акција пребројавања, тачније резерват ЛД „Преслица" Добој, избројано је 36 зечева, 28 срна, 42 пољске јаребице и 50 фазана.

Ово бројање је показало да је бројност дивљачи на овом подручију изнад капацитета ловишта.

Рад друштва 1985/86. године

У ловној 1985/86. годину у ловишту су одстријељена 1.504 пса луталице, 50 мачака, 180 лисица, 143 срндаћа, 85 срна, 5 дивљих

Пребројавање дивљачи у Осјечанима, март 1983.

свиња, 584 зеца, 3.241 фазан и 135 пољских јаребица. Укупан приход из ловишта је износио 3.351.380 динара. Друштво је тих година бројало 1.200 ловаца.

Збор кинолошких судија

У августу 1987. године у Добоју је одржан збор кинолошких судија. Овај састанак у Добоју је био и признање добром раду кинолошких радника, али и Ловачког друштва „Преслица" у области кинологије. Оно што је била интересантна тема је и боја барака, гдје се могло чути да тројица судија дају три различита мишљења на смотрама те нису могли да донесу закљуичак који је барак по боји стварно првак.

На састанку је поменуто да се у кинолошком раду посебно истиче Ловачко друштво „Преслица" Добој. Фрањо Брандалек је на овом збору истакао да је оцјена „добар-забрањено парење", давана само из разлога да се са тим псом може ловити, али да се не може вршити парење. Оно што је био закључак овог збора је и да се псу без испита урођених особина не може дозволити парење.

Рад друштва 1990. године

Ове године удружење је бројало 1.333 ловца, сврстана у 30 ловачких секција. Предсједник друштва те године био је Боро Цвијановић. У 1989. години чланарина по ловцу је била 10 милиона старих динара, а у октобру је повећана на 50 милиона старих динара.

Богдан Николић и Хасан Хрњадовић, 1986.

Функционери у лову у Осјечанима 1983. године - Милорад Гојковић, Власто Кусмук, Душко Згоњанин, Зулфо Ћирић, предсједник ЛД „Преслица“ Добој, Богдан Николић и Младен Анић

Те године су узете и нове просторје друштва у новоградњи. Просторије су биле простране па је један дио издат под закуп „Озрен-туристу“. За куповину простра сваки ловац у Добоју је дао по милион старих динара, што у то вријеме није било мало.

Преминуо Фрањо Брандалек

Фрањо Брандалек, истакнути кинолошки и ловачки радник преминуо је 1991. године. Био је први кинолошки судија у добојској регији, а највеће заслуге је понио за кинологију Добоја и направио искорак према оном што Добој има данас.

До 1991. године Добој је имао шест кинолошких судија, а поред њега посебно су се истакли Никола Брковић и Сеид Салиховић. Био је предсједник организационог одбора и један од зачетника идеје организације Прве савезне изложбе паса свих раса у Добоју, али нажалост није доживио и њено свјетло дана. Како каже кинолошки судија Анто Козина у опроштајном писму: „Настојаћемо да твој лик сачувамо, а твоје име са поштовањем изговарамо“.

Друг Тито је, 1972. године, одстријелио медвједа у Бугојну, а препарирао га добојски препаратор Винко Калих

ДОБОЈСКО ЛОВСТВО У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Ловци са ревира Крњин 1, након акције пребројавања дивљачи и одстрела предатора у Руданци 2013. године

НАЈВЕЋЕ ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ

Прије избијања посљедњег рата у БиХ ловачко друштво у Добоју бројала је 1.450 чланова.Током рата лов је суспендован, а Фазанерија предата на управљање Војној установи „Баре".

Тек 1995. године група ловаца: Боро Цвијановић, Војо Нарић, Славко Стојаковић, Недо Марковић, Мирко Дачић, Брацо Николић и покојни Никола Брковић, покрећу иницијативу за обнављање рада ловачког удружења. **На првој скупштини 1996. године Удружењу је дато име "Фазан", а за првог предсједника друштва именован је Крунислав Лукић, док је лововођа био Славко Стојаковић.**

ЛУ „Фазан" Добој, према подацима о плаћеној чланарини за 2015. годину, броји 1.125 ловаца организованих у 32 секцију и највеће је ловачко удружење у Републици Српској. Газдује површином од 83.260 хектара, од чега је 76.297 хектара ловна површина.

Ловиште добојског удружења чини простор уз ријеке Босну, Спречу и Усору, те планине Озрен, Требава, Вучијак и Крњин. Ови простори природно су станиште за срнећу дивљач, зеца, фазана, пољску јаребицу, препелицу и шљуку, а од незаштићене дивљачи ловиште обилује дивљом свињом, лисицом, јазавцем, куном и дивљом мачком. Ловиште је брдског типа, надморске висине од 118 до 917 метара. Ловачке секције ЛУ „Фазан" су:

Ловни ревир Озрен: Бољанић, СОТ Осојница, Текућица, Придјел, Липац, Пакленица и Брезици

Ловни ревир Требава: Горња Палежница, Доња Палежница, Кожухе, Осјечани, Осјечанске Чивчије, Костајница, Бушлетић и Зелиња.

Ловни ревир Крњин 1: Љескове Воде, Грабовица, Станови, Кладари, Шешелије, Путниково Брдо, Велика Буковица, Которско

Ловни ревир Крњин 2: Церовица, Остружња, Станари, Рашковци, Драгаловци, Јелањска, Брестово.

Ловни ревир Вучијак: Мајевац и Подновље.

На изборној скупштини у 2011. години изабрано је руководство удружења којег чине: предсједник Ведран Божичковић, лововођа удружења Радован Цвијановић и секретар Војо Нарић.

На изборној скупштини у мају, 2015. године, предсједнику Божичковићу и секретару Нарићу повјерен је још један четверогодишњи мандат, док је за главног лововођу изабран Душко Лазаревић.

МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

↓

РЈЕШЕЊЕ О УСТАНОВЉЕЊУ ЛОВИШТА
"ДОБОЈ" ДОБОЈ

↓

СПОРТСКО-РЕКРЕАЦИОНО ЛОВИШТЕ "ДОБОЈ"				
Р Е В И Р И				
1	2	3	4	5
ТРЕБАВА	ОЗРЕН	КРЊИН -1	КРЊИН-2	ВУЧИЈАК

↓

КОРИСНИК ЛОВИШТА "ДОБОЈ"				
ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ"ФАЗАН" ДОБОЈ				
ЛОВАЧКЕ СЕКЦИЈЕ				
КОЖУХЕ	БОЉАНИЋ	ВЕЛИКА БУКОВИЦА	СТАНАРИ	МАЈЕВАЦ
ОСЈЕЧАНИ	ТЕКУЋИЦА	ШЕШЛИЈЕ	ЈЕЛАЊСКА	ПОДНОВЉЕ
ОСЈЕЧАНСКЕ ЧИВЧИЈЕ	ЛИПАЦ	Љ.ВОДЕ	ДРАГАЛОВЦИ	
БУШЛЕТИЋ	ПРИДЈЕЛ	ГРАБОВИЦА	ЦЕРОВИЦА	
ДОЊА ПАЛЕЖНИЦА	СОТ ОСОЈНИЦА	КЛАДАРИ	ОСТРУЖЊА	
ГОРЊА ПАЛЕЖНИЦА	ПАКЛЕНИЦА	СТАНОВИ	БРЕСТОВО	
ЗЕЛИЊА	БРЕЗИЦИ	ПУТНИКОВО БРДО	РАШКОВЦИ	
КОСТАЈНИЦА				
ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ"ФАЗАН" ДОБОЈ Чланица ЛОВАЧКОГ САВЕЗА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ				

У Саставу удружења дјелује и ради властита Фазанерија чији су годишњи капацитети око 20.000 фазанских пилића. Фазанерија ради пуним капацитетом, а поред обогаћивања властитог ловишта, фазански пилићи се продају ловачким удружењима широм Републике Српске и БиХ. У времену које долази планирано је проширење и модернизација Фазанерије, те изградња модерног ловачког дома.

Поред тога, одавно се осјећа потреба за модерним стрелиштем које би служило за гађање глинених голубова и упуцавање ловачког оружја, али и за обуку младих ловаца у руковању оружјем.

Такође, у сарадњи са сусједним ловачким удружењима, планирано је уношење нових врста дивљачи у Ловиште, као и градња бројних ловно-привредних објеката на терену, као што су гатер за дивље свиње и стална прихватилишта за фазанске пилиће по ловним ревирима.

Добојско ловиште

У Ловној основи Ловишта Добој, поред осталог, ово ловиште је дефинисано као „основна просторна јединица за одрживо управљање, газдовање и кориштење ловних ресурса. По законском статусу ловиште је установљено од стране Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду Републике Српске, рјешењем број: 04-332-227-15/97, од 31. јануара 1997. године, и рјешењем о измјенама рјешења о установљењу ловишта Добој од 21. априла 1998. године, када је установљено ловиште у садашњим границама и предато на газдовање Ловачком удружењу „Фазан“ Добој.

С обзиром на надморску висину ловиште је низијско јер је 70.700 хектара ловишта испод 400 метара надморске висине, а по намјени је спортско-рекреативно. Према Рјешењу о установљењу , основне врсте дивљачи у ловишту Добој су: срнећа дивљач, дивља свиња, зец, фазан, јаребица, пољска јаребица и пловка. Међутим, према подацима корисника ловишта 2007. године пољска јаребица није евидентирана у овом ловишту. Ловиште Добој у садашњим границама заузима цијелу општину Добој са скооро подударним границама. Ловиште је настало спајањем дијела ловишта „Озрен“ којим је до 1992. године газдовало ЛД „Озрен“ из Маглаја.

До 1966. године на подручју општине Добој дјеловало је више друштава која су се интегрисала.

Географски положај ловишта

Ловиште Добој се налази у средишњем дијелу Републике Српске. По административно-територијалној подјели заузима цијелу општину Добој. Граничи се са ловиштима: Модрича, Дервента, Теслић, Петрово и Прњавор, а добар дио границе на источном и јужном дијелу је са ловиштима Федерације БиХ.

Растојање измењу најјужније и најсјеверниве тачке ловишта Добој је око 48 км, а растојање између најзападније и најисточније тачке је око 46 км. Простире се од 44. до 45. степена сјеверне географске ширине и између 17. и 18. степена источне географске дужине.

Главна и највећа ријека која протиче кроз ловиште је Босна. У њу се код Добоја, са десне стране улива Спреча, друга ријека по величини, која раздваја масиве Озрена и Требаве.

Јужни дио ловишта између Босне и спрече чини планина Озрен са доминантним врхом Велика Остревцак, 917 метара надморске висине. Источни дио ловишта чини планина Требава са доминантним врхом Палин Вис, 665 метара надморске висине. Западни и

сјеверни дио ловишта чине побрђа Крњина и Вучијака, чија висина ријетко прелази 300 метара.

Ловни објекти

Изградња ловно-узгојних и ловно-техничких објеката стална је активност ловаца, тако да су подаци које наводимо промјењиви. Док се пише овај текс већ негдје у ловишту гради се нова чека, солило, хранилица...

Према подацима из ловне основе у Ловишту Добој су изграђени сљедећи ловно-узгојни објекти: 453 хранилишта за пернату дивљач, 1.151 хранилиште за срнећу дивљач, 16 прихватилишта за фазанске пилиће и једна фазанерија годишњег капацитета производње 20.000 фазанских пилића.

Од ловно-техничких објеката у ловишту су саграђене 32 чеке осматрачнице, неколико ловачких колиба преко 20 ловачких кућа.

Царство срнеће дивљачи

Мало које ловачко удружење може да се похвали таквим богатсвом какво има ЛУ "Фазан" из Добоја. Успјешно су у послијератном периоду обновили фондове дивљачи свих врста, а нарочито срнеће и вратили их на пређашње стање. У ловишту од

Ловиште Добој је једно од богатијих ловишта срнећом дивљачи

укупне површине, срнећа дивљач господари на 57.900 хектара другог и трећег бонитетног разреда, тако да годишњи планирани капацитет одстрела износи преко 145 грла срндаћа, што је сигурно велика бројка за многа удружења у окружењу.

Када је у питању трофејна вриједност срндаћа, од 5 до 12 одсто грла су у медаљи. Из овога произилази и чињеница да се у наредном периоду мора побољшати трофејна вриједност. Комисија за оцјену ловачких трофеја сваке године изврши оцјену великог броја трофеја роговља срндаћа, па је стога и искуство чланова комисије велико, јер је комисији, у задњих пар година, кроз руке прошло преко 500 различитих трофеја.

Традиционални дочек гостију, делегата Скупштине ЛУ "Фазан", у Бољанићу

ОРГАНИ УПРАВЉАЊА

(Извод из ловачког Статута)

Скупштина

Скупштина Ловачког удружења "Фазан" Добој је највиши орган управљања удружења, а сачињавају је делегати бирани из ловачких секција на мандатни период од четири године. Скупштине

се одржавају према програму рада или према потреби, а најмање два пута годишње. Скупштине сазива предсједник скупштине на приједлог Управног одбора удружења.

Награђени ловци 2005. године

Скупстина ЛУ "Фазан" Добој 26.10.2013. године у Брезицима

Скупштина Удружења расправља и одлучује о свим битним питањима која се односе на рад Удружења, а нарочито:

Одлучује о прихватању споразума о удруживању, повезивању и међусобној сарадњи и финансирању заједничких потреба у ловишту,

Доноси Статут Удружења, његове измјене и допуне, и друга акта за која је овлаштена по овом Статуту;

Доноси ловну основу, Средњорочни план развоја и годишњи план коришћења;

Доноси финансијски план, прегледа и потврђује финансијски извјештај који је усвојен од стране Управног одбора;

Расправља и одлучује о извјештајима о раду органа Удружења;

Одлучује о проглашењу залужних чланова Удружења по приједлогу Управног одбора;

Делегати Скупштине ЛУ "Фазан" Добој, 2009.

Управни одбор именован 2011. године

Доноси пословник о свом раду;

Доноси одлуку о престанку рада Удружења;

Доноси одлуку о висини чланарине и уписнини;

Доноси Одлуку о формирању и распуштању ловачких секција.

Разматра и друга питања од значаја за остваривање задатака Удружења, доноси одлуке и друга акта за рјешавање тих питања.

Предсједник скупштине је Милорад Томић.

Управни одбор

Управни одбор је извршни, колективни и оперативни орган Скупштине Удружења, који извршава одлуке и закључке Скупштине и управља пословањем Удружења између двије сједнице Скупштине, у складу са плановима и програмима Скупштине.

Одлуке и закључци Управног одбора обавезујући су за све чланове Удружења.

Награђени ловци у 2012. години

Управни одбор именован 2015. године

Чланове Управног одбора бира Скупштина из реда делегата Скупштине. Кандидате за чланове Управног одбора предлажу Ловачке секције.

Број чланова Управног одбора бира се на основу бројности ловаца на сваком ловном ревиру, на дан почетка ловне године (1.април), и то на начин да ловни ревири предлажу број кандидата како слиједи:

а) ловни ревири који имају до 82 пуноправна члана једног кандидата,

б) ловни ревири који имају од 82 до 164 пуноправна члана два кандидата,

Сједница Управног одбора ЛУ "Фазан" Добој

в) ловни ревири који имају од 164 до 246 пуноправна члана три кандидата, и

г) ловни ревири који имају преко 246 пуноправних чланова, четири кандидата.

Чланови Управног одбора изабрани у мају, 2015. године, су: Ведран Божичковић, Синиша Божичковић, Срето Ђенић, Војо Нарић, Драго Башић, Михајло Марковић. Милојко Стојановић, Тодор Петровић, Божидар Стевановић, Душко Лазаревић, Владо Глигорић, Обрад Симић и Слободан Нешковић.

Комисије

За обављање одређених припремних и извршних послова, Управни одбор формира сталне и повремене комисије.

Сталне комисије су:

- Комисија за унапређење и развој ловства
- Комисија за оцјену трофеја
- Комисија за праћење рада ловочуварске службе
- Комисија за ловно стрељаштво
- Комисија за признања и одликовања
- Стручне комисија за ловство
- Статутарна комисија
- Кадровска комисија

Невенка Шестић, технички секретар удружења у служби ловства више од 20 година

Дисциплински тужилац

Дисциплински тужилац је овлаштени орган Удружења који покреће дисциплински поступак и заступа оптужницу, односно интересе Удружења, против чланова Удружења.

Дисциплинског тужиоца и његовог замјеника, на приједлог Управног одбора, бира и именује Скупштина Удружења на период од 4 године.

Дисциплински суд

Дисциплински суд је орган Удружења који води поступак за утврђивање повреде одредаба Закона о лову, Статута и других нормативних аката.

Дисциплински суд броји три члана и три замјеника.

Предсједника суда, чланове као и њихове замјенике именује Скупштина удружења на приједлог Управног одбора удружења.

ФАЗАНЕРИЈА „БАРЕ"

Давне 1955. године у оквиру Ловачког удружења у Добоју, основана је Фазанерија "Баре", која је од тада у функцији унапређења ловства на овим просторима. Данас представља једну од највећих у Републици Српској са годишњим капацитетом производње преко 20.000 фазанских пилића.

Тих година које се сматрају почецима, фазански пилићи су се производили на примитвни начин. Јаја су се сакупљала од фазанских кока и предавана су тадашњим ловцима који су имали задатак да произведу одређен број фазанских пилића под квочкама домаћих кокошки.

У периоду тешке економске кризе и рецесије, уз велике напоре одржава се редовна годишња производња и обезбеђују се квалитетни

фазански пилићи, како за купце, тако и за сопствене потребе. Наиме, сви фазански пилићи произведени у Фазанерији „Баре" су у одличној физичкој кондицији, добро су оперјани, потпуно здрави и вакцинисани.

Фазанерија Ловачког удуржења "Фазан" из Добоја посједује савремен инкубаторе у којима се јаја подвргавају одређеној температури и влази како би се излегла. Поред инкубатора ту се налазе и ваљаоници у којима се три до четири дана пред лежење смјештају јаја.

Будући изглед комплекса фазанерије и ловачког дома

По пребацивању пилића из батерија на подни систем узгоја, пилићи су обично старости једне или двије недеље. Подни систем је везан са спољашношћу и када се полако гријање смањи пилићи се спремају за контакт са спољним свијетом, а већ са четири недеље гријање се може потпуно искључити.

Радници фазанерије крајње се професионално односе према раду. Све просторије се по завршетку производње једне генерације потпуно очисте и дезинфикују те се тако припремају за друге генерације. Чистоћа је веома важан фактор код вјештачког узгоја фазана. Поред свега наведеног све просторије у којима се врши узгој фазанских пилића су озвучене те тако фазани имају стални контакт са звуковима.

Полагање јаја у инкубаторе

Поплављена добојска фазанерија у мају, 2014. године

Посјета делегација Ловачког савеза Централне Србије и предсједника ЛСРС Вукашина Војиновића добојској фазанерији

ЛОВАЧКЕ СЕКЦИЈЕ

ЛОВНИ РЕВИР ОЗРЕН

БОЉАНИЋ

Ловачка секција Бољанић основана је између два свјетска рата, а хроничари нису записали датум њеног оснивања. Послије Другог свјетског рата дјеловала је у саставу Ловачког друштва „Озрен" Грачаница, све до 1991. године. По завршетку рата у БиХ обновљена је Ловачка секција Бољанић, у саставу ЛУ „Фазан" Добој.

Ловци највећег озренског села су још 1978. године саградили ловачку кућу на узвишењу Рецин Греб. Кућа је током рата била оштећена, али након завршетка ратних дејстава обновљена је и опремљена. Посједује сопствену вјетрењачу која ловачки објекат снабдијева електричном енергијом, што је дјело Мирка Вукељића, ловца ове секције .

Ловци из Бољанића су, 1990. године, покренули иницијативу за градњу још једне ловачке куће на брду Спасовиште, али ова градња није реализована због избијања рата у БиХ.

Ловиште овог подручја богато је свим врстама дивљачи. Забиљежено је да је послије Другог свјетског рата у овом крају било много вукова, који су нестали педесетих година. Посљедњег вука у Бољанићу одстријелили су 1952. године Митар Софренић и Блажан

Ловачка кућа са вјетрењачом, на Рецином Гребу у Бољанићу

Николић. Вукови су се поново појавили 1991. године, када је на Преслици Зоран Урумовић одстријелио ову звијер. Бољанић је 2008. године био домаћи осме озренске „Хајке на вука", а зборно мјесто било је управо код ловачке куће на Рецином Гребу.

Успјешна ловачка група из Бољанића

Оно што им није пошло за руком 1990. године, бољанићки ловци реализовали су 2007. Те године, 6. октобра завршена је градња ловачке куће „Лончић“ у Крушичкој ријеци.

На подручју ове секције подигнути су бројни ловно узгојни објекти, а **секцију чине**:

Бабић Госто, Бабић Момчило, Благојевић Саво, Бодирога Драгиша, Драгић Душко, Ђукић Далибор, Ђукић Небојша, Ђурић Ђорђе, Ђурић Драго, Ђурић Драго, Ђурић Душан, Јанковић Душан, Катанић Радивоје, Кршић Душко, Лазић Горан, Лазић Новак, Лазић Тривун, Лукић Милош, Максимовић Драган, Максимовић Миленко, Микеревић Бране, Мишић Мирко, Нешковић Миле, Нешковић Недо, Нешковић Слободан, Николић Александар, Панић Милош, Панић Младен, Петровић Миленко, Пољашевић Цвијетин, Пољашевић

Милош, Радојчић Драган, Раковић Горан, Ристић Чедо, Ристић Љубиша, Ристић Милован, Ристић Никола, Ристић Радован, Ристић Срето, Сарић Момир, Сарић Стојан, Софренић Славиша, Станковић Борислав, Трифковић Озрен, Трифковић Саво, Васиљевић Драган и Вукељић Мирко.

Одстрел вепра на Озрену

БРЕЗИЦИ

Ловачка секција Брезици, прије посљедњег рата у БиХ, припадала је Ловачком друштву „Озрен“ Маглај. Секцију су чинили ловци из Горњег и Доњег Раковца, Јабланице, Буковице и Брезика, а носила је назив „Витица“.

Са подручја Брезика у то вријеме чланови секције су били: Недељко Цвијановић, Бошко Лазаревић, Милош, Милован, Душан и Богдан Недић, Лука Спасојевић, Владо Божић и Петар Симић.

У саставу ЛУ „Фазан“ Добој Секција Брезици основана је 1997. године, а чине је ловци са подручја Брезика и ловци из расформираних градских секција Добоја.

У своме раду постигли су завидне резултате, изградивши двије модерне ловачке куће и низ других ловно привредних и ловно узгојних објеката.

Секцију Брезици чине 54 ловца:

Арсић Љубо, Божић Боро, Божић Далибор, Божић Душко, Божић Младен, Божић Момчило, Бркић Душко, Цвијановић Раденко, Цвијановић Радомир, Цвјетковић Горан, Цигумовић Саво, Гаврић Дарко, Гаврић Радислав, Глигић Ненад, Грабовичкић Маринко, Илић

Лов дивље свиње у Брезицима, 2012. године

Милорад, Илић Мирко, Југовић Миленко, Киперовић Павле, Кујунџић Петар, Лазаревић Мирослав, Лукић Драго, Малишановић Чедомир, Малишановић Стојан, Малишановић Зоран, Мањић Радивоје, Мањић Радосав, Мијановић Миломир, Мијановић Младен, Недић Саво, Недић Урош, Недић Василије, Недић Владо, Никић Гаврило, Никић Стојан, Павловић Љубиша, Пејановић Горан,

Петровић Владо, Петрушић Слађан, Поповић Сретен, Ракановић Давор, Шарчевић Јово, Шарчевић Милоје, Шарчевић Предраг, Савић Момчило, Симић Данило, Спасић Драгић, Спасић Тихомир, Спасојевић Радован, Тешић Миодраг, Тодоровић Перо, Тумарчић Далибор, Тумарчић Данијел и Тумарчић Горан.

Нова ловачка кућа Секције Брезици

ЛИПАЦ

Ловачка секција Липац формирана је у вријеме оснивања Ловачког друштва „Преслица“ у Добоју. У почетку је бројала око 40 чланова из насељених мјеста Липац, Придјел, Шеварлије и

Ловачка колиба секције Липац

Дружење ловаца Липца

Поточани. Седамдесетих година ловци из Придјела, Шеварлија и Поточана основали су засебни секцију под именом Придјел.

Према писаним подацима до којих смо успјели доћи, досадашњи предсједници секције били су: Божидар Бијелић, Драган Ђукић, Милорад Ђурановић, Бранислав Жилић и Дејан Нешковић.

Секција броји 17 чланова:

Бруић Мићо, Дамјановић Борко, Дујковић Тодор, Јаћимовић Душко, Јаћимовић Миленко, Јовић Дејан, Јовић Синиша, Малиновић Марко, Никић Боро, Никић Крсто, Шестић Невенка, Стјепановић Војо, Тодић Мирко, Трифуновић Рајко, Жилић Бранислав, Жилић Младен, и Жилић Војислав.

Новосаграђена ловачка настрешница у Липцу

„РУЈ" ПАКЛЕНИЦА

Ловачка секција „РУЈ" Пакленица постоји од седамдесетих година прошлог вијека, када је била у саставу Ловачког удружења „Озрен" Маглај. Први назив секције је био Ловачка секција „Шахин Камен" Пакленица и у свом саставу је имала ловце из околних села: Старе Рјечице, Доње и Горње Пакленице, Трбука, Осојнице, Јабучић Поља и Стријежевице. С временом, због великог интересовања и повећаног броја чланства, а ради лакшег и ефикаснијег функционисања, 1985. године, формирана је ловачка секција „СОТ" Осојница, која је у свом саставу прихватила ловце из Стријежевице, Осојнице, Трбука и Јабучић Поља. Секције су имале фер разграничења по обухвату мјесних заједница, које је и данас актуелно уз уважавање.

Послије завршетка рата, 1996. године, на иницијативу ентузијаста и искрених љубитеља лова, поново је окупљена секција, али сад под називом „РУЈ" Пакленица и у саставу Ловачког удружења „Фазан" Добој. Иначе, комплетан историјат ове секције везан је за Недељка Неду Билића, човјека који је, без сумње "крив" за све што се добро догодило на овом подручју. За свој рад одликован је највећим ловачким признањима и у бившој БиХ и у Републици Српској.

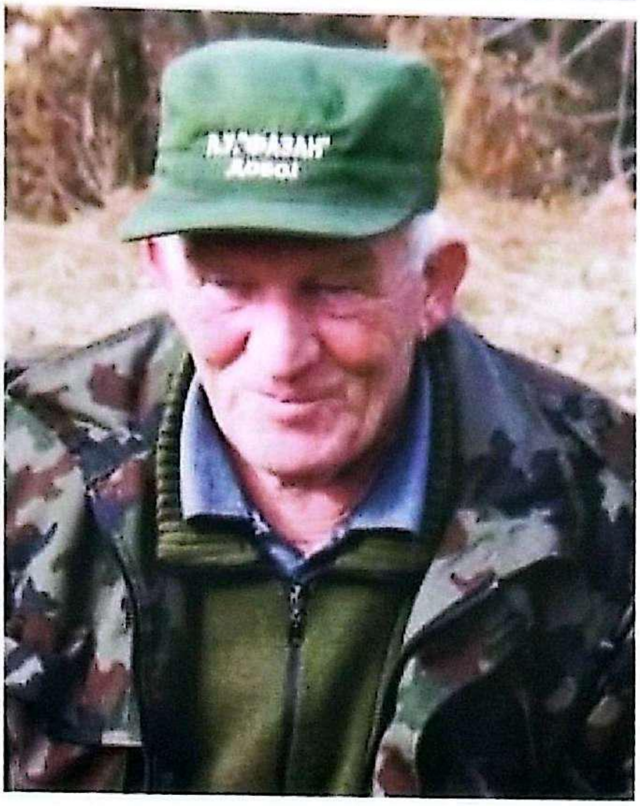

Недељко Недо Билић, идејни творац “Хајке на вука “ на Озрену

Секција покрива огромно ловно подручје, које користи према свим правилима доброг домаћина. Као добри домаћини својим личним доприносом и личним радом изградили смо двије ловачке куће, Бељевнице и Криваја, и 9 ловачких чека, Кртељевац, Рудељак, Кириџуша, Голетница, Мали Облић, Лучевац, Ђекановац и Црквине.

Највећа активност која је реализована на приједлог ове секције јесте организовање, сада већ традиционалне, “Хајке на вука на Озрену”. Идеја је потекла из Ловачке секције „РУЈ“ Пакленица, чији је идејни творац предсједник секције Недељко Недо Билић, уз несебичну подршку и сарадњу ловаца из сусједних секција, а нарочито ловаца из Брезика. Идеју је прихватило руководство Ловачког удружења „Фазан“ Добој, и тако је настала највећа ловно-туристичка манифестација на нашим просторима, која траје већ једну и по деценију.

Ове, 2015. године, **Ловачка секција „РУЈ“ Пакленица броји 65 чланова** и стално се ради на њеном омасовљавању и организационом устројству. У секцији су посебно поносни на младе чланове и приправнике којих је све више и чијим присуством потврђују исправан рад секције. **Секцију чине**:

Бељић Драган, Билић Мирко, Билић Недељко, Билић Славко, Билић Урош, Благојевић Јово, Благојевић Стојан, Дероњић Марио, Ђуричић Драган, Ђуричић Мићо, Ђуричић Предраг, Илић Никола, Лазаревић Драган, Лазаревић Душко, Лазаревић Јово, Лазаревић Јово, Лазаревић Миленко, Малинић Слободан, Малиновић Јован, Маљеновић Илија, Марковић Радо, Марушић Александар. Марушић Миладин, Марушић Трипо, Милановић Славен, Милановић Војин, Милићевић Анђелко, Милићевић Анђелко, Милићевић Јелена, Милићевић Раденко, Миловановић Урош, Нешковић Дарко, Панић Божо, Панић Миленко, Панић Никола, Павловић Миленко, Петковић

Ловци Пакленице

Младен, Петровић Миленко, Радојчић Данијел, Радојчић Милан, Ристић Живко, Савић Радивоје, Савић Ранко, Симић Душан, Симић Митар, Стевановић Синиша, Стевић Бранко, Стојановић Јован, Стојановић Петар, Стојановић Слободан, Стојановић Жељко, Стригић Цвијетин, Тодоровић Драган, Тодоровић Срето, Томић Бојан, Томић Бојан, Томић Мирко, Томић Слободан, Томић Здравко, Тошић Младен, Васић Ђоко, Васић Миленко, Васић Мирко, Васић Раденко и Васиљевић Кристијан.

Ловачка кућа секције Пакленица

ПРИДЈЕЛ

Када је формирана, 1979. године, Ловачка секција Придјел бројала је 14 ловаца из Горњег и Доњег Придјела, Шеварлија и Поточана. Одмах, након формирања ловци ове секције приступили су градњи Ловачке куће на локалитету Висић на Преслици. Након ратних дејстава ловачка кућа је обновљена, преуређена и данас служи за окупљање ловаца и разна ловачка славља. Поред ловачке куће подигнуто је неколико објеката за прехрану дивљачи-

Прије избијања ратних сукоба у БиХ, Секција Придјел бројала је 25 ловаца и била препознатљива по мултиетичности. Међу чланством је било највише Срба и Муслимана, али и један број Хрвата-Но, сви су они били само ловци.

По завршетку рата, обнављањем рада Ловачког удружења „Фазан" Добој, обновљен је рад и Секције Придјел. Њен састав је и данас мултиетнички. Чине је Срби и Бошњаци и изузетно се слажу. Кажу, поносни су и једни и други на добре међунационалне односе.

Данас секција броји 42 ловца:

Ахметовић Исмет, Алибашић Мустафа, Алибашић Мустафа, Алибашић Рецо, Бећировић Зихнија, Бјелановић Илија, Божановић Ђорђо, Божановић Горан, Божановић Зоран, Ћостовић Фадил, Фехрић Расим, Глигорић Миле, Глигорић Владо, Гостић Милан,

Владо Глигорић из секције Придјел одстријелио је вука у Хајци на Озрену, 1998. године

Грахић Армин, Грахић Сенад, Хасанбашић Смајо, Хоџић Атиф, Хусеинбашић Рамо, Јупић Вахид, Латић Ибрахим, Летић Бего, Махмутовић Емир, Манојловић Драган, Манојловић Јован, Манојловић Младен, Манојловић Славиша, Манојловић Војин, Манојловић Жарко, Марковић Живорад, Мехиновић Ибрахим, Мешић Јасмин, Мујић Џафер, Мујић Кадро, Мујкић Хусеин, Петковић Раденко, Стјепановић Немања, Стјепановић Петар, Стојановић Перо, Сухопољац Исмет, Васић Ђордо и Васић Драган.

Дружење ловаца Придјела

"СОТ" ОСОЈНИЦА

Ловачка секција „СОТ", према казивању најстаријих ловаца секције, постоји још од 1949. године. У првим годинама секција се звала „РУЈ" у оквиру ловачког удружења „ОЗРЕН" Маглај. Секцију су чинила насељена мјеста Горња Пакленица, Доња Пакленица, Стара Рјечица, Мошевац, Косова, Трбук, Стријежевица, Осојница и Јабучић Поље.

У том оквиру секција је постојала до 1980. године, када се мијења назив у Секција „ШАИН-КАМЕН". Секцију су чинили сљедећа насељена мјеста: Горња и Доња Пакленица, Стара Рјечица, Стријежевица, Осојница, Трбук и Јабучић Поље.

Од 1996. године, по завршетку рата у БиХ, секција се поново формира под називом „СОТ" Осојница. Данас секцију чине насељена мјеста Стријежевица, Осојница, Трбук и Јабучић Поље. Ловачка секција од имовине посједује ловачку кућу, неколико високих чека, двије настрешнице.

Ловачка кућа је грађена од 1980. године, а покривена је 1984.године. Дио ловишта на којем дјелује ова секција чини поље поред ријеке Босне (Јабучић Поље и Трбук) те брдовита подручја (Осојница и Стријежевица).

Након лова дивље свиње у Осојници на Озрену

Ову ловачку секцију чини 46 ловаца:

Божић Цвјетко, Божић Далибор, Божић Димитрије, Божић Марко, Божић Озрен, Божић Петар, Божић Слободан, Цвијановић Бранко, Цвијановић Радован, Деспотовић Ђорђо, Драгичевић Горан, Драгичевић Роберт, Драгичевић Спасоје, Драгичевић Стефан, Гаврић Мирослав, Гаврић Станко, Илић Миленко, Илић Оливер, Јосиповић Драго, Јосиповић Илија, Лазић Томислав, Лукић Дамир, Малиновић Бранислав, Малиновић Мирослав, Малиновић Саво, Малиновић Владимир, Мићић Петар, Митровић Александар, Митровић Драган, Митровић Миленко, Митровић Ненад, Митровић Петко, Николић Мирко, Николић Радо, Околић Бранислав, Околић Мирослав, Савановић Душан, Савановић Недо, Симић Дејан, Симић Обрад, Тадић Перо, Топаловић Милан, Топаловић Мирко, Топаловић Недељко, Удовичић Бранислав и Вукељић Ђорђо.

Ловци Осојнице

ТЕКУЋИЦА

Ловачка секција Текућица основана је 1974. године и тада је бројала 11 чланова, а први предсједник био је Рајко Урумовић. Ова секција дјелује на подручју Текућице и Сувог Поља. Најстарији ловци озренског села Текућица били су Богдан Девић, Раде Палексић и Владо Киперовић који су давне 1950. године постали чланови тадашњег Ловачког друштва "Преслица" Добој.

Прије оснивања Секције Текућица, Ловци са овог подручја били су у саставу Ловачке секције Бријесница, која данас припада Федерацији БиХ. Тадашњи предсједник био је Ибрахим Башић, а делегат у Скупштини Ловачког друштва „Преслица“ – Богдан Девић.

Данас је ријеч о једној изузетно активној секцији чији су чланови подигли бројне ловне објекте у дијелу ловишта које користе, а као круна њиховог рада је изградња ловачке куће у Дубоком Потоку.

Секција броји 27 чланова:

Ђаковић Душан, Бачиновић Неврес, Девић Бојан, Девић Драган, Девић Младен, Девић Славиша, Девић Зоран, Гарић Александар, Гојић Милован, Јошић Жарко, Киперовић Миломир, Киперовић Владо, Костић Бошко, Лукић Јовица, Мајсторовић

Текућица, Урумовић Рајко, Грујичић Душан, Девић Лазар, Девић Ђорђо, Бачиновић Таиб и Урумовић Мирко

Ловачка кућа у Сувом Пољу

Радислав, Никић Дејан, Павловић Илија, Петрушић Цвијетин, Поповић Мирко, Радојчић Цвијетин, Стјепановић Коста, Урумовић Дејан, Урумовић Драган, Урумовић Мирко, Урумовић Жељко, Урумовић Мирко и Урумовић Зоран.

Након одстрела вука 1991.

Новосаграђена ловачка кућа у Текућици

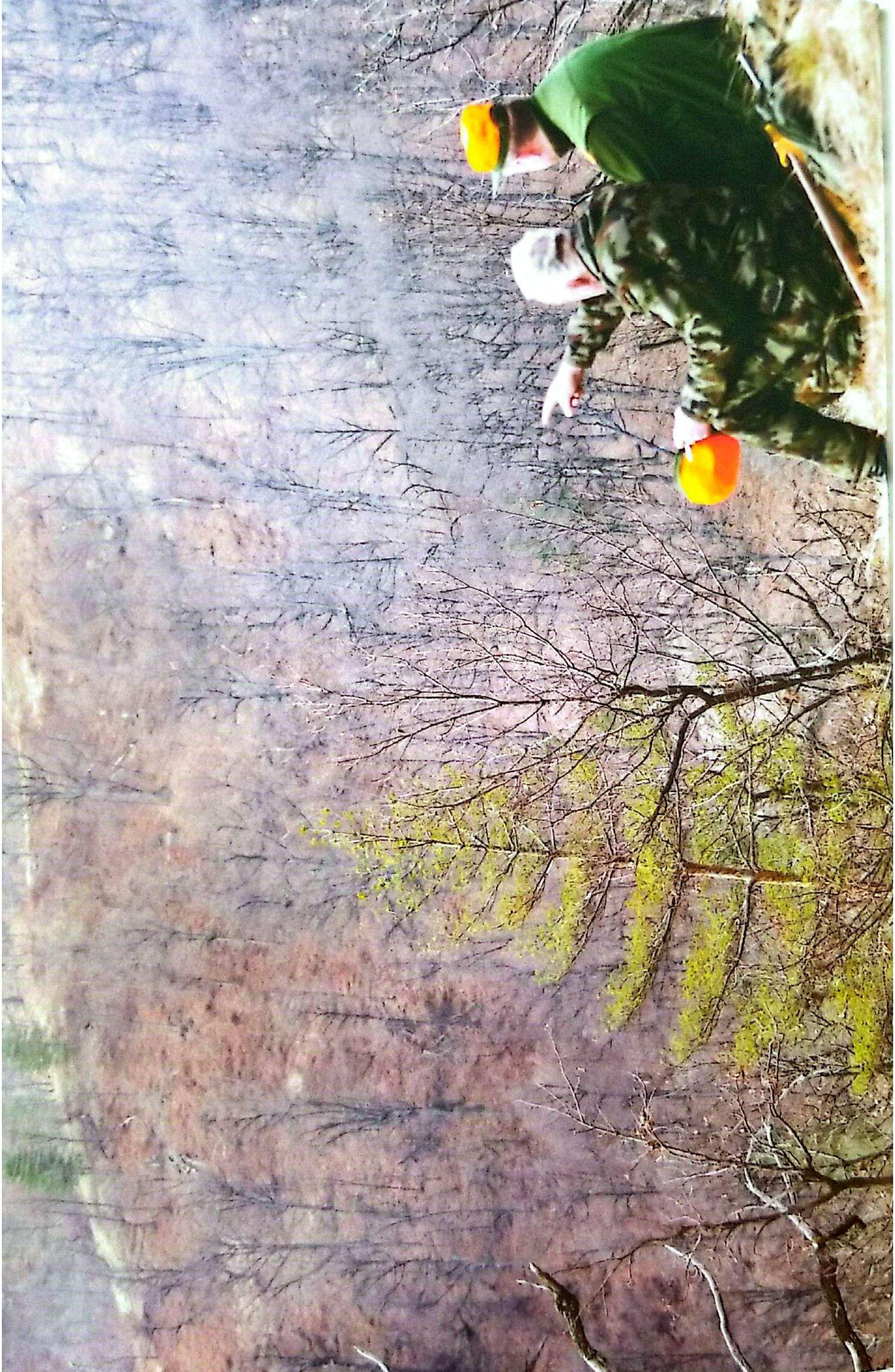

ЛОВАЧКЕ СЕКЦИЈЕ

ЛОВНИ РЕВИР ТРЕБАВА

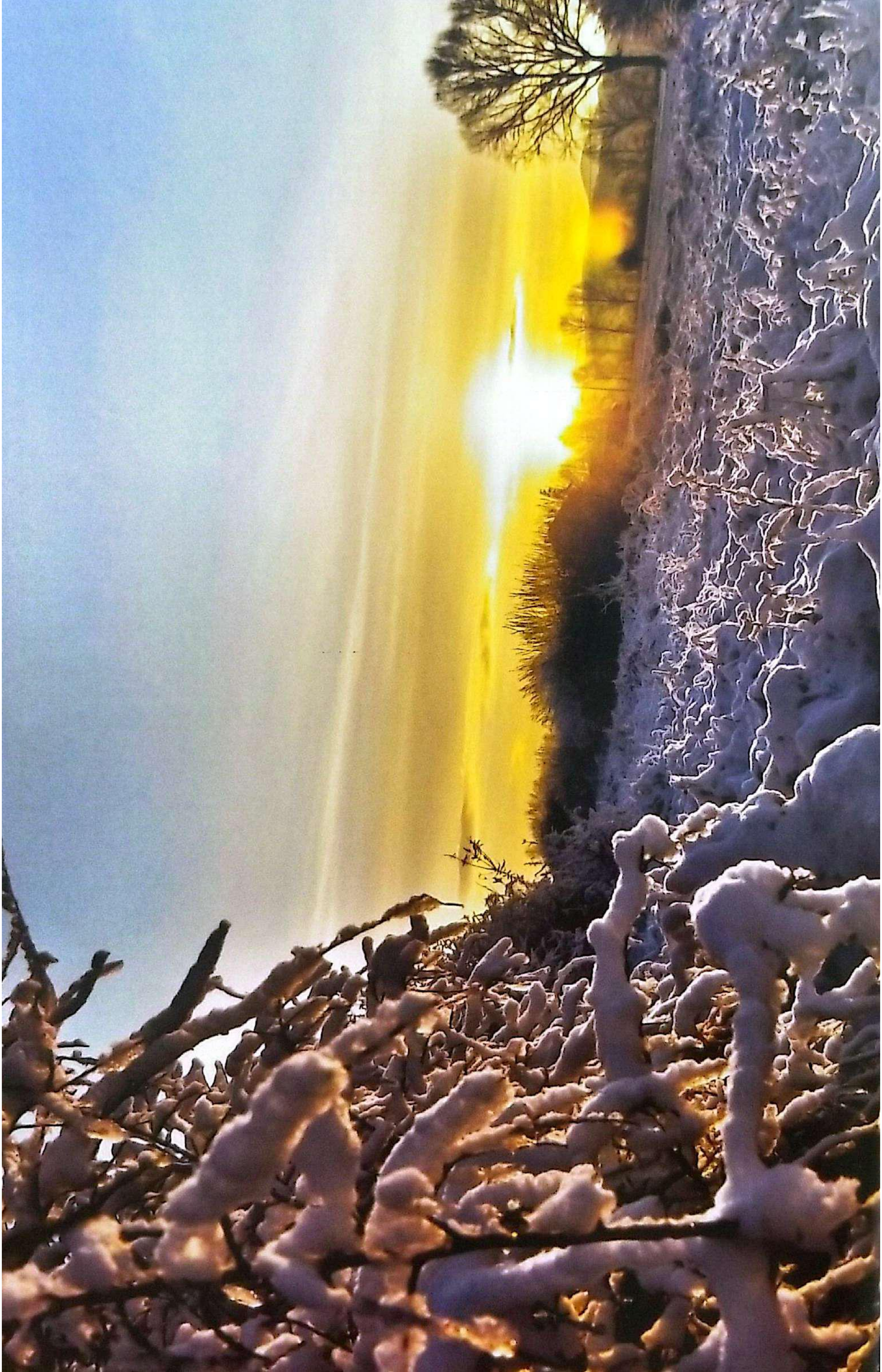

БУШЛЕТИЋ

Ловачка секција Бушлетић формирана је 1953, године и тада је бројала 11 ловаца. Секција је настала гашењем општине Осјечани и покривала је подручје те бивше општине. Чинили су је ловци из: Грапске, Доње Грапске, Сјенине, Доње Палежнице и Костајнице.

Секција се брзо развијала и бројно расла, па је 1970.године формирана нова Секција Доња Палежница – Сјенина, а 1978. године Секција Костајница.

Секција је позната по реду и дисциплини који у њој влада, а занимљив је податак да је 1956. године, на подручју ове секције одстријељен први фазан, а одстријелио га је Димшо Цвијановић из Бушлетића. У ловишту је у то доба била ријетка и срнећа дивљач. Зато биљежимо да је добојски ловац Војо Вуковић одстријелио првог срндаћа у реону Бецањ-Липик, који је тада припадао овој секцији.

Данас ова секција броји 35 ловаца:

Благојевић Славко, Букејловић Владислав, Цвијановић Јовица, Цвијановић Миленко, Ђурђевић Миланко, Ђурђевић Миодраг, Ђурић Слободан, Филиповић Ненад, Филиповић Обрад, Глишић Младен, Хасичић Мустафа, Хасичић Сенаид, Хуртић Един, Хуртић Един, Хуртић Фикрет, Хуртић Недим, Хусаковић Дино, Хусаковић Исмет, Јоксимовић Кузман, Јоксимовић Марко, Јосиповић Спасоје, Кучинаревић Александар, Лукић Драго, Лукић Радован, Марковић

Јован, Муратовић Хазим, Остојић Бранко, Остојић Мирко, Остојић Младен, Остојић Симеун, Остојић Војо, Ристић Радован, Салкановић Мирсад, Васиљевић Драгослав и Жунић Желимир.

Димшо Цвијановић

Изношење хране у ловиште, 1970. На челу колоне Милош Букејловић, за њим Димшо Цвијановић, Младенко Глишић и др.

ДОЊА ПАЛЕЖНИЦА

Ловачка секција Доња Палежница основана је 1965. године, а сачињавали су је ловци из Доње и Горње Палежнице, Сјенине, Сјенине Ријеке и Лукавица Ријеке. У оснивању је бројала око 40 чланова.

Пошто су се формирале нове мјесне заједнице, 1981. године, донешена је одлука да се формирају и нове секције у Доњој и Горњој Палежници, Сјенини и Лукавица Ријеци. Након посљедњих ратних збивања на овим просторима поново је формирана секција Доња Палежница, којој су се прикључили и ловци из Сјенине и Сјенине Ријеке.

С обзиром да у секцији није било ловних објеката, у завршној су фази изградње двију ловачких кућа. Једна се налази на локацији „Клупе" а друга на локацији „Пужарике". На градњу ових објеката утрошено је око 45.000 марака, а поред ловачких кућа саграђено је и седам високих чека.

Постоји податак да су ловци из Доње Палежнице, до 1959. године, ловили у саставу Ловачке секције Скиповац, која је припадала Грачаници, а те године су се припојили тадашњем добојском Ловачком друштву „Преслица".

Данас ову секцију чине 42 ловца:

Ловачка кућа у Сјенини

Авдић Амир, Авдић Хасан, Бијелкић Маринко, Чолић Миланко, Цвијановић Бошко, Цвијановић Ђорђе, Дубиновић Сенад, Јовановић Јован, Јовичић Раденко, Каравдић Мухамед, Комосар Маринко, Ковачевић Амир, Ковачевић Един, Ковачевић Сеад, Кузмановић Горан, Лазаревић Душан, Лазаревић Зоран, Лукић Александар, Лукић Цвико, Лукић Живко, Марковић Божо, Марковић Бранко, Марковић Горан, Мићић Слободан, Милановић Предраг, Окић Незир, Омерашевић Хасан, Османхоџић Ахмет, Пејић Димшо, Пејић Михаило, Салић Ермин, Салић Јусуф, Салић Омер, Салић Сабахудин, Селимовић Осман, Селимовић Шабан, Спасојевић Дарко, Стевановић Божидар, Тодоровић Момир, Токмановић Јасмин, Вуковић Жељко и Живановић Петар.

Ловци Доње Палежнице

ГОРЊА ПАЛЕЖНИЦА

Ова малобројна секција основана је 1981. године. Због малог броја ловаца из овом требавског села, били су принуђени прикључивати се другим, сусједним секцијама. Биљежимо и податак да су до 1959. године дјеловали у саставу секције Скиповац, која је на подручју општине Грачаница.

Те, 1959. године ловци Горње Палежнице прикључују се Ловачком друштву „Преслица" Добој и настављају своју активност у саставу секције Доња Палежница, заједно са ловцима из још неколико сусједних села која нису имала услова за формирање засебне секције.

Када је 1981. године дошло до одвајања и формирања нових мјесних заједница, тада је формирана и Ловачка секција Горња Палежнице.

Ова малобројна секција, са свега 12 чланова, постиже скромне резултате на терену. Саградили су већу ловачку настрешницу на локацији Округљача, двије високе чеке и низ других ловних објеката.

Секцију Горња Палежница чине ловци:

Илић Ђорђе, Јеремић Душан, Лазић Рајко, Лукић Саша, Николић Благоје, Николић Јовица, Николић Обрад, Павловић Милутин, Павловић Ненад, Стојановић Ђетислав, Стојановић Милојко и Стојановић Радивоје.

ЗЕЛИЊА

Организовани лов на подручју Зелиње датира још од 1958. године. Међу првим ловцима са овог подручја били су: Симо Драгановић, Мика Дамјановић и Новак Ковачевић. Секцију су, у то вријеме, чинили ловци из три села: Горње, Доње и Средње Зелиње, а дјеловала је у саставу Ловачког друштва „Јелен“ Градачац.

Након посљедњих ратних сукоба у БиХ, када су се за то стекли услови, формирана је самостална секција на подручју Зелиње Горње, а у саставу ЛУ „Фазан“ Добој. У вријеме обнављања рада, 1996. године, секција је бројала 10 чланова, да би до данас тај број порастао на 21 члана.

Подручје дјеловања ове секције је изузетно богат дио ловишта у којем су изграђене 4 високе чеке и једна ловачка колиба. Свесрдним залагањем ловаца, 2012. године, подигнута је спомен чесма поред регионалног пута Добој – Градачац.

Ловачку секцију Зелиња чине:

Аврић Перо, Докић Марко, Драгановић Илија, Драгановић Симо, Јеремић Јово, Јеремић Миленко, Кнежевић Цвијан, Ковачевић Ђокан, Ковачевић Никица, Ковачевић Новак, Лазић Лука, Мичић

Ловачка колиба у Горњој Зелињи

Спасоје, Никић Петар, Николић Софрен, Петровић Петар, Петровић Тодор, Петровић Вид, Петровић Владимир, Радић Ненад, Радић Видослав и Стевић Симо.

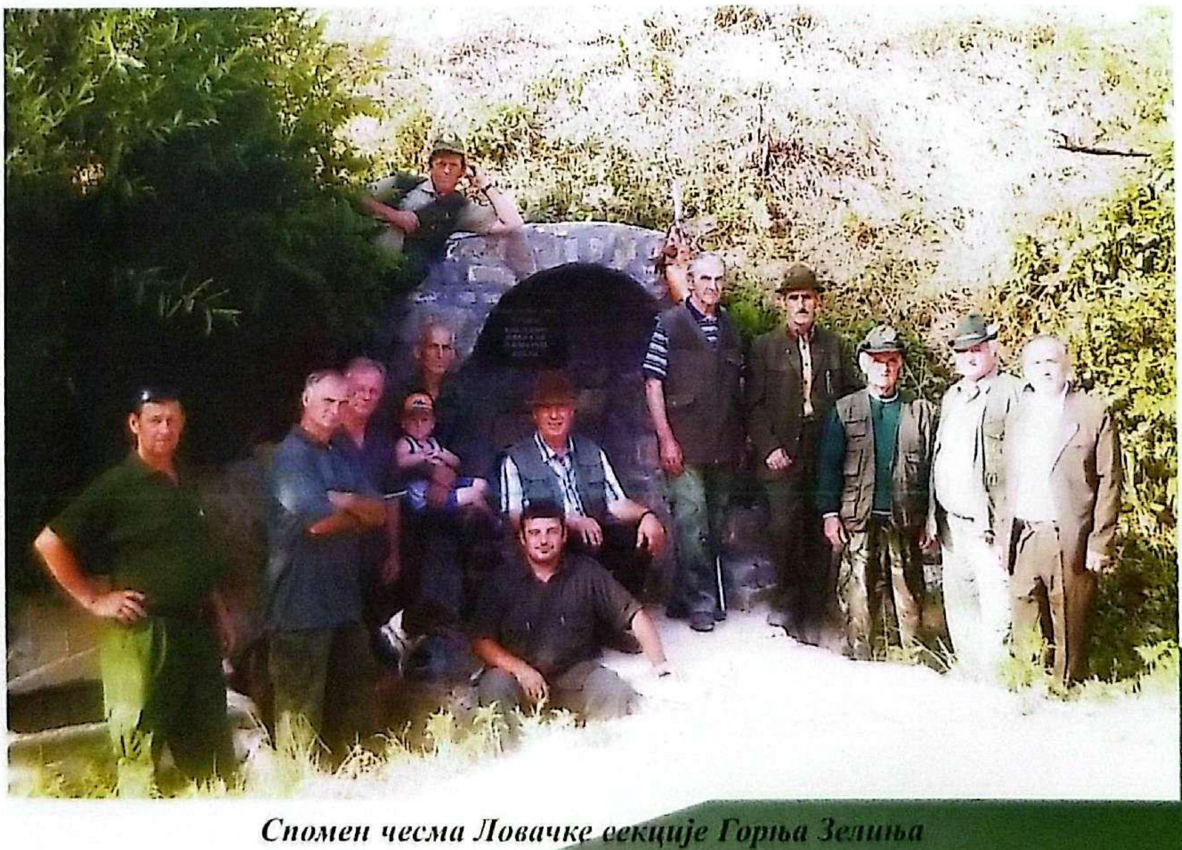

Спомен чесма Ловачке секције Горња Зелиња

КОСТАЈНИЦА

Ловачка секција Костајница формирана је 1983. године, одвајањем од Секције Бушлетић. Бројала је 16 ловаца из Горње и Доње Костајнице и Свјетличе. Граничила је са секцијама Пољице, Хоџићи и Бушлетић.

Први предсједник секције био је Милан Ристић, а лововођа Василије Цвјетковић. Најстарији ловци ове секције су: Мирослав Цвијановић, Драган Тубић и Мирко Сушић.

Ловци Костајнице изградили су десетак високих чека, двије ловачке колибе, неколико хранилишта и солила и ловачку кућу на Бецњу (Ланишта).

Тридесет година након формирања, **34 члана Ловачке секције Костајница су**:

Чакаревић Вјекослав, Ћелић Мирослав, Ћирковић Данијел, Цвијановић Брацо, Цвијановић Горан, Цвијановић Мирослав, Делић Војо, Ђукић Драган, Ђуричић Драган, Филиповић Драган, Гарић Славко, Гојковић Душко, Лисичић Синиша, Марић Драго, Мићић Тодор, Миличевић Љубиша, Панић Драган, Панић Вид, Паравац

Душко, Петровић Озренко, Прешић Данијел, Прешић Данијел, Прешић Дејан, Прешић Дражен, Прешић Јован, Прешић Велимир, Радетић Бранко, Ристић Бојан, Ристић Рајко, Симић Душко, Станојевић Ненад, Станојевић Петар, Сушић Мирко и Зарић Стефан.

Костајница, Лов срндаћа, Ћелићи, 1979.

Ловци Костајнице 1978. Драган Ђукић,Милан Ћелић, Миливоје Милићевић, Василија Цвјетковић и Обрад Ћелић

Ловци Костајнице, 1983.

Ловачка кућа секције Костајница

Након успјешног лова

Ловци са Златибора чести су гости ловцима Костајнице

КОЖУХЕ

Први предсједник Ловачке секције Кожухе, када је основана 1967. године, био је Десимир Недић. Секција брине о дијелу ловишта на површини око 2.800 ha. Од тога је једна трећина равничарски дио поред ријеке Босне, а двије трећине чини брдски дио до 200 метара надморске висине.

Ловиште располаже бројним врстама дивљачи. Сваке године ловци ове секције унесу око 350 одраслих јединки фазана па је ова врста на првом мјесту. Поред фазана ту је и зец, препелица, голуб, шљука, патка, срнећа дивљач, дивља свиња, а од предатора најбројни су: лисица, дивља мачка, куна, шакал, јастријеб.

Захваљујући активности чланова ЛС Кожухе, чланови секције су подигли велики броје ловно техничких и ловно узгојних објеката: Ловачки дом изграђен 1984.године, на локацији „Чупића Брдо", ловачки љетниковац на локацији „Клупе-Каишари", те љетниковац у пољу, десетак високих чека у пољу, прихватилиште за подивљавање фазанских пилића површине девет дунума, више од 30 високих чека у брдском дијелу. Постављен је велики број солила, ловиште има у

Кожухе, Љетниковац Бргула

изобиљу хране за срнећу дивљач прије свега купина. И поред тога засадили смо и метласти зечијак.

У посљедњх пар година на простору ове секције дошло је до пораста бројног стања златног шакала, за период од двије године остријељено је пет ових предатора.

Ловачка секција Кожухе броји 46 чланова:

Андрић Марко, Андрић Миленко, Андрић Милован, Андрић Недо, Чакаревић Радован, Чакаревић Вања, Чакаревић Вељко,

Након акције на уништавању предатора, 1990. година

Први одстријељени шакали у Ловишту Добој, у Бргули, секција Кожухе

Црквењаш Ранко, Ђукић Никола, Гостић Горан, Гостић Славко, Јовић Симеун, Јовић Војислав, Каишаревић Мирко, Крстић Милован, Крстић Здравко, Милкановић Будимир, Милкановић Владимир, Мишић Милорад, Мутавчић Велимир, Павлић Душко, Павлић Вељко, Павловић Мирослав, Пејић Бранислав, Пејић Димшо, Пејић Димшо, Пејић Драган, Пејић Славко, Пејић Спасоје, Поповић Богдан, Ристић Мирко, Стевановић Урош, Танасић Жељко, Татић Радован, Тодоровић Димшо, Тодоровић Славко, Томанић Борко, Томанић Миленко, Томанић Миленко, Вукашиновић Мирко, Вукашиновић Мирослав, Вукашиновић Радоје, Вукашиновић Станиша, Жигић Бранислав, Живковић Саша и Живковић Свето.

Кожухе, Љетниковац Поље

Ловачка кућа секције Кожухе

ОСЈЕЧАНИ

Ловачка секција Осјечани основана је 1946. године и тада је бројала 7 чланова, међу којима су били: Љубо Гојковић, вођа ловаца, те Љубо Игњатовић, Ђока Николић, Станиша Гојковић, Светозар Гојковић и Недо Симић. Подручје дјеловања ове секције била су насељена мјеста на Требави: Осјечани, Кожухе, Церов Гај и Чивчије.

На Требави се лов одвијао и много раније. За вријеме Краљевине Југославије, налазимо да су се ловом бавили: Живко Ђукић, Милан Стевановић, Димитрија Миљановић, Љубо Игњатовић и Љубо Гојковић. Забиљежено је да је 1884. године, први организовани лов на овом подручју организовао маглајски бег у сарадњи са осјечанским субашом. Ловило се пушком кремењачом, а хајкачи су били кметови. Када је 1878. године пропао беговат, бег стару кремењачу поклања Стеви Гостићу, што је била прва ловачка пушка и први самостални ловац на Требави.

Послије 1918. године, стварањем Југославије, административно сједиште било је у Грачаници. Стево Гостић, у складу са тадашњим прописима, регулише дозволу и право на лов. Одстријелио је првог вука на овим просторима, 1920. године. Обичај је био да се вучија кожа проноса кроз сва села, а народ би вучара даривао за уништену штеточину.

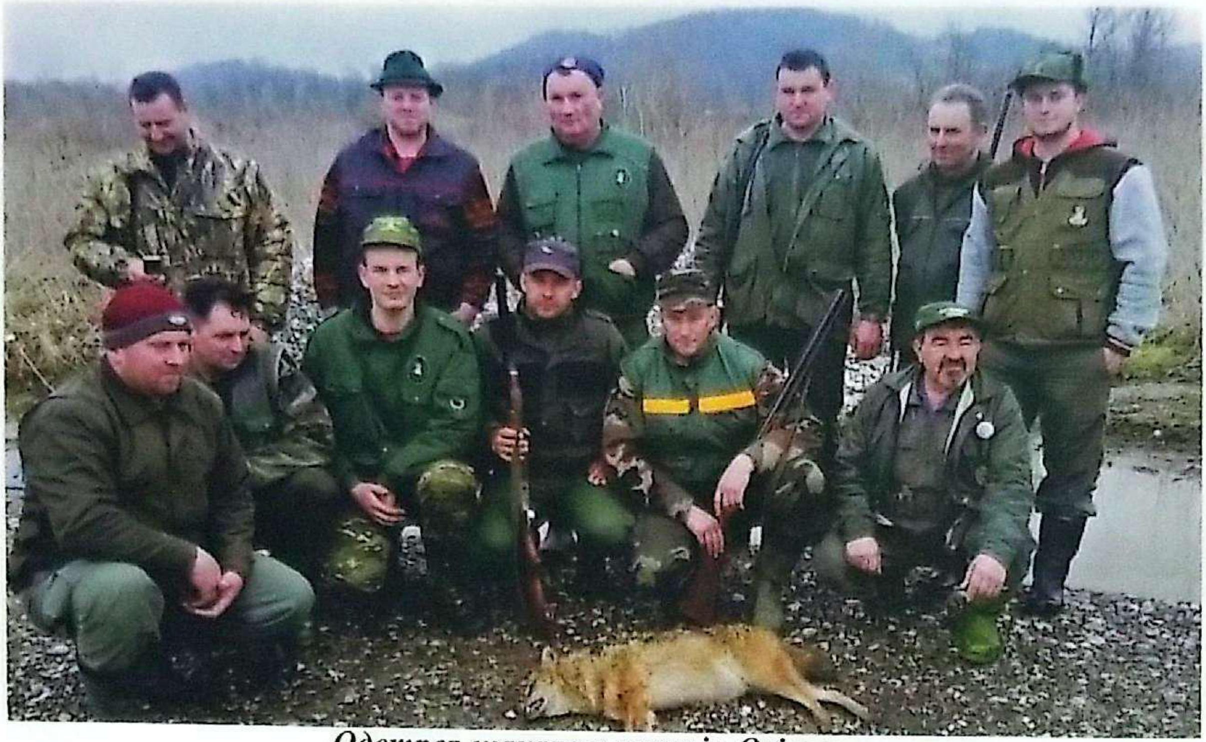

Одстрел шакала у секцији Осјечани

Колико је Осјечанско поље било богато разним врстама дивљачи потврђује акција хватања живих зечева коју је, 1955. године, организовало Ловачко друштво „Преслица". Уз помоћ ученика овдашње основне школе у мреже је ухваћено 350 зечева, који су извожени у Словенију. За овако богатство дивљачи заслужан је тадашњи ловочувар Ђокаш Васиљевић.

Ловачка кућа секције Осјечани

Ловци секције Осјечани са кожама лисице и шакала

Осјечанско поље било је било издвојено као засебни дио ловишта под сталном забраном. Због свога богатства привукло је пажњу бројних ловаца из иностранства, нарочито из Италије, али и домаћих угледних личности тадашњег друштвеног и јавног живота. На позив руководства Ловачког друштва „Преслица" у Осјечанском пољу су ловили: књижевник Оскар Данон, револуционар Ђуро

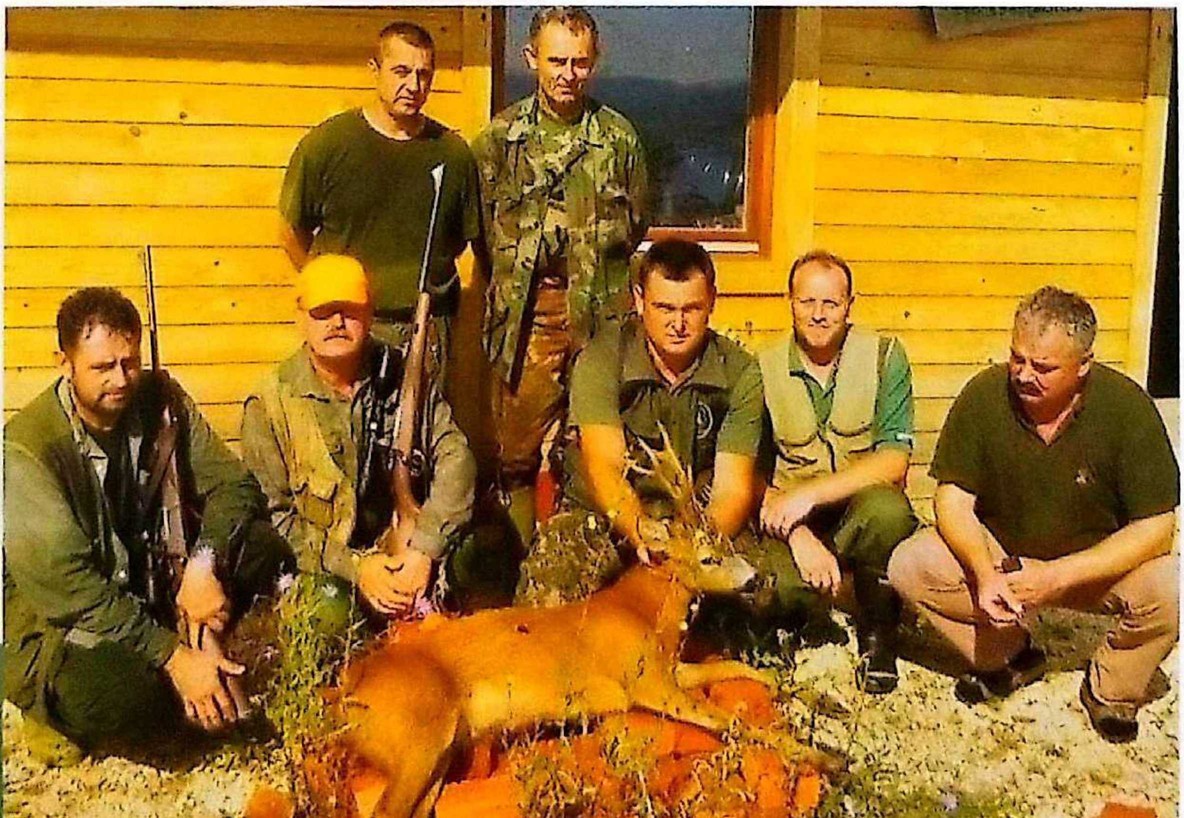

Одстрел срндаћа у златној медаљи, Осјечани, 2013.

Пуцар, генерал Фрањо Херљевић, републички функционер Душко Згоњанин, Титов син Жарко Броз, те функционери Раиф Диздаревић, Миланко Реновица, Мато Андрић и други.

Ловачка секција Осјечани броји 52 ловца:

Благојевић Бошко, Благојевић Бранимир, Благојевић Миле, Блесић Милан, Чакаревић Душко, Ђенић Миле, Ђорђић Милан, Ђурић Бранислав, Ђурић Брано, Ђурић Дражен, Ђурић Златан, Ђурић Зоран, Гаврић Божидар, Гојковић Милорад, Гојковић Обрен, Гостић Радо, Јаћимовић Божидар, Јаћимовић Клаудија, Јаћимовић Јован, Јањић Јанко, Јовановић Богдан, Јовић Бранко, Јовић Драган, Јовић Мирослав, Лазаревић Слободан, Марковић Марко, Марковић Михајло, Мијатовић Алекса, Миљановић Јовица, Миљановић Рајко, Миљановић Винко, Миљановић Жарко, Никић Саво, Николић Миленко, Пантић Остоја, Петрић Зоран, Поповић Светислав, Ристић Зоран, Симић Андрија, Симић Миленко, Симић Стеван, Симић Зоран, Скопљак Јевто, Скопљак Живко, Тешановић Горан, Томић Милорад, Томић Милош, Томић Предраг, Трифуновић Бошко, Трифуновић Бранислав, Васић Војислав и Васиљевић Младен.

По завршетку лова фазана, јануар 2014.

ОСЈЕЧАНСКЕ ЧИВЧИЈЕ

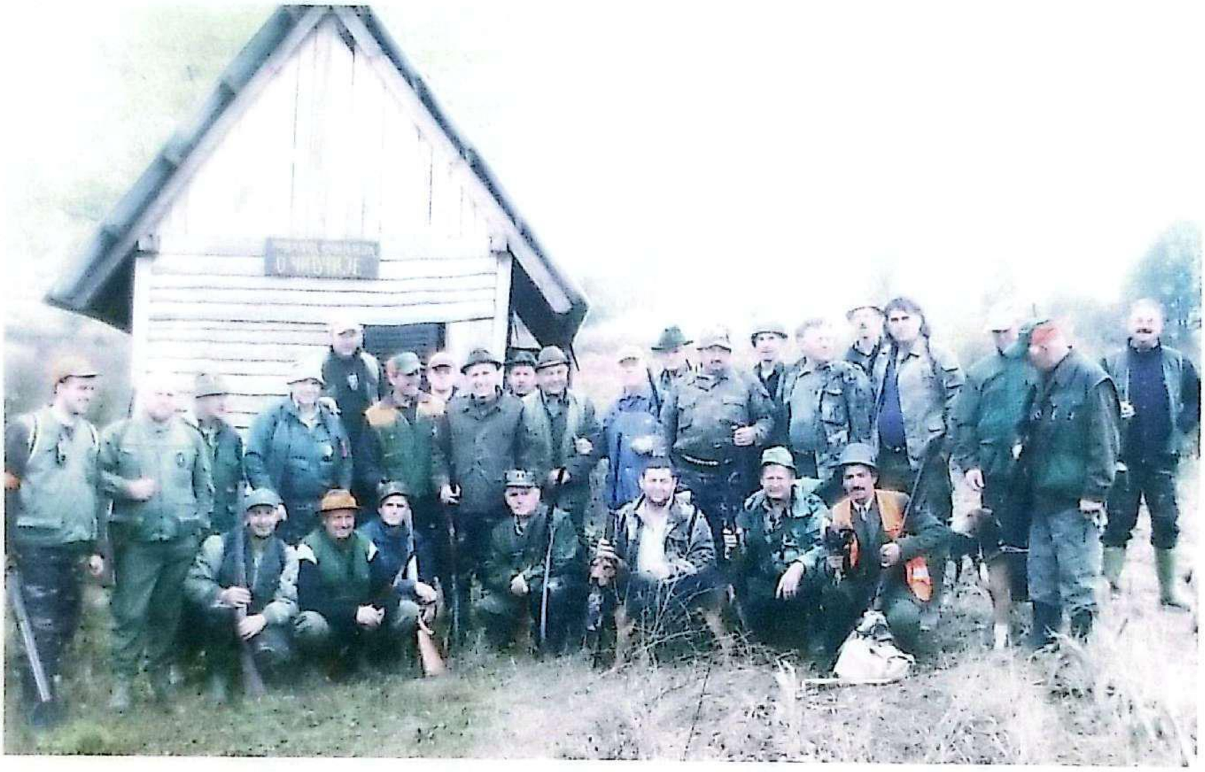

Ловачка секција Осјечанске Чивчије основана је 1998. године и покрива територију Мјесне заједнице Осјечанске Чивчије. У периоду када је основана бројала је 21 члана. Први изабрани предсједник секције био је Драган Радић, док данас ту дужност обавља Саша Милошевић. Ова, доста млада секције, једна је од осам секција са Ловног ревира Требава.

Конфигурација терена у којем ловци ове екције изводе лов је погодна за све врсте ловова. Највише је заступљен лов срндаћа, а потом ситне дивљачи и дивље свиње. Ловци углавном лове са псима гоничима. Од ловно техничких објеката, ова секција располаже са једним ловачким домом и 11 високих чека.

Ловачку секцију Осјечанске Чивчије чини 31 ловац:

Гојковић Славко, Јаћимовић Миленко, Јовић Новак, Максимовић Сретко, Марковић Милош, Милошевић Горан, Милошевић Саша, Милошевић Жељко, Митровић Бошко, Павловић Бранислав, Павловић Војин, Петровић Богдан, Петровић Борко, Петровић Боро, Петровић Бошко, Петровић Драгољуб, Петровић

Маринко, Петровић Маринко, Петровић Новак, Петровић Петар, Попадић Сретко, Попадић Воислав, Поповић Саво, Радић Драган, Радић Горан, Радић Светислав, Радић Зоран, Стевановић Спасоје, Татић Драган, Татић Милан и Вујановић Воислав.

Висока чека у Осјечанским Чивчијама

Ловачки доручак Требава Скиповац

ЛОВАЧКЕ СЕКЦИЈЕ

ЛОВНИ РЕВИР КРЊИН 1

ГРАБОВИЦА

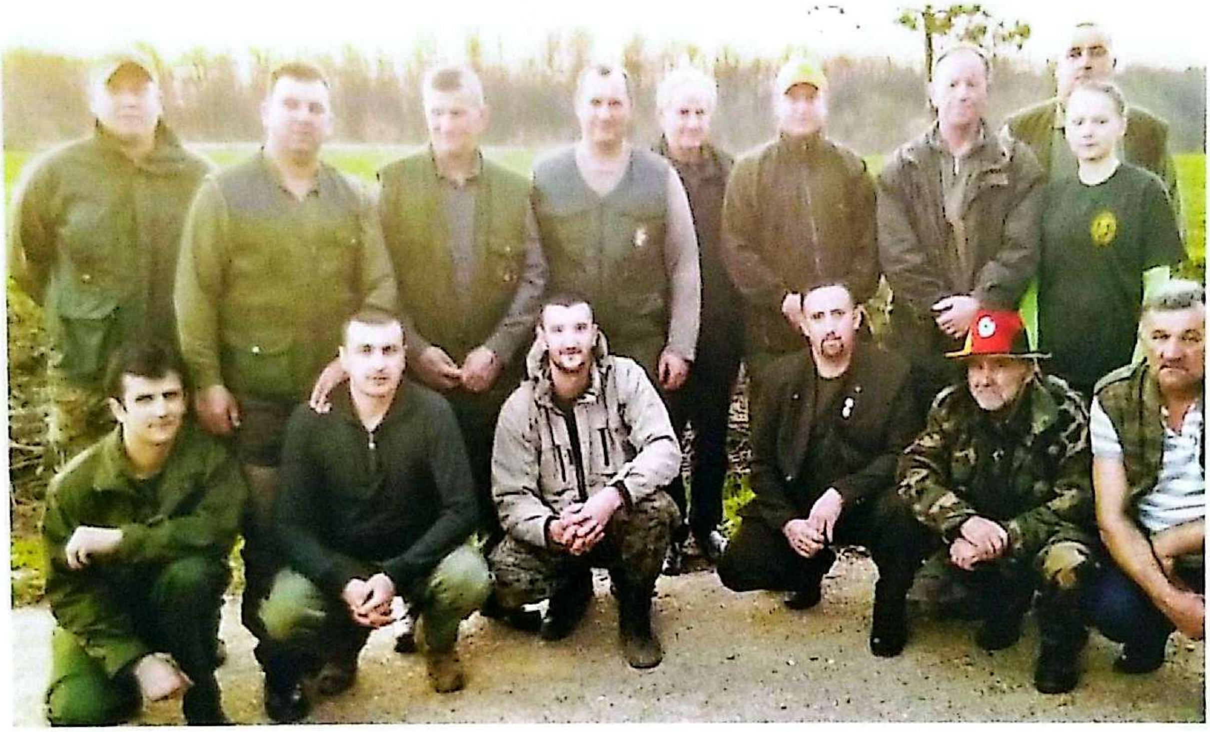

Ловачка секција Грабовица једна је од најстаријих ловачких секција нашег удружења. Формирана је 1972. године. У то вријеме на просторима Крњина је било јако мало ловачких секција, а лов се извршавао у дијеловима ловишта тада под називом Камен и Врандук. Први предсједник секције је био Миливоје Томанић. а секција је бројала око 12 чланова. Послије је дужност предсејдника секције обављао Маринко Дејановић, затим Спасоје Бијелић и Илија Божичковић.

Данас, ловачка секција Грабовица је једна од узорнијих секција нашег удружења и покрива мјесну заједницу Грабовица гдје се углавном извршава лов, али дијелом и у Торинама. Ловиште је углавном низијског типа са доста шуме, ораница и нешто равничарског дијела и богато је срнећом дивљачи, али и дивљом свињом. Фазан се сваке године вјештачким узгојем уноси, док је стање са зецом нешто лошије.

Ловци ове секције су изградили велико прихватилиште за фазанску дивљач у предјелу Казана, капацитета до 600 комада одраслих фазана. Секција је у току извршења лова подијељења у три ловне

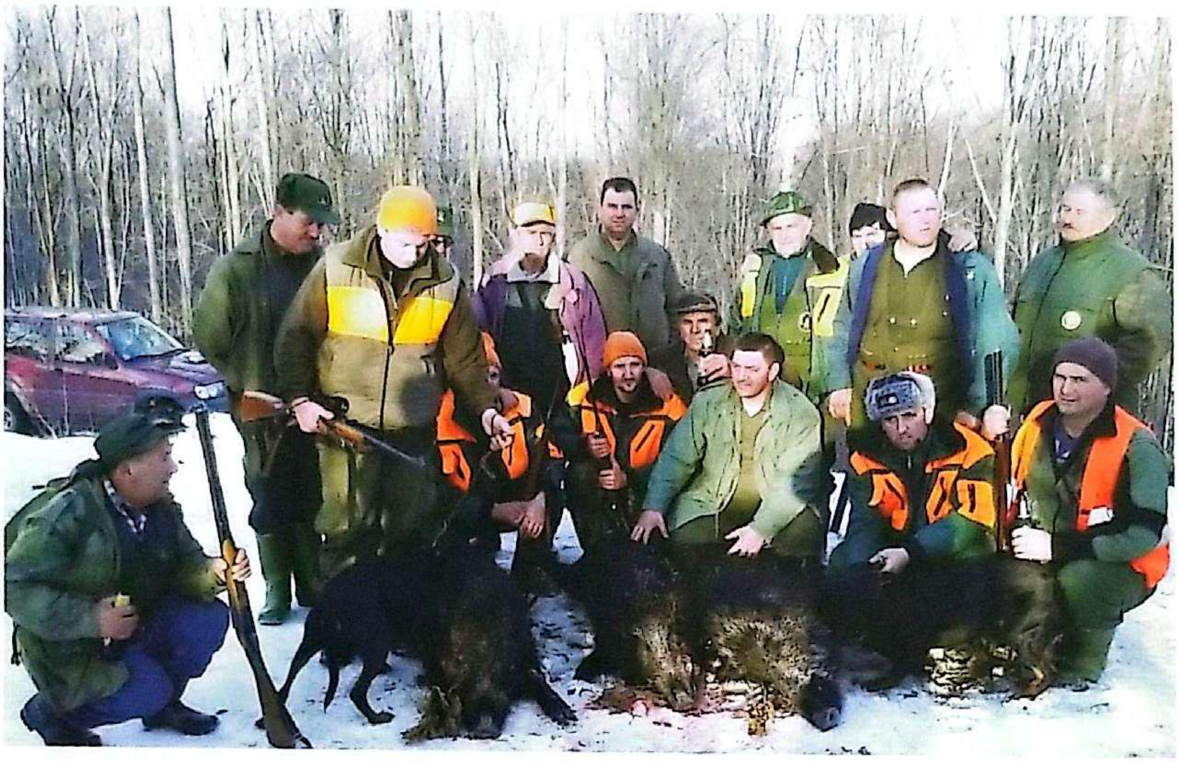

Ловци секције Грабовица - Одстрел вепра на Крњину јануар 2015. године

групе. У ловишту се стално изводе редовне ловне активности, изношење соли и израда солила, као и израда високих чека. Упорним радом секција је 2006. године довршила и ловачку кућу која се налази у Грабовици и понос је ове ловачке секције.

Крајем априла 2015 године ловци ове секције су уз помоћ удружења саградили велики ловачки љетниковац који ће представљати

Ловци секције Грабовица 2003. године - Одстрел вепра у Раковцу

прави ловачки амбијент. Предсједник секције је Синиша Божичковић, лововођа је Ђорђо Алацић, док дужност секретара обавља Здравко Милетић.

Секција Грабовица броји 31 ловца:

Алацић Ђорђо, Алацић Горан, Алацић Миливоје, Алацић Недељко, Алацић Велинка, Бијелић Драгослав, Божичковић Синиша, Дејановић Маринко, Дејановић Здравко, Филиповић Горан, Филиповић Ведран, Филиповић Ведрана, Ковачевић Бранислав, Ковачевић Љубо, Ковачевић Милан, Ковачевић Немања, Ковачевић Саво, Ковачевић Здравко, Ковачевић Златко, Кузмић Горан, Милетић Озренко, Милетић Здравко, Мишковић Милан, Мишковић Жељко, Пејић Миломир, Поповић Милија, Поповић Никола, Рауковић Младен, Рауковић Момчило, Старчевић Мирослав и Сувајац Жељко.

Ловци секције Грабовица поред изграђеног љетниковца

КЛАДАРИ

Ловачка секција Кладари, која је једна од седам секција Ловног ревира Крњин 1, је формирана крајем 1999. године, а дио ловишта у којем ловци извршавају лов покрива мјесне заједнице Кладари и Јоховац. Ловци су организовани у двије групе и такав начин извршавају лов ситне дивљачи, док се крупна дивљач организовано лови са зборних мјеста. За предсједника секције изабран је Мирко Побрић који ту функцију и данас обавља. Мјесто лововође секције данас обавља Славко Јовичић.

Секција има богату ловно-техничку структуру, одређен број високих чека. Половином 2014. године ловци ове секције су довршили радове на својој ловачкој кући, а у склопу објекта планира се још и градња ловачког љетниковца. Сваке године секција у ловиште уноси и фазанску дивљач, која претходно борави у прихватилишту које су ловци ове секције саградили још 2008. године.

Дио ловишта у којем ловци ове секције извршавају лов је богато срнећом дивљачи, има нешто и зеца, те дивље свиње. У посљедње вријеме евидентно је и присуство шакала. Секција има и одређен број изграђених хранилишта за дивљу свињу.

Ловци ове секције имају посебно добру сарадњу са ловцима сусједних секција: Грабовица, Станови и Велика Буковица, са којима се извршавају заједнички ловови на дивљу свињу.

Секција Кладари броји 30 ловаца:

Беговић Аид, Беговић Хакија, Билић Дејан, Билић Петко, Бркић Сеад, Ћелић Миле, Ђурановић Далибор, Ђурановић Мирољуб, Гојковић Милован, Ибрахимовић Самил, Јовић Момир, Јовичић Славко, Крцалић Ибрахим, Мићић Димшо, Микић Живко, Милошевић Саша, Мулалић Решад, Мулалић Садудин, Нарић Игор, Пијетловић Мирко, Пијетловић Синиша, Побрић Мирко, Попадић Бошко, Савић Љубомир, Старчевић Дејан, Стјепановић Срђан, Стокић Драган, Сувајаћ Дарко, Вујић Александар и Живковић Миленко.

Ловачка кућа секције Кладари

КОТОРСКО

Ова секција покрива крајњи сјевероисточни дио Ловног ревира Крњин 1 и дио ловишта у којем ловци ове секције извршавају лов је углавно низијског типа. Пространи терени изнад села Которско, те предјели Врандука и Буковца гдје извршавају лов ловци ове секције су богати фазанском и зечијом дивљачи. Има доста и срнеће дивљачи а посљедњих година и дивља свиња се стално креће овим просторима.

Највећи број ловаца ове секције су из Которског те један дио из Шешлија. Предсједник секције је Ахмед Хеџић, лововођа је Драган Стојаковић, док дужност секретара обавља Игор Делић. Секција је на одржаном састанку донијела одлуку о промјени назива секције у ЛС Котосрко, јер скоро 90 % ловаца је из овог насељеног мјеста.

Ловци ове секције су крајем 2014. године купили земљиште на коме планирају да саграде и своју ловачку кући. Недавним активностима на овом земљишту ловци су саградили прихватилиште површине око 1.000 квадратних метара, гдје планирају чувати фазанске пилиће, а потом их пуштати у ловиште.

Ловци ове секције имају добру сарадњу са сусједним ловачким секцијама посебно секцијом Мајевац са којом у већини случајева се и извршавају заједнички ловови на дивљу свињу.

Секција броји 29 ловаца:

Ахмић Мирсад, Бијелаћ Драган, Брестоваћ Бранислав, Цавалић Админ, Цавалић Фахрудин, Делић Игор, Дурић Станко, Глибић Сенад, Хеџић Ахмед, Јовановић Дејан, Јовановић Мирослав, Јовић Љубенко, Кајганић Новица, Крџалић Решад, Кремић Мухарем, Личинар Жељко, Муминовић Јасмин, Муминовић Назиф, Муратовић Мухамед, Недић Миладин, Нијемчевић Изудин, Одобашић Арнел, Одобашић Фуад, Поповић Теодор, Савичић Стојан, Смајиловић Сенад, Стојаковић Драган, Трњанин Мехмед и Живковић Милорад.

Одсатрел дивље свиње, Врандук, секција Которско Шешлије

ЉЕСКОВЕ ВОДЕ

Ловачка секција Љескове Воде - Тисовац основана је 1978. године у Дому културе у Грабовици, издвајањем из Ловачке секције Велика Буковица.У вријеме формирања секција је бројала осам чланова.

Данас секцију преко 40 ловаца, док је 37 чланова прошло кроз њене редове, али су из различитих разлога напустили чланство.

Током година свога постојања Ловачка секција Љескове Воде вриједним радом је изградила Ловачку кућу „Срна“ са љетниковцем, бунаром за воду и високом чеком. Двориште ловачке куће је ограђено, а до објекта је доведена нисконапонска електрична мрежа. Ово је једна од најљепших ловачких кућа не само на простору Ловишта Добој него и шире. На простору Љесковиһ Вода и Тисовца ловци су саградили 19 чека и двије настрешнице.

Један од битних догађаја који се одржавају на простору ове секције је манифестација „Крњинска лисица“, која се одржава сваке године поткрај фебруара. Прва је одржана 2011. године, а окупила је око 250 ловаца.

Секција има своју Крсну славу, Светог пророка Илију, и уз присуство бројних гостију обиљежавају је сваке године, 2. августа, у Ловачкој кући „Срна“.

Вукашин Мишковић поред трофејног вепра Зарјача Оглавци 1971.

Љескове Воде броје 40 ловаца:

Босић Стево, Божичковић Чедомир, Божичковић Драго, Божичковић Горан, Божичковић Никола, Божичковић Радивоје, Божичковић Срето, Божичковић Жељко, Божичковић Зоран, Божичковић Звонимир, Ћатић Драган, Ћатић Синиша, Даниловић

Превоз одстријељеног вепра - Гаревњак на Крњину, 1970.

Бунар и висока чека у дворишту Ловачке куће Срна

Горан, Даниловић Милан, Даниловић Милан, Даниловић Теодор, Даниловић Весељко, Ђекановић Душко, Гостимировић Здравко, Јанковић Момир, Кезмић Раде, Китић Даниел, Китић Војислав, Ковачевић Крунослав, Ковачевић Момчило, Квржић Даниел, Лазић Ђорђе, Матаругић Драгутин, Мишковић Слободан, Пијетловић Чедо, Пијетловић Драго, Пијетловић Милорад, Порубовић Марио, Радишковић Борис, Радишковић Милан, Радишковић Немања, Радишковић Стефан, Радишковић Жељко, Старчевић Спасоје и Вишић Милован.

Ловачка кућа Срна у Љесковим Водама

ПУТНИКОВО БРДО

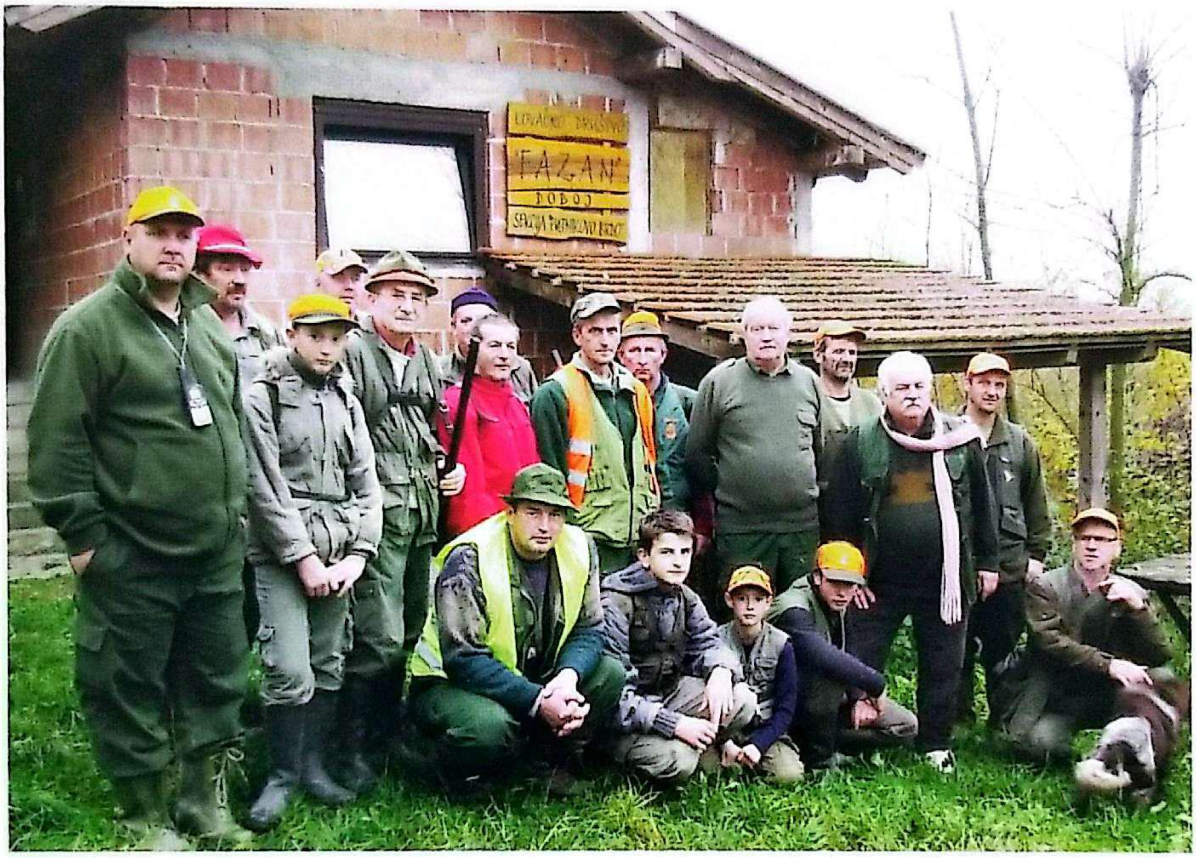

Ловачку секцију Путниково Брдо чине ловци из насељених мјеста: Чаире, Анкаре, Чаршија, Присаде, Крчевине, Миљковац, Макљеновац и Оращје. Формирана је 2007. године, а до тада су ловци са овог подручја били у саставу секција Добој 1 и Добој 2. Пошто је Скупштина ЛУ „Фазан“ Добој, 2005. године расформирала градске секције, створени су услови да се на овом подручју формира засебна секција.

Формирање секције Путниково Брдо убрзо се показало оправданим. Наиме, ловци са овог подручја одмах су приступили чишћењу и уређењу ловишта, личним средствима су купили плац и саградили ловачку кућу, изградили су три високе чеке и једну осматрачницу, на десетине солила и хранилишта и низ других ловно узгојних објеката.

Данас ову секцију чине 34 ловца:

Ахметовић Ајдин, Ахметовић Фадил, Атијас Давид, Брадарић Нихад, Чокљат Иво, Ђулбић Аго, Гргић Никола, Хаџић Исмет,

Лов дивље свиње 2014. године

Хајрулаховић Расим, Хусагић Јасмин, Ибрахимовић Исмар, Ибрахимовић Нихад, Кантић Амир, Кикић Хусо, Мујаковић Назиф, Мујџић Адем, Мујџић Мехмедалија, Мујџић Нермин, Омерашевић Самир, Омерчић Адмир, Омерчић Јакуб, Салихи Есад, Салиховић Фарук, Шарић Ајдин, Селимбашић Алија, Селимбашић Амар, Селимбашић Хасан, Селимбашић Мустафа, Селимбашић Нермин, Селимбашић Рамиз, Станојловић Томислав, Удовичић Јован, Удовичић Невенко и Жепчан Самир.

СТАНОВИ

Ловачка секција Станови је настала издвајањем 14 ловаца из секције Грабовица који су са мјестом пребивалишта били у мјесним заједницама Станови и Мала Буковица. Инцијатива је потекла 2003. године, да би се 2005. године и реализовала. Међутим, и данас ова секција има добре односе са секцијом Грабовица и већину ловова на крупну дивљач изводе заједнички као једна секција.

Ловци ове секције су купили земљиште површине 2 дунума и саградили ловачку кућу у заосеку Порин, која данас краси цијеле Станове. Активношћу ловаца урађено је много на изградњи ловно техничких објеката широм ловишта које користи ова секције.

У плану ове секције је изградњуа још неколико пратећих објеката уз ловачку кућу (оставе за огрев, љетниковац и колибе за псе), као и изградња рова за гађање летећих мета (глинених голубова). Секција се с правом може похвалити добрим стријелцима, о чему свједоче бројна освојена прва мјеста у гађању глинених голубова.

Добри комшијски односи са ловцима из сусједних ловачких удружења, прије свега са ловцима Усоре, и односи који се граде, не

"Дјевојачка пећина" у Становима, често мјесто окупљања ловаца

само на заједничкој заштити дивљачи, него и на правом дружењу, могу послужити као добар комшијски примјер.

Данас Ловачка секција Станови броји 30 ловаца:

Илија Божичковић, Милан Алацић, Момир Савић, Ведран Божичковић, Љубо Алацић, Милосав Кузмановић, Радослав Алацић, Мирослав Алацић, Жељко Накић, Синиша Кузмић, Недељко Нинковић, Драган Топрек, Драган Ковачевић, Љубиша Станковић, Миодраг Мишић, Миладин Пантић, Жељко Удовчић, Миле Црновчић, Слободан Пантић, Небојша Радмановић, Данило

Ловачка кућа у Становима са ловачким [illegible]
- понос ловаца ове секције

Одстрел вепра, јануар 2015. године, Попадићи Крњин

Петровић, Жељко Трнинић, Бранислав Божичковић, Зоран Божичковић, Светислав Благојевић, Радослав Тодоровић, Бојан Ђедовац, Мирослав Гостић, Милош Милетић и Жељка Накић.

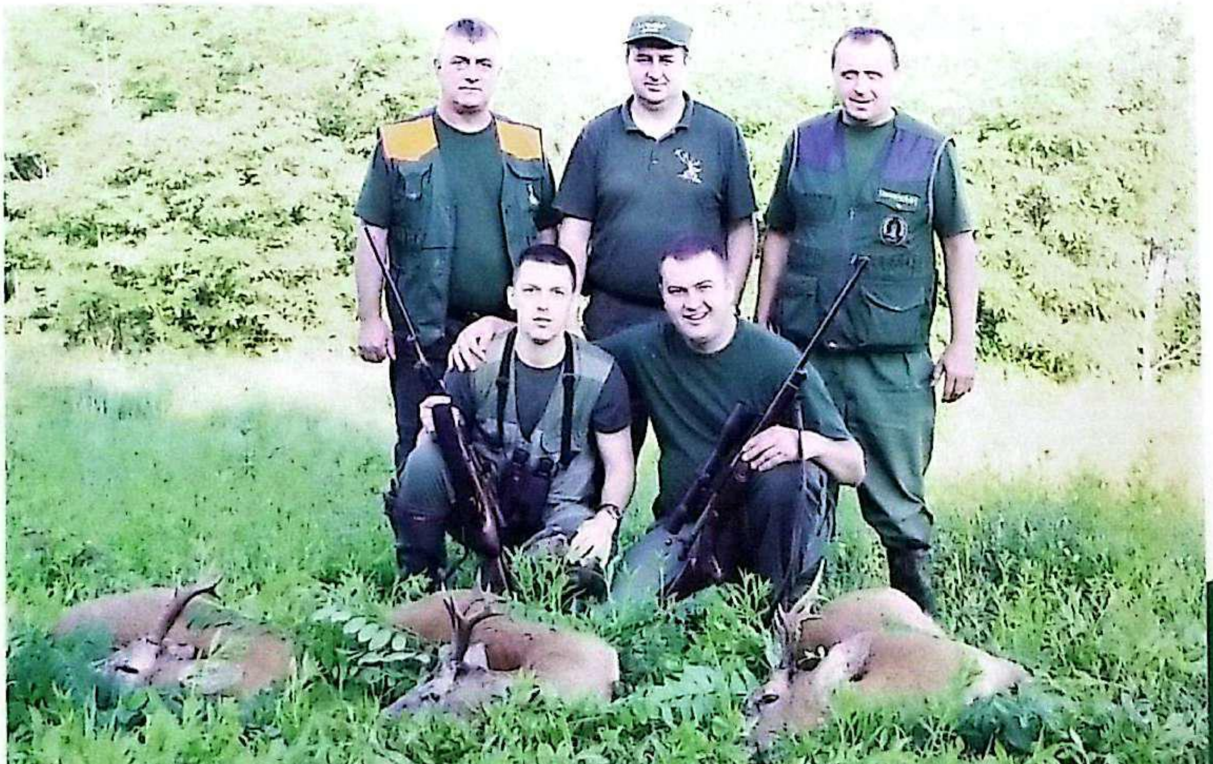

Након успјешног лова

ВЕЛИКА БУКОВИЦА

Поред Велике Буковице, ова ловачка секција покрива и насеље-на мјеста: Плочник, Зарјача, дио Опсина, Малог Прњавора и Мале Буковице. Према казивању најстаријег ловца Миленка Даниловића, секција је основана прије 1970. године, у оквиру тадашњег Ловачког друштва „Преслица" у Добоју.

Године 1998. у овој секцији почела је градња ловачке куће, чија је градња завршена 2007. године. У склопу ловачке куће саграђен је и љетниковац, 2012. године, а у току је градња прилазног пита до овог објекта.

На подручју ове секције изграђено је и прихватилиште за фазанске пилиће. Секција слови Велику Госпојину, 28. августа, као Крсну славу овдашњих ловаца.

Ову секцију чини 30 ловаца:

Билић Љубомир, Даниловић Миленко, Ђенић Срето, Ђенић Војко, Гостић Живко, Клопић Станко, Куртовић Слободан, Куртовић Здравко, Кузмић Мирослав, Лукић Гојко, Милетић Ћедомир, Мишић Милан, Мишурић Јово, Мишурић Петар, Нешић Миливоје, Остојић Борис, Остојић Горан, Пашалић Петар, Радоњић Љубо, Ристић Спасоје, Шљивић Зоран, Старчевић Далибор, Старчевић Милан,

Старчевић Ненад, Старчевић Невенко, Старчевић Пејо, Шујић Александар, Васиљевић Ђорђо, Васиљевић Марко и Живковић Душан.

Ловци из Велике Буковице 1949. године

Ловачка кућа Улер - Зарјеча

Заједнички лов на дивље свиње на Крњину 201[illegible] године

ЛОВАЧКЕ СЕКЦИЈЕ

ЛОВНИ РЕВИР КРЊИН 2

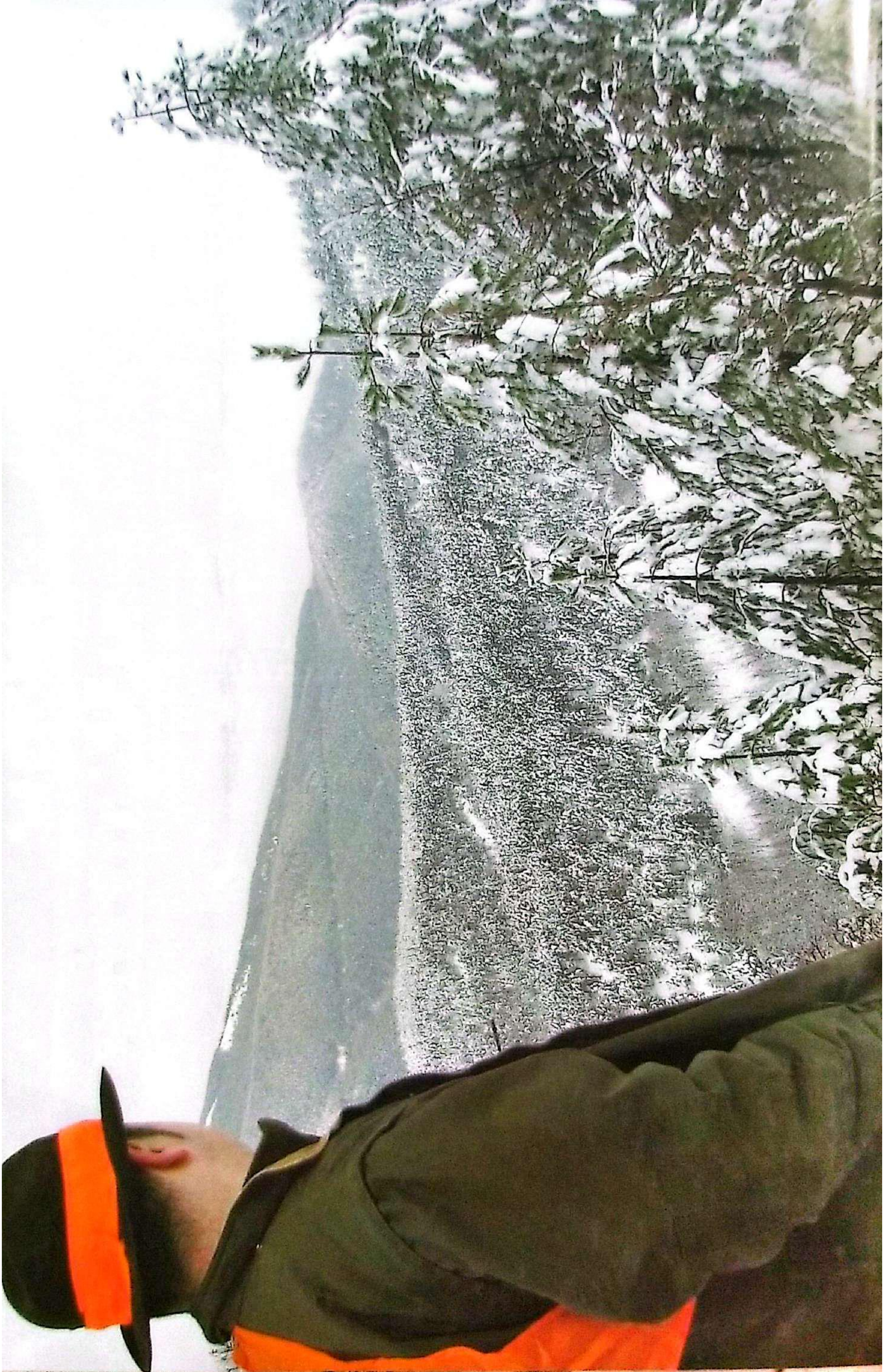

ЦЕРОВИЦА

Ловачка Секција Церовица основана је 1980. године, а у вријеме оснивања бројала је 14 ловаца из Церовице и Радње Доње.

Први предсједник секције био је Максим Јосић, секретар Јован Кесер, груповођа Новак Лазић. Ловци ове секције саградили су пет високих чека, двије ловачке куће и два прихватилишта за фазане.

Данас је ово једна од најбројнијих секција на ловном ревиру Крњин 2 која активно учествује у свим сегментима живота и рада ловаца.

Секција броји 52 члана:

Анђелић Тихомир, Бајић Дејан, Бајић Љубинко, Босић Славољуб, Босић Томо, Божић Драган, Божић Никола, Чикојевић Ђорђо, Чикојевић Раде, Чикојевић Веселин, Чикојевић Винко, Чолић Сретен, Цвијановић Небојша, Дакић Радован, Дукић Лазо, Јосић Бранко, Јосић Марко, Јосић Петар, Јосић Ратко, Јосић Саво, Јосић Жељко, Јосић Жељко, Кесер Драган, Кесер Драгомир, Кесер Стеван, Китић Борислав, Китић Милан, Китић Стефан, Квржић Стојко, Лазаревић Ристо, Лазић Александар, Лазић Душан, Микеревић Љубо, Микеревић Милорад, Миличић Обрен, Миливојевић

Максим и Павле Јосић са будућим ловцем Душаном Лазићем

Милорад, Миливојевић Синиша, Петковић Душан, Петковић Љубомир, Петковић Саво, Петковић Славко, Планинчевић Душанко, Планинчевић Миладинко, Планинчевић Радојица, Радић Горан, Радић Раде, Шљивић Бранко, Шљивић Славко, Шљивић Војко, Стокић Драган, Стокић Спасоје и Васиљевић Борислав.

Новак Лазић, Максим, Павле и Саво Јосић

Лов дивље свиње

Ловци Церовице

ДРАГАЛОВЦИ

Ловачка секција у Драгаловцима једна је од млађих секција, а дјелује на простору Драгаловаца и Осретка. Формирана је одлуком Скупштине ЛУ „Фазан“, која је засиједала у Кожухама, 10. маја 1997. године, а до тада је била у саставу Секције Љеб.

Када је формирана, Секција је бројала 13 чланова, највише ловаца који су због ратних дејстава уточиште нашли на овом подручју. Поред добојских ловаца у чланству ове секције нашли су се пријератни ловци из: Бусоваче, Маглаја, Завидовића и Бановића.

Резултати формирања секције убрзо су били видљиви на сваком кораку. Прокрчене су стазе кроз ловиште, направљено неколико солила, 21 чека за лов високе дивљачи, пар хранилица, очишћено више изворских врела... Ловци су довели струју и поставили столарију у Ловачкој кући Камен, која ће, нажалост, касније бити обијена и опљачкана. Потом је изграђена Ловачка кућа Бадањ, иако се није одустало од адаптације и уређења и куће на Камену.

На подручју ове секције сваке године засије се око 13 дунума обрадиве површине, разним пољопривредним културама за исхрану дивљачи.

Ловачка кућа Бадањ

Секција Драгаловци броји 22 члана:

Барукчић Казимир, Билановић Ђорђо, Билановић Огњен, Билановић Саша, Бјеличић Цвјетко, Бјеличић Жељко, Блатњак Ратко, Ђекић Добривоје, Девић Родољуб, Иванић Видомир, Јуларић Стјепан, Лазић Милан, Лазић Миленко, Лазић Младен, Лазић Радојица, Максимовић Драго, Мартиновић Андро, Мартиновић Боро, Милетић Бранимир, Милетић Љубиша, Суботић Мирослав и Тодорић Владислав.

Друга ловачка кућа секције

ЈЕЛАЊСКА

Ова ловачка секција дјелује на подручју Јелањске и Цвртковаца. Формирана је 1988. године, а до тада су сви ловци са подручја Крњина 2 били чланови секције Станари. Као Крсну славу ловцу обиљежавају светог Кирила Одшелника (Михољдан, 12. октобра).

Када је формирана секција је бројала 27 чланова, а први предсједник био је Недељко Керић.

Ловци са овог подручја саградили су 2007. године ловачку кућу на Смиљанића Брду, те велики број чека, хранилишта, солила... Секција је, 2014. године, била домаћин такмичењу у гађању летећих мета.

У саставу ове секције дјелује и ради 31 ловац:

Богдановић Ненад, Богдановић Слађан, Бојиновић Горан, Ђермановић Борко, Ђермановић Момчило, Ђермановић Новица, Ђермановић Тихомир, Ђермановић Урош, Долић Боре, Долић Љубо, Долић Нинко, Гостимировић Горан, Јанковић Слађан, Јотић Миодраг, Лазић Зоран, Лугоњић Борислав, Лугоњић Јово, Лугоњић

Стаменко, Марковић Павле, Петровић Далибор, Петровић Остоја, Рауковић Славиша, Слијепчевић Јован, Шљивић Синиша, Смиљанић Драган, Смиљанић Илија, Смиљанић Мирослав, Смиљанић Небојша, Смиљанић Невен, Стојанчевић Милан и Васић Далибор.

Ловци из Јелањске

Ловци Секције Јелањска са гостима и такмичарима у оквиру квалификација за регионално гађање летећих мета за Куп РС, 2014. године

ОСТРУЖЊА

Ловачка секција Остружња основана је 1987. године, а за првог предсједника изабран је најстарији ловац Остоја Станковић. Секција дјелује у оквиру ловног ревира Крњин 2, а ловци ове секције лове у три ловне групе. С обзиром на старосну структуру чланства, за ову секцију се може рећи да је релативно млада.

Резултати доброг рада и сарадње унутар секције огледају се у изградњи ловачке куће, 2005. године, те изградњи прихватилишта за фазанске пилиће, високих чека, солила и хранилица.

Ловци ове секције су редовни учесници на великој ловачкој манифестацији „Вучији дани на Озрену", те лова на дивљу свињу и бројних других ловачких активности. Када су у питању ловачки керови, у секцији су најчешће заступљени истарски гоничи, посавци и ловни теријери.

Секција Остружња остварује веома добру сарадњу са другим секцијама, а нарочито са секцијом Велика Буковица, те са ловцима из Прњавора. У наредном периоду планира се градња још неколико ловних објеката у циљу унапређења ловства.

Секција броји 25 чланова:

Бачић Дарко, Бачић Душко, Бачић Зоран, Грујић Ратко, Јеринић Ратко, Китић Љубомир, Ковачевић Драган, Ковачевић Горан,

Поповић Чедо, Продановић Радивоје, Продановић Радослав, Радић Вид, Рауковић Драган, Ристић Петар, Слијепчевић Недељко, Станковић Саво, Станковић Славиша, Старчевић Цвјетко, Старчевић Драже, Стевановић Борис, Стевановић Мирослав, Стевановић Станоје, Шушковић Небојша, Тутњевић Перо и Видовић Винко.

Ловачка кућа Остружња

Одстрел дивљих свиња у Раковцу на Крњину, јануар 2015. године

РАШКОВЦИ

Ловачка секција „Рашковци“ је основана 2004. године. До тада је дјеловала као ловачка група у саставу Ловачке секције „Станари“. У почетку је бројала 12 чланова, а предсједник секције, од оснивања до сада, је Јеринић Станко као и лововођа Китановић Десимир.

Секција гравитира на подручју села Рашковци. Већи дио ловишта ове секције је под Површинским копом „Рашковац“ власништво „ЕФТ Рудник и термоелектрана Станари“, а остатак ловишта чине ливаде и шуме са надморском висином од 160 до 320 метара.

Ловачка кућа „Камен“, коју је 2001. године изградила наша секција која је тада била ловачка група у саставу Ловачке секције „Станари“, налази се сјеверно 1,5 км од насељеног мјеста Станари у прелијепој боровој шуми. Ловачка кућа је прикључена на електро мрежу, има прилазни макадамски пут и изграђене пратеће објекте.

У протеклом периоду изграђено је 9 високих чека за лов срндаћа, а постављено је преко 60 солила.

Чланови ловачке секције „Рашковци“ активно учествују у лововима на ситну дивљач, лову срндаћа, лову на дивље свиње, као и у организованим групним лововима - „хајкама“ на вука и лисицу у

Одстрел дивље мачке

Детаљ из лова

нашем ловачком удружењу, и осталим удружењима у Републици Српској. **Тренутно ова ловачка секција броји 22 члана**:

Бачић Драго, Бјелошевић Драган, Богданић Момир, Девић Миладин, Јеринић Дарио, Јеринић Станко, Китановић Десимир, Китановић Драгомир, Китановић Милен, Лазић Кристиан, Лазић Станимир, Марић Бобан, Миливојевић Ведран, Нешковић Душан, Пекељевић Ненад, Радишковић Момир, Шкорић Стефан, Шкорић Зоран, Тодорић Дарко, Тодорић Милорад, Тодорић Златко и Тутњевић Панто.

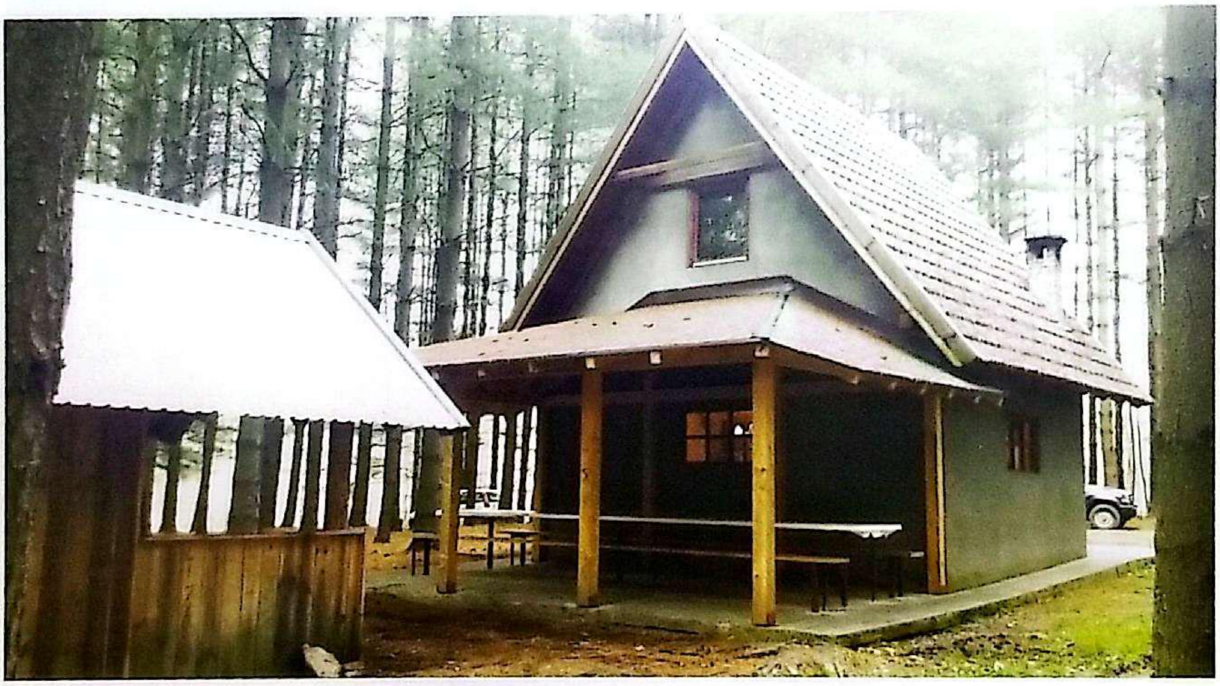

Ловацка куца Рашковци

Са ловцима Љескових Вода

СТАНАРИ

Ловачка секција Станари основана је 1950. године. Први предсједник секције био је познати првоборац и вијећник Завнобиха, Митар Суботић. Све до деведесетих година ова секција је обједињавала све ловце данашњег Ловног ревира Крњин 2, а потом је дошло до формирања нових секција у сусједним мјесним заједницама.

Седамдесетих година, на брду Крњин изграђена је прва ловачка кућа у тадашњем Ловачком друштву „Преслица“ Добој. Током рата кућа је девастирана, да би уз помоћ Ловачког удружења „Фазан“, 2002. године била дјелимично санирана и обновљена.

Занимљив је податак да је 1957. године било основано засебно Ловачко друштво „Крњин“ у тадашњој општини Станари, али гашењем општине друштво је поново постало секција добојског ловачког друштва. Поткрај 2014. година Станари су поново добили статус општине!

Ловачку секцију Станари чини 38 ловаца:

Бајић Горан, Бајић Гордан, Бајић Игор, Бајић Љубомир, Бајић Жељко, Бјеланчевић Жељко, Блатњак Милош, Цвијановић Борис, Цвијановић Давид, Цвијановић Милош, Цвијановић Мирко, Гамбер

Бранко, Гостимировић Александар, Гостимировић Дејан, Гостимировић Дејан, Гостимировић Драгутин, Гостимировић Срето, Иличић Ђорђо, Јеринић Борислав, Јеринић Новак, Јеринић Зоран, Ковачевић Новак, Ковачевић Војко, Лазић Здравко, Марић Војко, Мастиловић Славиша, Радишковић Милутин, Секулић Александар, Секулић Душан, Секулић Недо, Симић Милан, Смиљанић Мићо, Смиљанић Милош, Смиљанић Војин, Стевановић Благоје, Шућур Драган, Шућур Слађан и Зоран Чедо.

Састанак секције Станари, 1960.

Секција Станари на отварању лова, 1963.

Предсједник секције Станари поред одстријељених лисица

БРЕСТОВО

Ловачка секција Брестово гравитира на Крњину 2 и покрива села Брестово и Митровиће. Основана је 1995. године и тада је бројала 11 чланова. Издвојена је из секције Драгаловци, а прије Драгаловаца, ловци из Брестова и Митровића су били чланови Ловачке секције Станари. Први предсједник секције био је ловац Гарић Миланко, други предсједник био је Гарић Ненад, док од 2005. године до данас, ту дужност обавља ловац Марјановић Драган.

Ловачка секција Брестово посједује једну ловачку кућу у свом власништву, те једну у власништву Ловачког удружења „Фазан", као и низ ловачких чека и солила.

Ловачка секција Брестово тренутно броји 27 чланова:

Ћелић Драже, Ћелић Миладин, Ћелић Тривун, Ћелић Владимир, Данојевић Миленко, Дењиз Василија, Гарић Милован, Гарић Ненад, Гарић Златко, Кесер Миладин, Кесер Станиша,

Куравица Живојин, Малетић Јово, Марјановић Драган, Микановић Синиша, Миљић Дејан, Миљић Милорад, Миљић Видомир, Милутин Бојан, Милутин Борислав, Милутин Бранислав, Милутин Велибор, Станчић Миланко, Станичић Ромео, Вукајловић Далибор, Вукајловић Ненад и Вукајловић Стево.

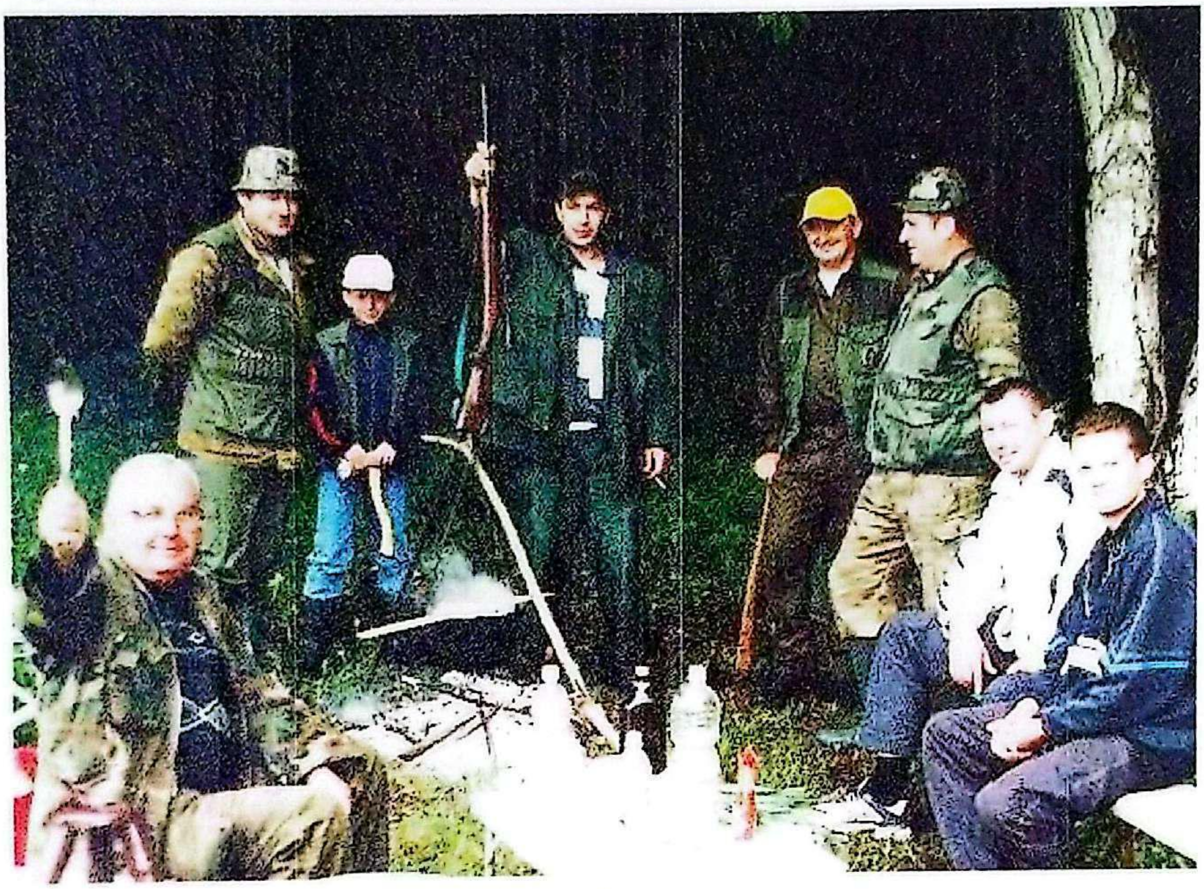

Ловци Брестова

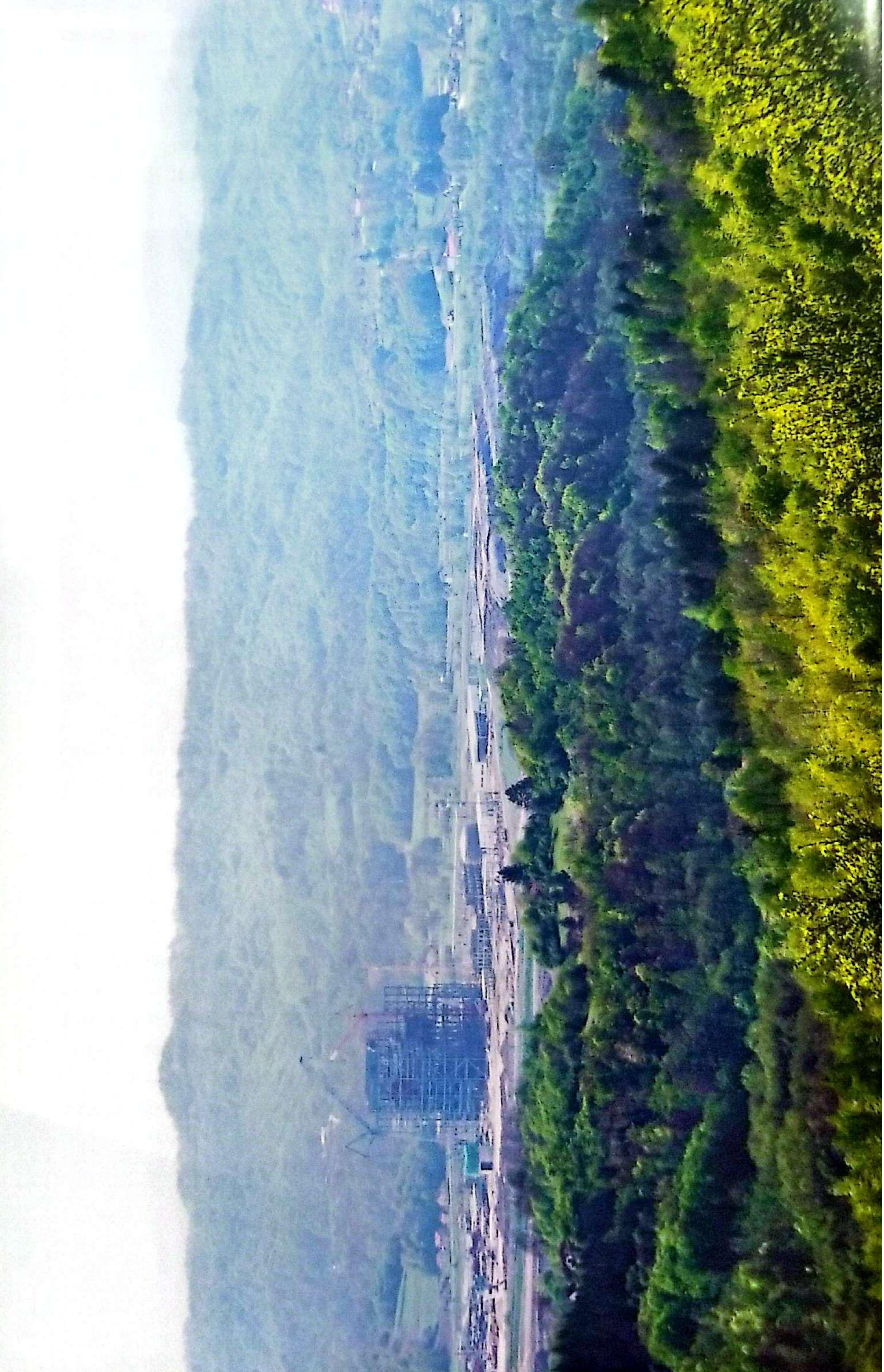

ЛОВАЧКЕ СЕКЦИЈЕ

ЛОВНИ РЕВИР ВУЧИЈАК

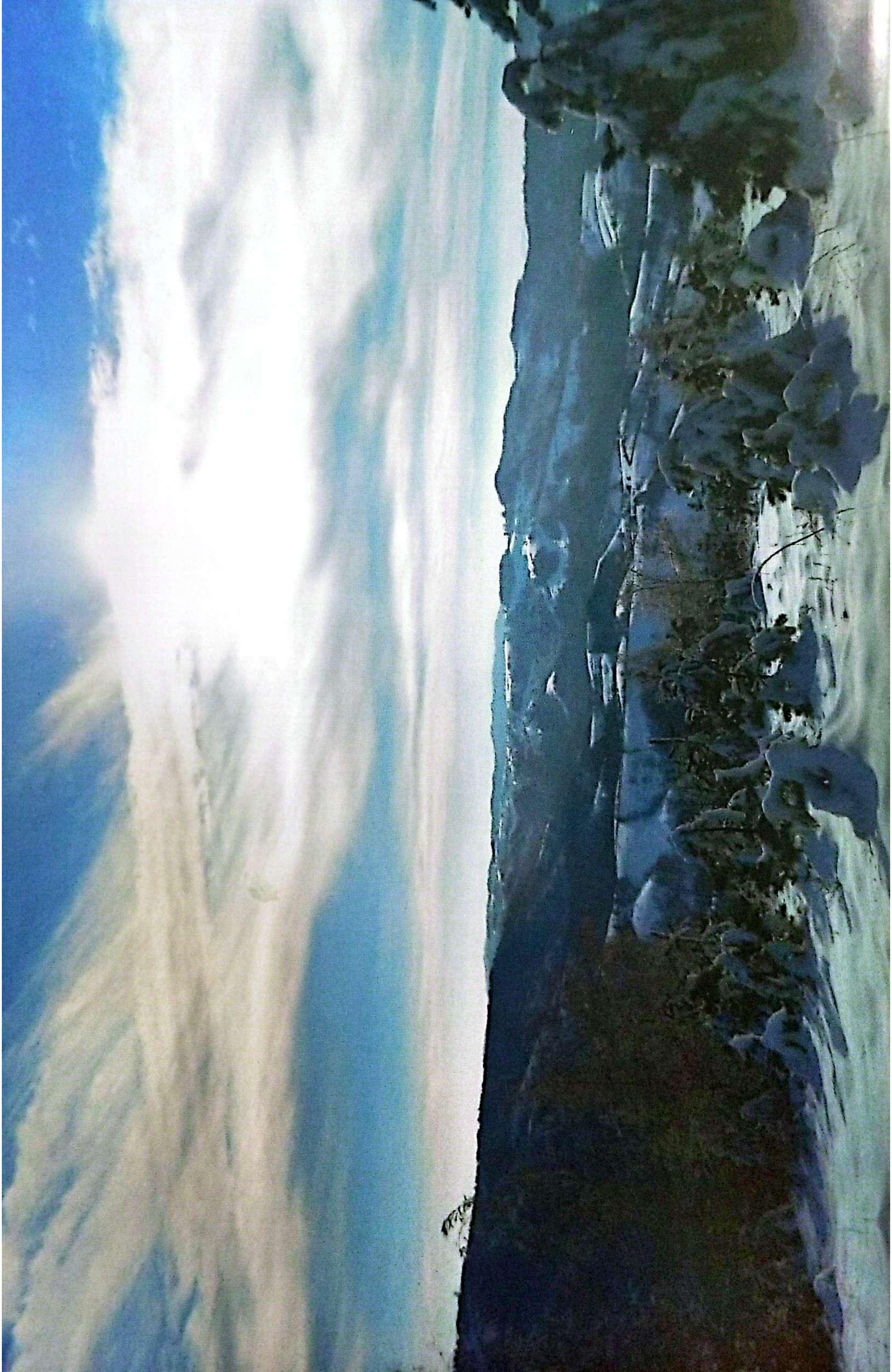

МАЈЕВАЦ

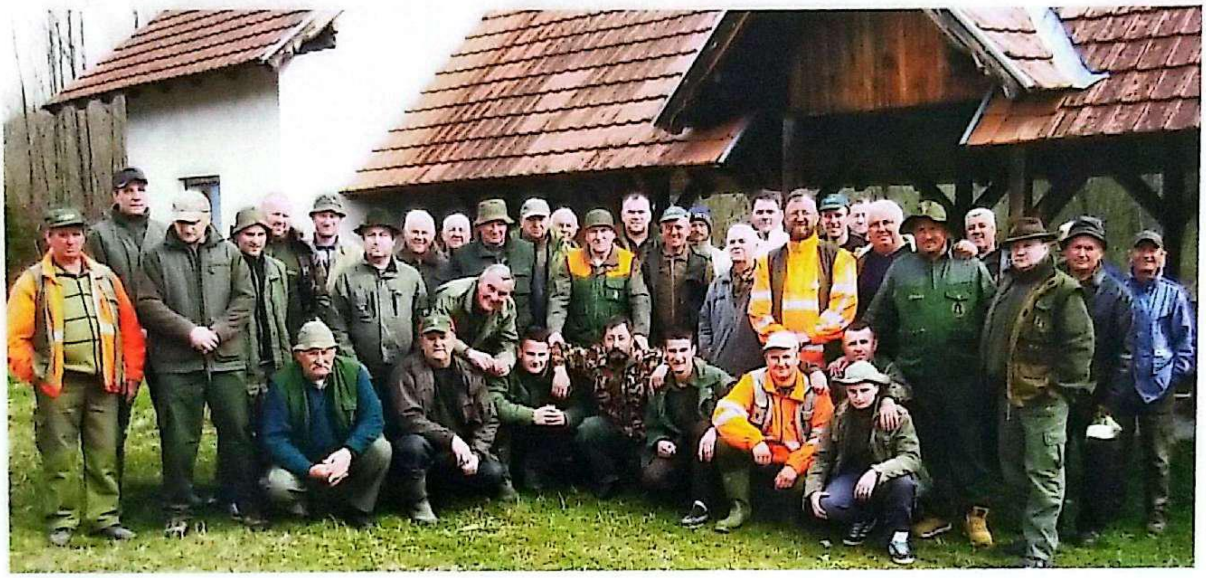

Ловачка секција Мајевац основана је, сада већ давне, 1952. године, а тада је бројала само седам чланова. Секција покрива подручје мјесних заједница Трњани, Мајевац, Ритешић и Комарица.

Група од седам ловаца која је основала секцију започела је ловити у Ловачком друштву „Кулина“, срез Дервента, да би тек послије 1954. године прешли у Ловачко друштво „Чапља“ које формирају ловци насељених мјеста: Јоховац, Фоча, Комарица, Которско, Шешлије, Ритешић и Буковац. Крајем педесетих година прошлог вијека на подручју општине Добој долази до формирања више ловачких друштава, а секција Мајевац улази у састав Ловачког друштва Подновље.

Гашењем овог друштва, односно формирањем јединственог Ловачког друштва „Преслица“, ловци Мајевца постају његова секција са двадесетак чланова.

Ова секција поноси се ловачком кућом изграђеном на властитом земљишту, те прихватилиштем за фазанске пилиће затвореног типа, на простору од око 4 дунума. Од ловно узгојних објеката ловци Мајевца подигли су 30 високих чека, 200 солила, три чеке затвореног типа...

Од 2003. до 2007. године члан ове секције, Војо Нарић, обављао је дужност предсједника Ловачког удружења „Фазан“ Добој, а данас секција броји 57 ловаца:

Изградња високе чеке 1980. године у Горњем Мајевцу

Анделић Драган, Бандић Боро, Бандић Драгољуб, Бандић Милојко, Бардак Бранко, Бардак Будимир, Бардак Жарко, Булут Милорад, Чобановић Душан, Чобановић Манојло, Чобановић Живко, Дејановић Лука, Дејановић Радислав, Ђекић Никола, Делић Милан, Делић Милош, Дујаковић Ђорђо, Дујаковић Војин, Ђукић Синиша, Ђукић Зоран, Ђурђић Милован, Џабић Марко, Џабић Миодраг, Јошић Бранко, Максић Богдан, Марић Ивица, Мартић Илија, Мићић Ненад, Митровић Милан, Митровић Славојко, Митровић Вељко, Митровић Видоје, Митровић Живко, Муратовић Вехид, Нарић Бојан, Нарић Војо, Николић Александра, Орлић Крешимир, Плавшић Далибор, Поповић Душан, Поповић Горан, Рељић Милорад, Рељић Мирослав, Рељић Мирослав, Салиховић Сеид, Савић Драгиша, Симикић Југослав, Слијепчевић Мирослав, Слијепчевић Саша, Слијепчевић Слављуб, Старчевић Јово, Стојаковић Ненад, Шуматић Душан, Шуматић Милан, Шуматић Здравко, Видић Милан и Жакула Златко.

Ловачка кућа са настрешницом, Сјеничке Баре

ПОДНОВЉЕ

Прво окупљање ловаца на подручју данашње секције Подновље забиљежено је 1947. године, када је основано Ловачку друштво „Шабанац" које је газдовало ловиштем на простору данашње секције Подновље. Друштво је бројало десетак чланова.

Од 1947. до 1953. године, секција функционише у саставу Среског удружења ловаца „Марковац" Дервента.

Године 1954. оснива се Ловачко друштво „Јаребица" Подновље и све до 1972. године функционише као самостално друштво. Друштво је бројало 16 чланова, а предсједник је био Данило Танасић, секретар – Бранко Богдановић, те чланови: Душан Ружојчић, Жарко Ружојчић, Милорад Драгичевић, Недо Танасић, Недо Грабовац, Никола Стојаковић, Стево Нарић, Станко Предојевић, Здравко Чобановић, Мате Пипур, Брано Марић, Јован Марковић, Данило Бабић и Милан Нарић.

Од 1972. године гаси се ЛД „Јаребица" и постаје Секција Подновље у саставу Ловачког друштва „Преслица" Добој. Тадашњи предсједник секције био је Жарко Ружојчић, а секретар Бранко Ђурђић.

Ловци ЛД „Јаребица“ Подновље, 1967. године
Стоје: Чедо Сунарић, Богдан Босић, Данило Бабић, Бранко Мићић, Славко Нарић Чупо, Алекса Нарић и Драгомир Ђекић
Сједе: Станко Предојевић, Владимир Гојковић, Стево Гојковић, Ранко Гојковић и Славко Гојковић.

Ловачки ручак у Подновљу, 1962. године

Од 1996. године **Ловачка секција Подновље** функционише у саставу Ловачког удружења „Фазан“ Добој и **броји 40 ловаца**:

Бабић Милош, Башић Драго, Богдановић Славко, Боројевић Саво, Босић Миленко, Босић Винко, Ђекић Раде, Ђекић Витомир, Дујаковић Небојша, Ђурдић Далибор, Гајић Славен, Гаврић

Милован, Грабовац Душко, Грабовац Миленко, Икановић Живко, Ивковић Горан, Јанковић Ђорђо, Јанковић Зоран, Максић Зоран, Малешевић Горан, Малешевић Вид, Марковић Саво, Михољчић Мирко, Нарић Алекса, Нарић Боро, Нарић Добро, Нарић Добро, Нарић Милован, Нарић Раде, Нарић Славко, Ненадић Богдан, Околић Душан, Околић Мирко, Предојевић Радослав, Предојевић Славен, Стојаковић Славко, Танасић Симо, Танасић Слободан, Теофиловић Давид и Теофиловић Мирослав.

Ловци Подновља 1962. година

Ловачка кућа Подновље

„ПОДМЛАДАК“

У Ловачком удружењу „Фазан“ у Добоју дјелује посебна секција која носи назив „Подмладак“ .

Чланови ове секције су будући ловци – малишани старосне доби од 7 до 17 година, а секцијом руководи Миленко Митровић, дугогодишњи ловац и заљубљеник природе.

Циљ формирања ловачког подмлатка је, прије свега, развијање љубави према природи код младог човјека и жеља да се млади одвоје од порока који их свакодневно вребају.

Будући млади ловци излазе у природу са старијим колегама који их подучавају како се штити и узгаја дивљач, односно, да лов није убијање, него узгој и заштита дивљачи. Малишани су опремљени ловачким прслуцима и качкетима, а до пунољетства немају никакав контакт са оружјем.

„Подмладак“ броји двадесетак чланова, а интересовање младих расте, па у Ловачкој организацији „Фазан“ вјерују да ће за кратко вријеме ово бити најбројнија секција.

Стечена знања и искуства младим ловцима биће од посебног значаја приликом полагања ловачких испита, што је услов да би, када порасту, постали прави ловци.

ЛОВАЧКЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ

„ВУЧИЈИ ДАНИ“ НА ОЗРЕНУ

Пјесник би рекао: “Није за људе да буду вукови, нити за вукове да оду са планине“. Међутим, послије Другог свјетског рата, негдје педесетих година прошлог вијека, са Озрена су отишли вукови. Једноставно су напустили ове предјеле, да би након 40 година поново били примјећени.

Наиме, 1991. године вукови су примјећени у реону села Брезици и Горња Пакленица, гдје су чак почели чинити разне штете овдашњим становницима, а срнећу дивљач су десетковали. Ловци нису имали избора него се дати у акцију на овог опасног предатора. Тако је 1991. године, након пола вијека, на Озрену поново одстријељен вук. Спретни и сретни стријелац био је **Зоран Урумовић** из Текућице. Само девет година касније, у јесен 2000. године, на подручију Брезика на Озрену, одстријељен је вук. Одстријелио га је ловац **Ненад Глигић**, те се од наредне године и кренуло у организоване ловове, хајке на вука.

Те, 2001. године, на иницијативу Неде Билића, предсједника Ловачке секције Пакленица, а уз подршку Руководства ЛУ „Фазан“ из Добоја, Неде Марковића, Воје Нарића, Гаврила Никића, Драгана Зекића и Момира Моћића Моше, организује се прва „Хајка на вука“ на Озрену, у којој су учествовали углавном ловци Ловачког удружења „Фазан“ Добој. На Бељевницама у Горњој Пакленици окупило се око 250 ловаца, највише из Пакленице и Брезика.

Број учесника ове манифестације растао је из године у годину. Надалеко се прочула прича о љепотама Озрен горе, о добрим

домаћинима и изванредној организацији лова и ловачког дружења. У хајци 2002. године, вука је одстријелио гост из Прњавора, **Обрад Пеулић**, и тако ударио добре темеље највећој ловачкој манифестацији на нашим просторима.

Већ 2006. године биљежимо податак да је у Хајци учествовало преко 500 ловаца из Добоја, али и из других ловачких удружења Републике Српске и БиХ.

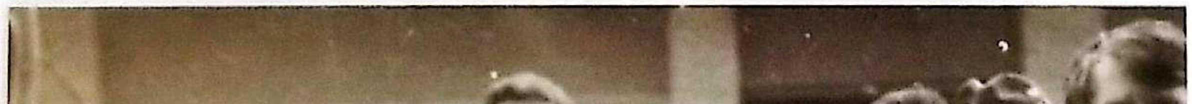

Вук који је остријељен 1991. године на Озрену, у Ловачкој секције Текућица на локацији Дубоки Поток. Вука је остријелио ловац Зоран Урумовић.

Највећа ловачка манифестација

Наредне, 2007. године број учесника се попео на хиљаду, а међу њима стижу гости из бивших југословенских република. Вука је одстријелио **Срето Кукић** из Дервенте чиме је још једном потврђена оправданост ове манифестације. Обраћајући се постројеним ловцима, **Вукашин Војиновић**, предсједник Ловачког савеза Републике Српске је рекао:

- Ово је, без сумње, највећа ловачка манифестација у Републици Српској и БиХ, и срећан сам што сам данас њен учесник.

Након претходних седам година, када је зборно мјесто за полазак у Хајку био плато Околишта у Горњој Пакленици, 2008. године ловци, њих око 800, окупили су се у Конопљиштима код ловачке куће Секције Бољанић. За организацију Хајке само су се редале ријечи хвале и од домаћих ловаца и од гостију. Вјероватно је због тога и био успјешан лов у којем су одстријељена два вука. Звањем „вучара“ овога пута окитили су се добојски ловци **Боро Нарић** и **Владо Глигорић**.

Познато добојско излетиште Преслица било је мјесто окупљања учесника „Хајке на вука“, 2009. године. Иако вук није одстријељен, 1.200 ловаца – учесника, задовољно се вратило, након изванредно проведеног дана на Озрену и несвакидашњег дружења и забаве.

Срето Кукић из Дервенте одстријелио је вука на Озрену 2007. године

Десета, јубиларна озренска „Хајка на вука" остаће забиљежена по новим садржајима који се уводе у оквиру ове манифестације и одлуци да се убудуће промијени назив у „Вучије дане на Озрену". Дан прије саме хајке, за овдашње ловце одржана је јавна трибина о предаторима.

Професор др Зоран А. Ристић са новосадског Природно-математичког факултета, одржао је предавање о вуку и лисици као најчешћим предаторима овог поднебља. **Шакал као предатор који се враћа у наша ловишта**, била је тема предавања Александра Пантелића, дипломираног инжењера, иначе члана Ловачког савеза

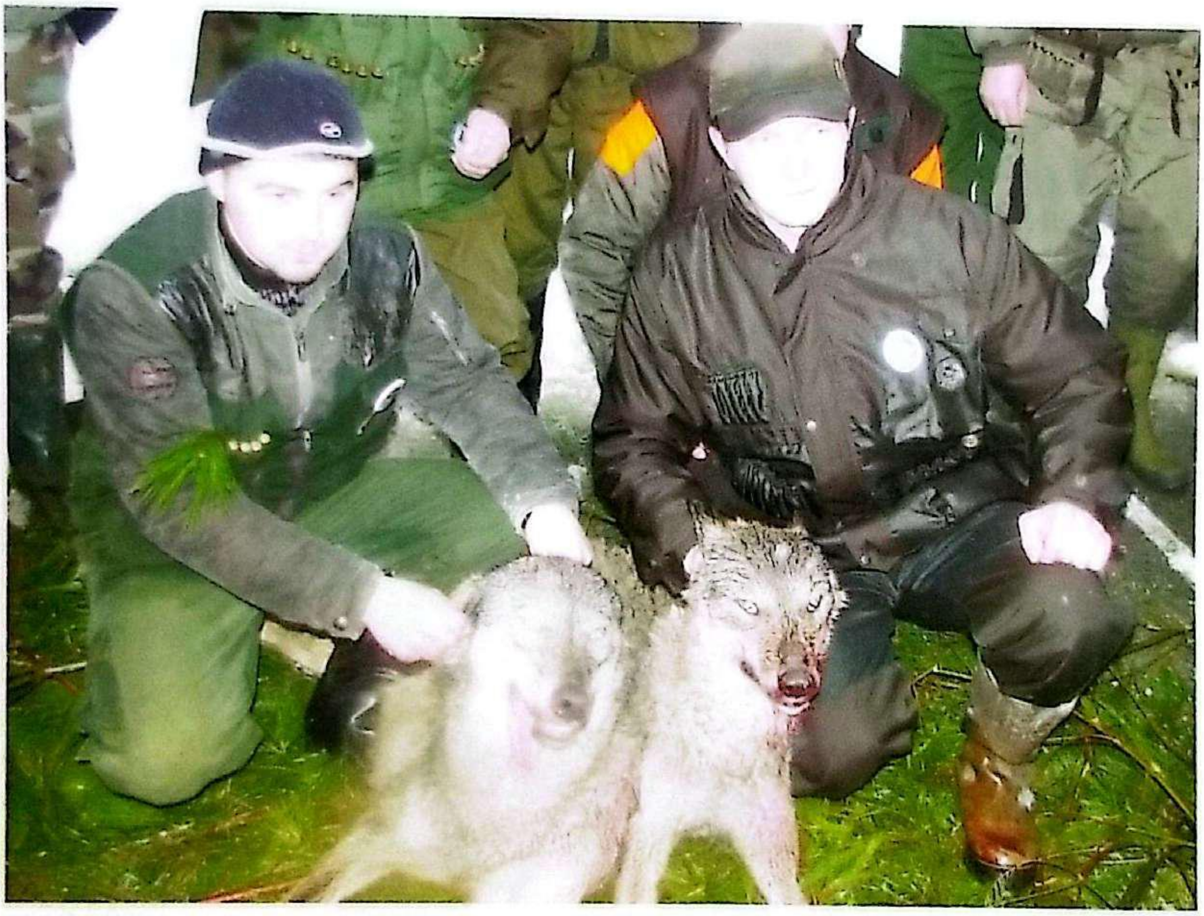

2010.године одстријељена су два вука, а стријелци су били Мирослав Савановић из Модриче и Златан Јевтић, из Бушлетића

Србије, док је **проф. др Драгутин Матаругић** са Пољопривредног факултета из Бање Луке, говорио о бруцелози као све присутнијој болести у нашим ловиштима.

Излетиште „Преслица" на Озрену било је, 20. фебруара 2010. године, зборно мјесто окупљања око 1.200 ловаца спремних да пођу у лов на вукове. Поред добојских ловаца, у госте су стигле бројне ловачке групе из сусједних градова Републике Српске и Федерације БиХ, али и ловци из Србије, Хрватске и Словеније, које је предводио

Одсртел вука на Брезицима 23.10.2011. године, ловац Тумарчић Горан

Срећко Кропе, предсједник Ловачког савеза Словеније. У лов на Озрен стигао је и **Тони Поршај**, предсједник Међународне ловачке асоцијације (CIC), који је био гост Вукашина Војиновића, предсједника Ловачког савеза Српске.

Након два сата лова, одстријељена су два вука. Прецизни стријелци били су: **Мирослав Савановић** из Ловачког удружења „Мајна“ Модрича и **Златан Јевтић**, млади ловац секције Бушлетић Ловачког удружења „Фазан“ Добој. Поред новчане награде од по 100 марака, организатор је овој двојици ловаца додијелио диплому **„Вучара“**, признање којим су се окитили и ловци који су у претходних девет озренских хајки имали част да одстријеле вука. Њихова је обавеза да и наредних година учествују у хајци, а звање „Вучар“ трајно их ослобађа било каквих финансијских обавеза у овој манифестацији.

Након једне деценије одржавања „Хајке на вука“, од једанаесте по реду, манифестација се зове „Вучји дани на Озрену“ и траје три дана уз учешће преко хиљаду ловаца.

Овим измјенама назива и садржаја потврђено је да лов није једина ловачка активност, односно, да одстрел чини само 10 процената укупне ловачке активности. Једанаесто дружење је започело трибином на којој су стручњаци из ловне области одржали предава-

Помоћник министра за ловство и шумарство РС, Горан Зубић, на манифестацији "Вучији дани" на Озрену, 2015. година

ње на тему „Пребројавање дивљачи и појава шакала као нове врсте у нашим ловиштима". Другог дана је услиједио традиционални лов вука на Озрену, а трећег дана ловио се шакал на Требави у реону Осјечанског поља. Вук на Озрену није одстријељен, али је **Момчило Рауковић**, члан добојског ЛУ „Фазан" одстријелио шакала у Осјечанском пољу, чиме је још једном потврђено присуство овог опасног предатора на Требави.

Наредних година није било одстрела вука на Озрену, али број учесника није „падао" испод хиљаду. Дакле, зацртани циљ ове манифестације - одстрел вука као предатора, полако се помјера у други план, а манифестација све више поприма карактер смотре или својеврсног саборовања ловаца БиХ и региона. Уз то, ловачко дружење добија и туристичко обиљежје. Проблем је што локалне туристичке организације не умију боље искористиити овај скуп.

Вук и вучији дани

Од вајкада су предатори живјели уз човјека и пратили га свуда у његовим кретањима, а некада смо их звали звијерима, штеточинама или грабежљивцима или неким другим страшним и погрдним именима. Од свих предатора вук је увијек предњачио па зато носи епитет европског топ предатора.

У зиму 1991. године у случајном сусрету, приликом лова дивљих свиња, на Озрену је одстријељен вук. У јесен 2000. године на

Умјесто вука, ловац Момчило Рауковић је, 2011. године, одстријелио шакала у Осјечанском пољу

подручију Брезика на Озрену, вука је одстријелио ловац Ненад Глигић.

Вучија популација на Озрену се добро устабилила и на основу података видљивих у ловишту креће се од 2-5 јединики у зависности од годишњег доба и године. У случајним лововима, углавном на дивље свиње вук је на Озрену одстријељен и 2003. године од стране

"ВУЧИЈИ ДАНИ" НА ОЗРЕНУ 2011.
Др Зоран Ристић, Срећко Жерјав, директор Стручне службе Ловачког савеза Словеније, Милан Остојић, Вукашин Војиновић, предсједник Ловачког савеза Републике Српске, Срећко Фелих Кропе, предсједник Ловачког савеза Словеније, Антон Тони Вршчај, предсједник Координационог форума ЦИЦ за Централну и Југоисточну Европу и Хидајет Халиловић.

ловца Уроша Билића, затим је невјероватне 2012. године у рејону Порона у јесен под ауто шумара подлетио чопор вукова од чега је смртно страдала млада вучица, а одмах наредне године је одстријељен вук на Брезицима од стране ловца Трипе Марушића у случјаном сусрету у лову на дивљу свињу, те је и у јануару 2014. године одстријељен вук у рејону Брезика од стране ловца Јове Малишановића, такође у случајном сусрету у лову на дивљу свињу.

Поред Озрена вук се спорадично појављује и на другим ревирима нашег ловишта, те се тако на Вучијаку 2002. године појавила једна вучица које је исте године одстријељена у лову на дивље свиње. На Требави је у марту 2005. године одстријељен вук у тору гдје су биле овце. Одстријелио га је ловац Боро Петровић.

Драган Митровиц са одстриљеним бијелим вуком

Куриозитет се десио када је ловац Драган Митровић, пред крај зиме 2007. године, одстријелио бијелог вук. Доста је полемике било о овом необичном вуку, од тврдњи да је пас или мјешанац вука и пса. Једно је сигурно да није албино примјерак. Исте године сличан примјерак је одстријељен и на територији Прњавора, а послије тога и у Хрватској.

Када сумирамо све одстреле **од далеке 1991. године на овамо, у ловишту Добој је кроз манифестације „Вучији дане" на Озрену одстријељено 6 вукова, а кроз остале у редовним лововима (углавном у случајним сусретима) одстријељено је 8 вукова, а један је страдао од удара возилом. Укупно 15 примјерака вука.**

„КРЊИНСКА ЛИСИЦА"

На измаку ловне сезоне, крајем мјесеца фебруара, ловци на Ловном ревиру Крњин сваке године организују лов лисице погоном, те на тај начин и званично прославе затварање ловне сезоне.

Идеја за организовањем оваквог лова је потекла са састанка Савјета ловног ревира, а по ријечима предсједника удружења Ведрана Божичковића овај лов би наредних година могао постати и ловно туристичка манифестација под називом „Крњинска лисица", уз још неке пропратне догађаје спортског карактера. Оваква дружења добрих људи, прије свега домаћина, који се тако односе и према ловишту и према својим ловцима колегама, треба његовати и јачати из године у годину.

ТРАДИЦИОНАЛНИ ЛОВ ФАЗАНА

Ловачко удружење „Фазан" Добој сваке године је домаћин лова на фазане за своје пословне пратнере и купце који из фазанерије „Баре" купују фазане. Љепота ране јесени и прилично бројно стање фазанске дивљачи у ловишту, гарантују ловцима доста акције и добар улов. Поред купаца и пословних партнера, који са добојском фазанеријом остварују пословну сарадњу, у лову сваке године учествују и бројни гости.

Када је у питању фазанска дивљач, добојско ловиште се може похвалити њеном бројношћу, јер се сваке године унесе преко 5.000

Након лова фазана у Спречком пољу у Бољанићу

јединки, што није занемарљиво. Имајући у виду, да су претходне године због обилних поплава, биле изузетно тешке за природну

Гости у традиционалном лову на фазана Хидајет Халиловић, Саво Минић, Небојша Радмановић, Триво Пиваш, Данило Петровић и Жељко Трнинић са добојским ловцима.

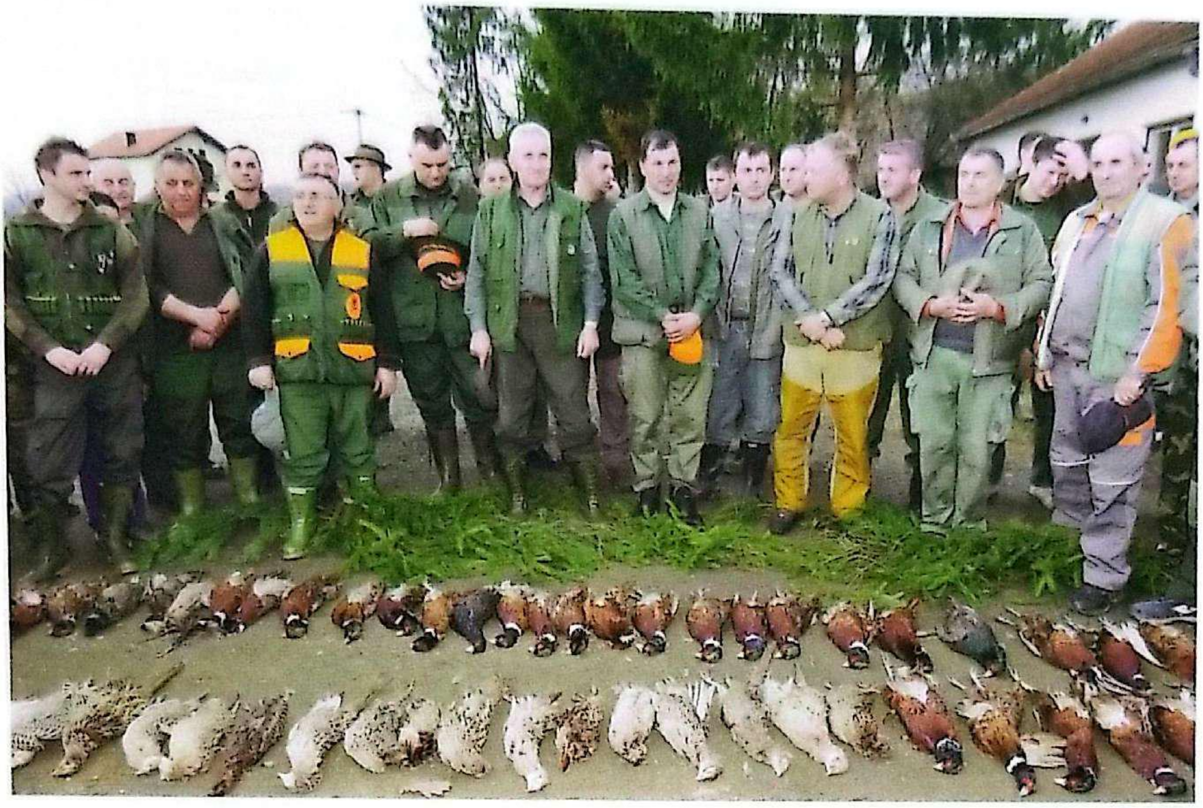

Одавање почасти уловљеној дивљачи

репродукцију фазанске дивљачи, уношењем фазана у ловиште из властите фазанерије, надомјештени су губици. С обзиром да је у посљедње вријеме, природна репродукција ове дивљачи знатно угрожена, у наредном периоду се мора пронаћи модус да се бројност и стабилност популације фазанске дивљачи у ловишту подигне на још виши ниво.

САБОР ЛОВАЦА НА ПРЕСЛИЦИ

Домаћин првог саборовања ловаца Републике Српске, које је одржано 1. новембра 2007. године, било је Ловачко удружење

Градоначелник Добоја, Обрен Петровић, међу ловцима, у улози доброг домаћина

Поздравна бесједа Вукашина Војиновића, предсједника ловаца Српске

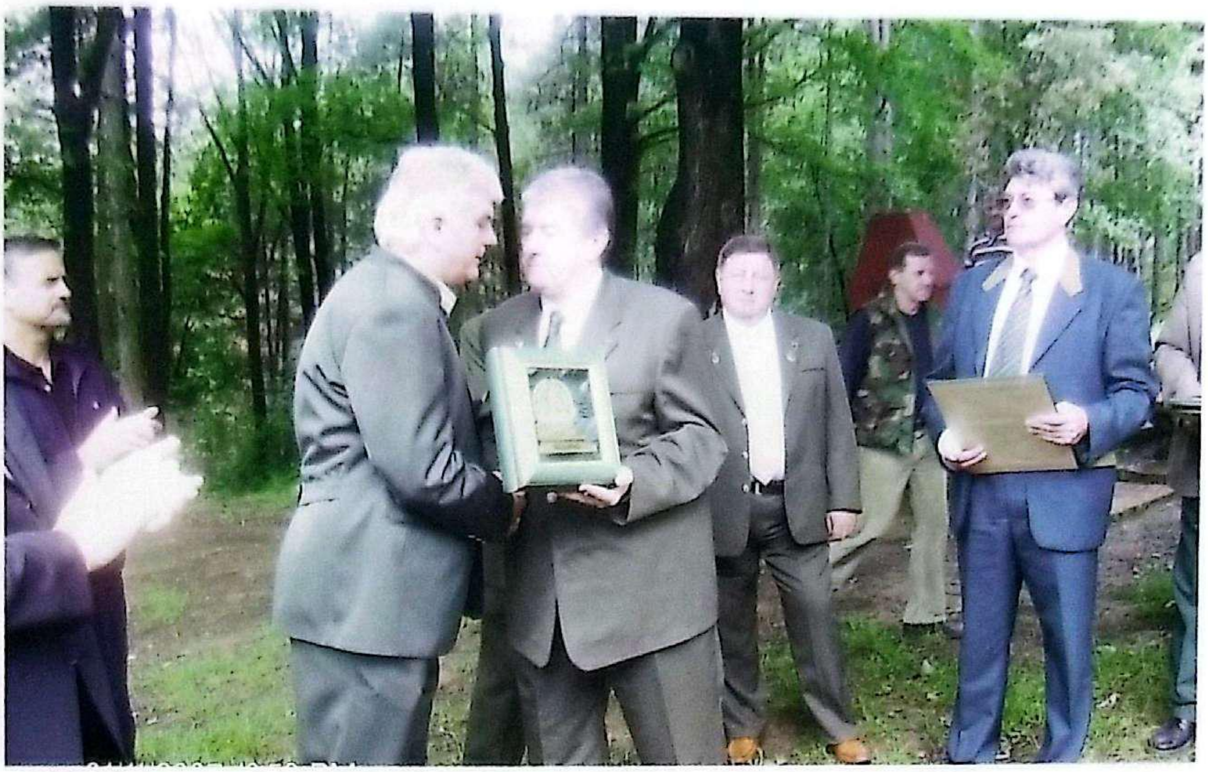

Предсједници ловачких савеза Србије и Српске размјењују поклоне и признања

"Фазан" из Добоја, а на Први сабор позвани су предсједници свих ловачких организација Српске, те директори шумских газдинстава, предсједници регионалних ловачких савеза, чланови Управног одбора и скупштинских комисија Ловаког савеза РС.

Поред **Вукашина Којиновића**, предсједника Ловачког свеза Српске, сабору су се одазвали и представници ловачких савеза Србије и Румуније, те **начелник општине Добој Обрен Петровић** и други гости који сарађују са ловцима.

Ово је била прва манифестација овакве врсте која има за циљ, прије свега дружење и размјену искустава међу ловцима, а свако наредно саборовање одржаваће се на подручју друге регије.

Ловцима Републике Српске, окупљеним на Озрену бираним ријечима обратио се **Зоран Живојиновић**, предсједник Ловачког савеза Србије, који је истакао да му је учињена велика част што је имао прилику да се на Озрену друже са колегама из Републике Српске.

УЧЕШЋЕ НА САЈМУ ЛОВА

Добојски ловци у претходних пет година редовно су узимали учешће на Сајму лова у Бањој Луци, изложивши своје ловачке трофеје и експонате на посебном штанду који је бивао веома запажен од стране бројних посјетилаца.

Сајам мале прівреде у Добоју, штанд ЛУ "Фазан" Добој, 2012 године

Експонати добојских ловаца на Сајму лова у Бањој Луци

На првом учешћу, 2010. године, добојски ловци изложили су 120 трофеја, углавном роговља срндаћа, те пар препарата фазана, што сматрају поносом добојске Фазанерије, затим препарате дивљег вепра, вука уловљеног на озренској „Хајци“, и препарате предатора малих звијери (куне).

Поред изложених ловачких трофеја на Сајму се врши презентација пропагандног материјала Ловно-туристичке манифестације „Вучији дани“ на Озрену.

Већ са првог учешћу на сајму добојски ловци вратили су се са Плакетом за најљепше уређен штанд срнећих трофеја, затим друго мјесто и сребрену медаљу за најбољи трофеј роговља срнадаћа од 157,30 ЦИЦ поена. Трофеј је одстријељен на ловном ревиру Крњин 1.

ЛОВЦИ НА ПАРАДИ СПОРТА

На „Паради спорта“, манифестацијији која се организује уочи отварања Међународног рукометног ТВ турнира шампиона у Добоју, учествује тридесетак добојских спортских колектива са више од 1.300 чланова. Међу учесницима ове несвакидашње манифестације нашли су се и чланови Ловачког удружења „Фазан“ из Добоја, односно чланови Секције „Подмладак“.

Ловци су грађанима Добоја презентовали свој рад, активност и масовност којом се ријетко које удружење грађана у овом граду може похвалити као што то могу ловци са више од хиљаду чланова.

Након параде одржава се музичко-забавни програм и забава у којој такође млади ловци узимају активно учешће.

ЛОВНО СТРЕЉАШТВО

У Сарајеву је, далеке 1895. године, на Илици изграђено стрелиште гдје су се надметале аустроуграске и босанске нишанџије. Постоји аутентична прича из тог доба када је постојао један аустроугарски гроф Фос, који је био њихов мајстор у гађању покретних мета. И како то Војо Вуковић пише у свом чланку за ловачке новине из 1981. године, цитирамо: „О мајн Гот, вас ист дас", питали су се у чуду дотадашње нишанџије и њохови шампиони, када су се досјетили: „ Па њима пушке рикта и уштимава неки Дедо Сабљар, познати туфекџија са Башчаршије".

Гађање летећих мета 1968. године у Дервенти

На мегдан грофу је изашао Мујага Мулалић из Ливна и однио побједу, тако да се та година може узети као година када је одиста зачело ловно стрељаштво у БиХ.

О развоју стрељашта у Добоју причу је испричао Богдан Девић, један од најстаријих ловаца овог краја.

- Добојско удружење је у почетку посвећивало велику пажњу стрељаштву, поготово на глинене голубове. Прво стрелиште је било у

Екипа ЛУ "Фазан" Добој у саставу: Бранислав Жилић, Бранко Радетић, Синиша Лисичић, Драган Ђуричић и Синиша Божичковић на такмичењу у Броду 2003. године.

Руданци, а потом смо морали измјестити локацију на Липац изнад каменолома. Касније због изградње путева и ту локацију смо морали напустити, тако да нисмо имали праву локацију. Седамдесетих година смо купили земљиште за стрелиште у Грапској у долини изнад шумског двора. Друштво и општина нису имали довољно воље да се издвоје паре, тако да стрелиште и на тој локацији није завршено. Пројекат и катастарски лист сам предао бившем предсјднику удружења Воји Нарићу. Сви ми стријелци који смо се у то вријеме бавили стрељаштвом смо се сами финасирали, а нико из Добоја није имао воље да нам финансијски помогне.

Од врсних стријелаца у то вријеме морам поменути: Јову Благојевића Шумара, Воју Вуковића, Јована Ковачевића, Алију Ганибеговића, Павла Василића, Живка Павловића, Миру Пупућа, Славку Стојаковића, Чеду Милошевића Учу, а касније и Мордехаја Атијаса, Зорана Глишића и још неких којих се у овом часу не могу сјетити. Напомињем да о свему овоме постоји траг, само треба потражити стару архиву. Знам да смо имали један огромни пехар од

Екипа ЛУ "Фазан" Добој заузела је треће екипно мјесто у Републици Српској у Шамцу 2010. године. Екипу су чинили: Ведран Божичковић, Бранко Радетић и Горан Кузмић.

чистог сребра, велике тежине, а звао се пехар Краља Александра Карађорђевића и донешен је из Хан Пијеска.

На крају морам још једном да констатујем, наше удружење је најбоље радило и пословало када су предсједници били Војо

ЛУ "Фазан" Добој, шампион Републике Српске за 2004. годину

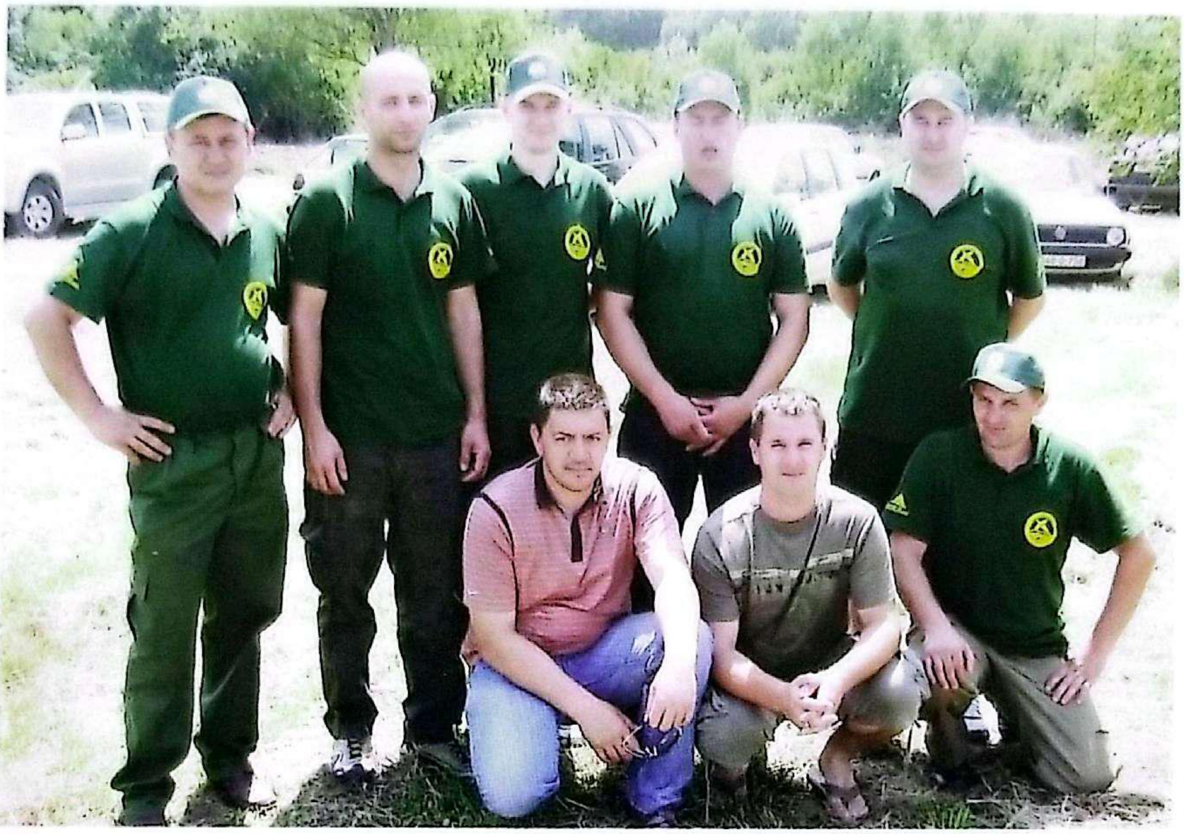

Прва квалификација за КУП Републике Српске, регионално такмичење у гађању летећих мета Доњи Жабар 2010. године

Вуковић, Нурија Смаилбеговић и Фрањо Брандалек, истиче Богдан Девић, човјек који је жива ловачка енциклопедија и велика „банка" података о развоју ловства на овим крајевима.

Стрељаштво данас

У задњих десетак година од када је гађање летећих мета (глинених голубова) у експанзији екипе нашег удружења постижу запажене резултате.

Наше удружење је било првак Републике Српске 2004. године, а од тада смо редовни учесници на регионалним такмичењима и КУПУ Републике Српске. Члан нашег удружења и учесник КУПА РС за 2004. годину је и Драган Ђуричић који је био и појединачно најбоље пласиран и понио титулу првака РС за 2004. годину. Комисија за ловно стрељаштво нашег удружења настоји да у што већој мјери популаризује стрељаштво на нивоу нашег удружења, с циљем повећања броја такмичара, поготово када је у питању селекција екипа за регионална такмичења.

Активни пуцачи који су наше удружење до сада представљали су: Драган Ђуричић, Синиша Лисичић, Бранко Радетић, Бојан Нарић, Синиша Божичковић, Дејан Прешић, Радован Ристић, Ведран Божичковић, Горан Кузмић, Горан Петровић, Бошко Букејловић,

Стрелиште Путниково брдо

Бранислав Жилић, Горан Радић, Младен Жилић, Горан Бајић, Душко Чакаревић, Жељко Суватац, Цвјетко Бјеличић, Жељко Бјеличић, Дејан Билић и Недељко Нинковић.

Екипа ЛУ "Фазан "Добој, 2005. године - Бранко Радетић, Синиша Лисичић, Вођо Нарић, Драган Ђуричић, Горан Кузмић, Дејан Билић, Радован Ристић

РАЗВОЈ КИНОЛОГИЈЕ

Кинологија (старогрч . κυων = пас и λογος = науку) наука је о псима . Кинологија се бави расама , узгојем, његом, понашањем, тренирањем, болестима и историјом домаћих паса . Баве се дијелом и ветеринарском медицином и псећом психологијом. Као наука је настала у Француској. Кинолози се баве псима као најстаријим и најближим пратиоцима човјека у цјелини комбинујући знања о поријеклу и генетици.

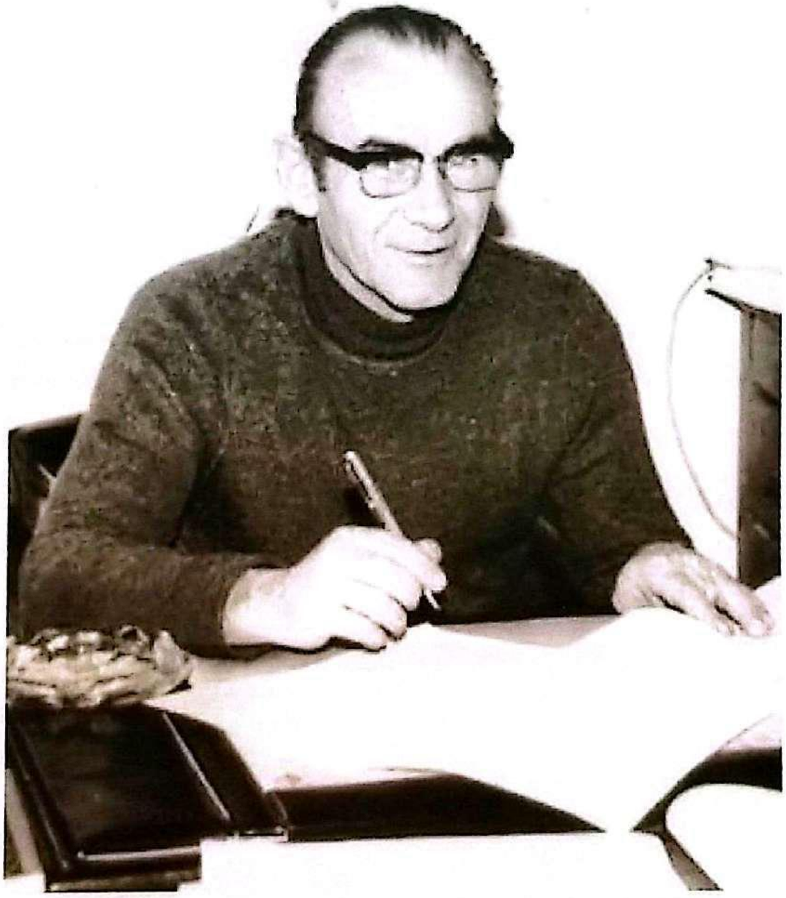

Фрањо Брандалек у канцеларији КД Добој, 1986. године

Почетком 1986. године покренута је иницијатива за оснивање Кинолошког друштва у Добоју. Један од највећих љубитеља кинологије у то вријеме у Добоју и главни иницијатор, коме припадају све заслуге за оснивање Кинолошког друштва, био је Фрањо Брандалек. У то вријеме кинолошке манифестације су се одржавале преко Савеза ловачких организација Босне и Херцеговине. Како је вријеме пролазило иницијативни одбор за оснивање Кинолошког друштва се ширио и повећавао број чланова, међу којима треба поменути: Фрању Брандалека, Зорана Јањушевића, Изета Камарића, Мирсада

Мусића, Николу Брковића, Милутина Тешића, Атијаса Мордехаја, Сеада Шехића, Драгу Азиновића, Ибрахима Мулаомеровића, Синишу Ђорђевића, Нирму Болесников и др. Упорним радом и залагњем на пољу кинологије, сан о оснивању Кинолошког друштва у Добоју се остварио.

Др Зоран Јањушевић са ртовјалерима 1989. године

Тако је, **22. маја 1987. године**, у згради Привредне коморе у Добоју, одржана оснивачка скупштина кинолошког друштва. Скупштину је водио **др Зоран Јањушевић** који је изабран за првог предсједника Кинолошког друштва, а за секретара **Мирсад Мусић**. Кинолошко друштво је једно од првих основаних кинолошких друштава у Босни и Херцеговини. У Добоју је, 21. јуна 1991. године, одржана Скупштина првог сазива Кинолошких организација и организација заинтересованих за развој кинологије.

Детаљ са смотре 1991. године, Фрањо Брандалек оцјењује птичаре

Радни састанци чланова предсједништва кинолошког друштва Добој су одржавани савког четвртка, првобитно у просторијама градске апотеке у њеном приземљу, а затим у канцеларијама друштва у Улици Јосипа Јовановића. Све вријеме, велику подршку у здравственом одгоју паса је пружала и ветренираска станица Добој, а посебне заслуге припадају Браниславу Лукићу и Хасибу Карахоџићу. У то вријеме у Добоју је био приличан број расних паса, а др Зоран Јањушевић у то вријеме је имао пар ротвајлера - мужјака Банета и женку Тајгу које је набавио у Скопљу. Секретар Кинолошког друштва Мирсад Мусић је тада имао женку Шкотског овчара по имену Астра.

Бројни писани документи из тог времена говоре да су и кинолошке манифестације тада биле доста активне, па тако су до 1991. године у Добоју у организацији Кинолошког друштва одражане три смотре. Прва смотра паса свих пасмина у Добоју, одржана је 19. јуна

1988. године у сарадњи са ловачким друштвом „Преслица“ из Добоја. Смотра је одржана на помоћном игралишту ФК Слога. Псе на тој смотри су оцјењивали Анто Козина и Фрањо Брандалек. Због болести др Зорана Јањушевића, за новог предсједника Кинолошког друштва је изабран Изет Камарић. Кинолошко друштво Добој у то вријеме је бројало око 500 чланова. Активности кинолошког друштва су из године у годину напредовале, тако да је 26. јуна 1991. године у Добоју одржана и једна од највећих кинолошких манифестација у то вријеме, Прва савезна изложба паса свих раса „CAC YU 91“ и то је био велики изазов не само за кинолошко друштво, него и за све љубитеље кинологије Добоја. У каталог изложбе је било уписано 383 пса, од чега је изведено 345, што је у то вријеме био импозантан број.

Чланови организационог одбора изложбе су били: Изет Камарић као предсједник КД Добој, Мирсад Мусић као потпредсједник КД Добој, Атијас Мордехај, Никола Брковић, Милутин Тешић, Драго Азиновић, др Зоран Јањушевић, Влатко Дејановић, Синиша Ђорђевић, Мирсада Имширпашић, Ибрахим Мулаомеровић, Дамир Даутбеговић, Радомир Ристић, Ратко Карабатковић, Ратко Остојић, Радомир Остојић, Дамир Кадрибашић, Љубинка Николић и Борислав Хејни. Вођа изложбе је био Изет Камарић, а секретар изложбе Мирсад Мусић.

Ловачко друштво „Пресилаца“ је тада доста помогло организацију изложбе и чак је додијелило и два пехара за набољег гонича и најбољег птичара.

Ипак ова кинолошка манифестација, као велики догађај, остаће упамћена по изненадној смрти Фрање Брандалека, на само пар мјесеци пре њеног одржавања што је био велики губитак кинолога и човјека чијим огромним заслугама је и потекла идеја организације изложбе и идеја оснивања Кинолошког друштва. Како су чланови КД Добој написали у каталогу: „И у овоме дану са пијететом се сјећамо члана нашег друштва, прерано преминулог Фрање Брандалека, кинолошког дуфије, доброг пријатеља и друга који је дао свој пуни допринос оснивању Кинолошког друштва Добој“.

Обнављање рада

Потом слиједе ратне године које су кинологију и Кинолошко друштво у Добоју бациле доста уназад. Ипак кинолошки ентузијазам кроз све те године, тачније од 1992. до 1997. године, није се угасио.

Активности, иако сведене на минимум, почеле су постајати све чешће па је **18. октобра 1997. године**, иницијативом кинолошких

БИС изложбе ЦАЦ БиХ Добој 2008. - Три најбоље пласирана пса са водичима, судије и организатор

ентузијаста, код Основног суда у Добоју промјењен назив кинолошког друштва Добој у Кинолошко друштво „Прим. др Зоран Јањушевић“ те одржана редовна годишња скупштина удружења и за новог предсједника изабран **проф. Зоран Зеленовић**. За секретара друштва је изабран кинолошки судија **Никола Брковић**. Кинолошко друштво је у периоду од оснивања па све до 2000. године организовало више оцјенских смотри ловних и осталих паса. Како би се кинологија Добоја публиковала и шире, 2000. године одржана је

БИС ЦАЦ Добој, 2012.

ЦАЦ БиХ, Добој, 2009.

Републичка изложба паса свих раса, да би касније 2001. године одржана и прва Савезна изложба паса свих раса. Ово је након 1991. годи не била прва изложба оваквог типа. На изложби је било пријављено 205 паса, а одржана је на игралишту код Основне школе „Вук Караџић“. Од те године се може рећи да кинологија Добоја иде у сталном успону.

Изненада и неумољиво, Николу Брковића је, 9. септембра 2002. године, смрт одвојила од његове породице и његове неизмјерно вели-

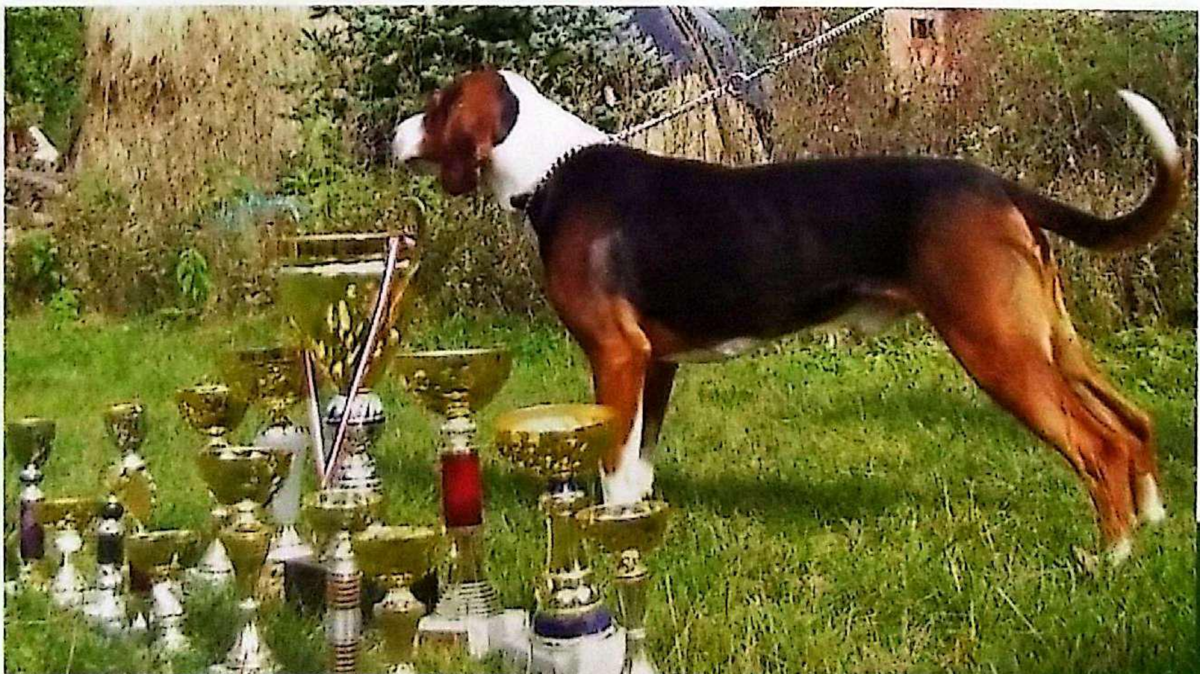

Један од најтрофејнијих гонича у нашем удружењу - Астор од Мрчића власника Милоша Томића из Осјечана

Након испита гонича у Брезицима 2013. године

ке љубави Кинологије. Кинолошки судија Ведран Божичковић је у сјећању на овог великог кинолога, поред осталог, написао: „Вријеме ће тећи својим током, али сјећање на човјека ведрог лика, доброг познаваоца лова, кинолога, а надасве искреног друга и пријатеља, никада се неће избрисати". Наредне године за секретара удружења је изабран Ведран Божичковић, кинолошки судија који ту дужност обавља и данас.

Међународни кинолошки судија Ведран Божичковић

Кинологија данас

Добој данас, 2015. године, има активног једног кинолошког судију Ведрана Божичковића, који је и међународни кинолошки судија, а има положено суђење 3,6 и 7 FCI групе као и рад гонича и птичара. Поред Божичковића, испит за кинолошке судије имају и Петко Билић и Сеид Салиховић.

Огромне заслуге на очувању традиције и постојања кинолошког друштва „Прим. Др Зоран Јањушевић“ припадају Синиши и Ирени Ђорђевић, те Зорану Зеленовићу који је и предсједник Кинолошког друштва.

Синиша Ђорђевић - Годинама доприноси унапређењу кинологије Добоја

До данас, кинолошко друштво је организовало 11 изложби државног ранга, двије републичке изложбе, затим 8 државних утакмица паса у гатеру, преко 18 испита урођених особина гонича у гатеру, те 9 испита урођених особина гонича на зеца и лисицу, три испита на крвном трагу, те преко 40 оцјенских смотри. У оквиру узгоја легала, преко кинолошког друштва је од 1997. до 2015. године издато преко 3.000 родовника за псе свих раса.

Данас кинолошко друштво наставља свој пут унапређења кинологије и сигурно заузима значајно мјесто у кинолошком амбијенту Републике Српске.

РЕЦЕНЗИЈА

монографије „Седам деценија добојског ловства“ (1945-2015.)

Проф. др Зоран А. Ристић

У монографији „Седам деценија добојског ловства“, дато је низ историјских чињеница, поткрепљених архивским документима, и тиме показано и доказано да су се људи у добојском крају ловом бавили много дуже, него што је било у неким оклоним ловачким удружењима.

Монографија је концепирана тако да садржи поглавља у којима је обрађено, у најкраћим цртама, од самог историјског настанка места, организованости ловаца на овим просторима, почев од праисторије до 20. века, кроз 20. век, па све до данашњих дана. Посебна вредност ове монографије лежи у чињеници што су прилози аутентични и прикупљени од бивших ловаца овог удружења, али и доступне архивске грађе, тако да су приложени уз текст који говори о историјату ловства у Добоју у одређеном периоду, са посебним акцентом на период од после Другог светског рата па до данашњих дана.

Монографија је богато илустрована, и ако се погледају саме илустрације, и потписи испод њих, јасно и недвосмислено показује велику активност ловаца, посебно у другој половини 20. и првој декади 21. века. Поред великог броја илустрација, свакако, не мању вредност представљају и подаци о узгоју племените дивљачи у ловишту Добој, о њиховом бројном стању, али што је још интересантније, о значајном одстрелу свих врста гајене дивљачи и предатора. Посебно место са правом заузима фазанерија, из које је у протеклом периоду изашло на стотине хиљада фазанских пилића и одраслих фазана, који су пуштани у сопственом ловишту, али и продавано другим ловиштима широм Републике Српске и целе Босне и Херцеговине.

Ово Удружење има своју стрељачку секцију, која је постизала запажене резултате у такмичењу како на локалном нивоу, тако и у такмичењу на републичком нивоу. Поред стрељачке, веома активна у удружењу је и кинолошка секција која се залагала за што квалитетније ловачке псе са педигреом и испитом у раду. У ловиште су коришћени квалитетни ловачки пси свих раса. Захваљујући томе одржаване су смотре паса свих раса, испити урођених особина и изложбе, на којима су бележени рекорди по броју

пријављених паса и по постигнутим резултатима. Љубав према псима је резултирала тако што данас у ово удружење има неколико судија који су цењени и поштовани на свим манифестацијама на којима су одређени за судије.

Ловци су, поред осталих акција, велику пажњу поклањали зимској прехрани дивљачи изношењем на хиљаде килограма зрнасте и кабасте хране и соли.

Да није било одрицања и великог рада самих ловаца не би било ни изграђено, скоро у свим ловачким секцијама велелепних ловачких домова у које су ловци уложили огроман рад и труд, али и личних материјалних средстава, као и помоћи појединаца и фирми из места и шире.

Број ловаца, како се види, читајући текст монографије, се стално мењао кроз историју, али се усталио на бројци од око 1.200, са колебањима од 1.100 до 1.500, тако да је ово удружење годинама са највећим бројем ловаца у Републици Српској.

У целини сагледавајући ову монографију, ја као рецензент сам веома задовољан како је она конципирана, затим задовољан сам што је у овој монографији дат велики број проверених историјских чињеница и података, како о самом месту Добоју, још више о раду ловаца на плану узгоја, заштите и рационалног коришћења свих врста дивљачи које су им биле поверене, па и предатора.

Овде свакако треба указати на, сада већ традицију организовања величанствених ловова на вука, "Вучији дани" на Озрену, која годинама окупља између 800 и 1.200 ловаца из свих крајева бивше државе, али и ловце из иностранства. Ова манифестација има много шири карактер јер се кроз неколико дана одржавају и пратеће манифестације, као што су округли столови о узгоју дивљачи, о болестима дивљачи, предавања о значају предатора у савременом газдовању, и низ других активности. За ово су свакако заслужни сви ловци Добоја на челу са својим руководством. Браво ловци Добоја!

Постигнути резултати рада ловаца ловачког удружења "Фазан" Добој за описани период су заиста импресивни, на којима им могу позавидети многи. Сматрам да је аутор са својим сарадницима уложио велики труд и рад да сачувају од заборава историјске чињенице, на чему одајем признање, и ову монографију топло препоручујем свим ловцима Добоја, на првом месту, али и свима онима који су на било који начин до сада сарађивали са овим узорним ловачким удружењем.

Свим ловцима Ловачког удружења „Фазан" Добој честитам јубилеј и желим успешан лов у свим наступајућим сезонама лова, са нашим познатим ловачким поздравом: "Добар поглед".

У Новом Саду, 31. августа 2015. године
Проф. др Зоран А. Ристић

ЛИТЕРТУРА:

- Ловство кроз векове, Света Мацаревић и Боривои Николици

- Јубиларна едиција „50 година заједничког рада ловачких организација у БиХ“

- Архивска грађа Ловачког удружења „Фазан“ Добој

- Лична архивска грађа приређивача и сарадника

- Интернет странице Ловачког савеза Републике Српске и Србије

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

639.1:061.2(497.6 Добој)

СЕДАМ деценија добојског ловства / [приређивач и уредник Војо Стјепановић]. - 1. изд. - Добој : Ловачко удружење Фазан : Друштво за његовање културе и духовности Мисионар, 2015 (Лакташи : Графомарк). - 192 стр. : илустр. ; 25 cm

Тираж 1.300. - Библиографија: стр. 186.

ISBN 978-99955-646-9-8 (Мисионар)
а) Ловачко удружење "Фазан" (Добој)

COBISS.RS-ID 5352984

ISBN 999556469-6
9 789995 564698